

Vlaams
Parlement

stuk **2280** (2013-2014) – Nr. 1
ingediend op 13 november 2013 (2013-2014)

Ontwerp van decreet
inzake gezond en ethisch sporten

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet d.d. 19 juli 2013	25
Advies van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media ...	39
Voorontwerp van decreet d.d. 13 september 2013	45
Advies van de Raad van State	59
Ontwerp van decreet	83
Bijlage bij de memorie van toelichting: Reguleringsimpactanalyse.....	93

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Context en achtergrond

1.1. Met het in 2008 goedgekeurde decreet rond ethisch verantwoorde sportbeoefening (EVS) vervulde de Vlaamse Gemeenschap haar beleid inzake medisch en ethisch verantwoord sporten (MEVS). Het luik inzake ethisch verantwoord sporten werd decretaal geregeld met het decreet van 21 november 2008 houdende wijziging van het decreet van 13 juli 2007 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening en bij besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2008 houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juni 2008 houdende uitvoering van het decreet van 13 juli 2007 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening.

Voor het eerst hechtte de Vlaamse Gemeenschap formele aandacht aan de problematiek van ethiek in de sport. Dit was een omslagpunt binnen het Vlaamse sportbeleid. Voorheen kwam het belang van een sportethiek pas ter sprake in het kader van concrete problemen, misbruiken of ontoelaatbaar gedrag. Sinds het EVS-beleid werd beoogd om proactief bij te dragen aan bewustwording onder sporters, federaties, entourage en toeschouwers.

1.2. In 2010 besloot de Vlaamse Regering het MEVS-decreet te herwerken. De aanpak bestond erin om het luik inzake antidoping af te zonderen en een apart Antidopingdecreet uit te werken. Dat is inmiddels gebeurd. Het nieuwe Antidopingdecreet van 25 mei 2012 en het uitvoeringsbesluit van 19 oktober 2012 traden in werking op 14 november 2012 na publicatie van het uitvoeringsbesluit in het Belgisch Staatsblad van 7 november 2012.

1.3. Na aldus de antidopingbepalingen te hebben afgezonderd, was het zaak om richting te geven aan de overgebleven bepalingen van het decreet van 13 juli 2007. Daarbij werd de optie genomen om de bestaande inhoud te actualiseren en een nieuw decreet tot stand te brengen.

2. Doelstelling en benadering

2.1. Het nieuwe ontwerp van decreet, dat thans voorligt, neemt als algemeen uitgangspunt dat gezond en ethisch sporten, breder en in samenhang gezien als verantwoord sporten, het best tot uiting komt in één kaderdecreet, dat voor alle sporters geldt, met een zo groot mogelijke responsabilisering van sportorganisaties en sporters. Uiteraard moet de Vlaamse overheid de mogelijkheid hebben om, als het ware subsidiair, in te grijpen bij ernstige problemen of tekorten. Maar in de eerste plaats moet het gaan om een positieve, ondersteunende en stimulerende regelgeving die appelleert aan een kwalitatieve en verantwoorde sportbeoefening in Vlaanderen.

Men dient de verschillende perspectieven in de benaderingswijze van de sport in acht te nemen. Men kan naar de sportbeoefening kijken als een sector, die op diverse manieren (zoals sportclubs en federaties, sportaanbieders, evenementen, recreatiesport enzovoort) georganiseerd of gestructureerd is. Het is evenwel ook van belang om het perspectief van de individuele sporter voor ogen te houden. Het ontworpen decreet wenst elk individu dat aan sport doet, of aan sport wenst te doen, zowel op een hoog competitief als op uitsluitend recreatief niveau, voldoende referentiepunten en mogelijkheden te bieden om bewust, geïnformeerd en kwalitatief, met andere woorden op verantwoorde wijze, deel te nemen aan de sport van zijn of haar keuze.

Het kaderdecreet heeft hierbij tot doel om in te zetten op responsabilisering en pas in tweede instantie over te gaan tot een sturende en controlerende aanpak. De bedoeling om een duidelijk kader te scheppen, sluit niet uit dat waar nodig een aantal specifieke richtlijnen voor bepaalde subgroepen of probleemgebieden kunnen gelden (met de mogelijkheid de nodige sancties te voorzien bij niet-naleving hiervan). De overheid moet in staat zijn om grenzen te stellen en tussen te komen waar nodig. Hierbij speelt de uiteindelijke zorg om een aantal zaken te stroomlijnen en kwaliteit te bewaken.

2.2. Voorts moet het nieuwe decreet de mogelijkheid tot en de juridische basis voor toewijzing van subsidiëring voorzien en duidelijk afbakenen.

2.3. Het kaderdecreet vertrekt, kortom, vanuit vier centrale uitgangspunten:

- 1° respecteren en stimuleren van autonomie en responsabilisering van de sportgemeenschap;
- 2° maximaal ondersteunen en faciliteren als overheid (bijvoorbeeld via informatie, kennis en subsidiëring);
- 3° bewaken van stroomlijning en kwaliteit;
- 4° het nemen van sturende maatregelen als laatste optie om problemen corrigerend aan te pakken.

2.4. In het kader van een responsabiliserende en stimulerende aanpak komt het niet opportuun voor om strafbepalingen te voorzien. Er wordt dan ook voor geopteerd om de volledige regeling inzake gezond en ethisch sporten te depenaliseren. Dit betekent niet dat elke mogelijkheid tot het nemen van sancties uitgesloten zal zijn. Indien daartoe aanleiding bestaat, zullen administratieve sancties, zoals deze ook voorzien werden in het decreet van 13 juli 2007, kunnen toegepast worden, zoals het opleggen van een administratieve geldboete of het verbod om een bepaalde sportactiviteit te organiseren.

3. Structuur, inhoud en reikwijdte

3.1. Het ontwerp van decreet is opgebouwd rond twee belangrijke aandachtsgebieden: gezond sporten en ethisch sporten.

Gezond sporten vervangt het concept van medisch verantwoord sporten en wordt, geïnspireerd op de benadering van de Wereldgezondheidsorganisatie, gedefinieerd als “sporten in omstandigheden die in overeenstemming zijn met iemands fysiek, psychisch en sociaal welbevinden”.

Ethisch sporten vervangt het concept van ethisch verantwoord sporten. In het kader van de open coördinatiemethode werden, in uitvoering van het decreet van 13 juli 2007, een aantal sportethische thema's tot ontwikkeling gebracht, waaruit sportfederaties een aandachtsgebied konden kiezen. Als inspiratiebron werd per thema ook een concrete invulling aangereikt, via de zogenaamde richtsnoeren, opgevat als een formulering van een richting die de geadresseerden moeten volgen met het oog op het bereiken van een vooropgestelde doelstelling. Deze keuzevrijheid tussen de aangereikte thema's heeft weliswaar het voordeel van flexibiliteit, maar er gaat evenzeer een zekere ambiguïteit mee gepaard, mede in het licht van de ambitie om een gecoördineerde benadering te handhaven. De ethische thema's en aandachtspunten worden dan ook duidelijker geclusterd en geherpositioneerd. Ethisch sporten wordt verstaan als sporten in overeenstemming met het geheel van positieve waarden en normen en daarmee verband houdende maatregelen die eenieder in acht moet nemen met het oog op de bewaring en bevordering van individuele integriteit (fysieke, psychische en seksuele), fair play en sociale integriteit (solidariteit, diversiteit en inclusie).

In deze materies wordt tevens aandacht geschonken aan de bijzondere positie van de minderjarige sporter – kinderen zijn niet te beschouwen als minivolwassenen – en die aandacht zal horizontaal in de respectieve thematieken uitgewerkt of ingeweven worden. Die horizontale benadering sluit aan bij andere regelgeving waar, in voorkomend geval, de positie van het kind of de minderjarige eveneens bijzondere aandacht krijgt (zoals bijvoorbeeld in het Antidopingdecreet van 25 mei 2012 of het decreet tot vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar van 24 juli 1996). Dit alles neemt niet weg dat gezond en ethisch sporten bij uitstek materies zijn waar de minderjarige bijzondere aandacht verdient. Dit kwam eerder al tot uiting in de bestaande regelgeving rond leeftijdsgrenzen of in de richtsnoeren die onder de huidige regelgeving werden vastgesteld inzake ethisch verantwoord sporten. Om het belang van het kind in de stimulerende en responsabiliserende visie die aan het voorliggende ontwerp van kaderdecreet ten grondslag ligt, te benadrukken, wordt een horizontale clausule opgenomen. Deze clausule stelt de maatschappelijke opdracht van sportorganisaties voorop om bij te dragen aan een sportklimaat waarbij rekening gehouden wordt met de leeftijd, de draagkracht, de behoeften en de mogelijkheden van de minderjarige sporter, onder meer wat betreft participatiestructuren.

3.2. Risicovechtporten worden, in tegenstelling tot het decreet van 13 juli 2007, in het ontworpen decreet niet meer gedefinieerd. Het gaat, ingevolge artikel 2, 13°, van het decreet van 13 juli 2007 om de sporten waarbij het via bepaalde technieken is toegestaan om aan de tegenstander slagen of stoten toe te dienen met de intentie de fysieke of psychische integriteit van de tegenstander te verminderen. De afwezigheid van een decretale definitie in het nieuwe decreet betekent nochtans niet dat risicovechtporten geen aandachtspunt meer zouden vormen. Integendeel, de mogelijkheid tot oprichting (of verderzetting) van een expertencommissie Risicovechtporten blijft bestaan. De mogelijkheid tot het ontwikkelen en erkennen van kwaliteitsstandaarden inzake risicovechtporten wordt voorzien. Verder kan de Vlaamse Regering maatregelen nemen om een aantal voorwaarden en grenzen te stellen voor de beoefening van risicovechtporten. Dit gebeurt echter onder een meer generieke noemer van bijzonder risicovolle sportbeoefening. Het is niet wenselijk om bepaalde sporten te viseren, maar wel een algemeen kader te bieden voor situaties of sportcontexten waarin een verhoogd risico aanwezig is voor de fysieke of psychische integriteit van de sporter.

3.3. Er is gekozen voor één ontwerp van decreet om redenen van eenvoud en samenhang. Doorheen de benadering van het ontwerp van kaderdecreet loopt de zorg om zoveel als mogelijk naar vereenvoudiging en toegankelijkheid te streven. Het decreet van 13 juli 2007 bevat heel wat maatregelen die een relatief sturend karakter hadden en meer waren ingesteld op detailniveau. Thans wordt er getracht met minder uitgewerkte detailbepalingen maar wel voldoende kaders te werken, die eventueel in samenwerking met de sportsector zelf kunnen worden uitgewerkt of verfijnd.

De problematiek van het medisch verantwoord sporten, voortaan benaderd vanuit het concept van gezond sporten, en deze inzake het ethisch sporten, onder welk begrip ook noties verstaan worden zoals sociale integriteit en fair play, vertonen niet alleen inhoudelijke samenhang – het gaat, breder gezien, over verantwoord sporten – maar krijgen ook dezelfde benadering vanuit de filosofie van een kaderdecreet.

3.4. Gezond en ethisch sporten zijn thematieken die enige overlap vertonen. Het gaat telkens om sporten op een verantwoorde en verantwoordelijke manier, waar zorg wordt besteed aan iemands fysieke en psychische integriteit, maar ook aan maatschappelijke verantwoordelijkheid en sociaal welzijn. De sport en de sporter staan daarbij centraal. Het ontwerp van decreet wil deze eenheidsgedachte met betrekking tot de sport benadrukken en op die manier bijdragen aan een kwalitatieve en verantwoorde sportbeoefening in Vlaanderen.

Met deze inhoudelijke verbondenheid van de onderscheiden thematieken van het ontwerp van decreet, dient rekening gehouden te worden met advies 44.914/1/V van 26 augustus 2008 van de Raad van State, waarin wordt opgemerkt dat een dergelijke brede regeling in beginsel twee soorten aangelegenheden omvat. Ten aanzien van het huidige decreet van 13 juli 2007 werd gesteld: “De bepalingen die betrekking hebben op de medisch verantwoorde sportbeoefening regelen een aangelegenheid als bedoeld in artikel 5, §1, I, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zijnde “activiteiten en diensten op het vlak van de preventieve gezondheidszorg”. Het betreft een persoonsgebonden aangelegenheid als bedoeld in artikel 128 van de Grondwet. De bepalingen inzake het ethisch verantwoord sporten regelen een aangelegenheid als bedoeld in artikel 4, 9°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, namelijk de sport, die behoort tot de culturele aangelegenheden als bedoeld in artikel 127, §1, 1°, van de Grondwet. Inzake culturele aangelegenheden gelden de gemeenschapsdecreten ten aanzien van de in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigde instellingen die, wegens hun activiteiten, moeten worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de ene of de andere Gemeenschap, terwijl decreten inzake persoonsgebonden aangelegenheden in beginsel gelden ten aanzien van instellingen die, wegens hun organisatie, moeten worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de ene of de andere Gemeenschap. Gelet op dit verschillende territoriale toepassingsgebied van de gemeenschapsdecreten inzake culturele en inzake persoonsgebonden aangelegenheden te Brussel-Hoofdstad, verdient het geen aanbeveling om in één enkel decreet beide aangelegenheden te regelen nu daardoor onduidelijkheid kan ontstaan over het toepassingsgebied van zulk een decreet. Anders dan in de memorie van toelichting wordt vooropgesteld, valt het ook in de praktijk niet uit te sluiten dat de onderscheiden bepalingen een ander territoriaal toepassingsgebied hebben. Zo kan een sportvereniging, gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, die wegens haar organisatie kan worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap, tweetalige of niet-Nederlandstalige activiteiten organiseren, zodat zij niet op grond van haar activiteiten kan worden geacht uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.”.

De mogelijk verschillende grondwettelijke bevoegdheidsgronden van de Vlaamse Gemeenschap inzake gezond en ethisch sporten hoeven niet te beletten dat deze materies in een en hetzelfde decreet worden geregeld. De nadelen verbonden aan dit mogelijk verschillend territoriaal toepassingsgebied in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad worden zoveel als mogelijk opgevangen door in het ontwerp van decreet de specifieke rechten en plichten in het kader van gezond sporten enerzijds en ethisch sporten anderzijds, voldoende duidelijk en onderscheiden van elkaar te structureren. Hiermee kan men een zo goed mogelijke balans vinden tussen de opmerkingen van de Raad van State en de eenheidsbenadering in de filosofie van een kaderdecreet, onderliggend aan het nieuwe decreet, zodat de inhoud en de boodschap toegankelijk blijven voor de rechtsonderhorige.

3.5. Het onderhavige ontwerp van decreet inzake gezond en ethisch sporten heeft de bedoeling om bij te dragen aan een verantwoorde sportbeoefening in Vlaanderen. Het sportmedische geschiktheidsonderzoek, waarvan sprake in het onderhavige ontwerp, heeft weliswaar een preventieve functie voor specifieke risico's verbonden aan sportbeoefening. Evenwel, die aspecten van het sportmedische onderzoek die niet gericht zijn op de opsporing van afwijkingen die mogelijk pathologisch zijn of ziekten, worden niet opgevat als een bevolkingsonderzoek in de zin van het decreet van 21 november 2003, waar het gaat om georganiseerde opsporingsacties in het kader van ziektepreventie die zich situeren op bevolkingsniveau of zich richten tot een specifieke bevolkingsgroep.

3.6. Gelet op het feit dat het decreet van 13 juli 2007 door het afzonderen van de antidopingbepalingen in het decreet van 25 mei 2012 zijn samenhang verliest en gelet op de wij-

zingen en nieuwe opties die het onderhavige ontwerp met zich meebrengt, wordt ervoor geopteerd om het decreet van 13 juli 2007 op te heffen en een nieuw decreet in te stellen. Dit neemt niet weg dat een aantal bepalingen of deelbepalingen uit het bestaande decreet kunnen passen in de nieuwe benadering en dus eventueel worden overgenomen.

3.7. In het licht van een geïntegreerde benadering van gezond en ethisch sporten dient het beginsel te worden benadrukt dat gezond en ethisch sporten geïntegreerd deel dienen uit te maken van alle initiatieven tot sportbeoefening, de organisatie van de sport en het sportbeleid.

4. Gezond sporten

4.1. Inzake gezond sporten is de doelstelling dat alle sporters op een gezonde manier langdurig kunnen sporten. Daarbij wordt het belang benadrukt van stimulerende maatregelen, een goede omkadering en bewustmaking, met de mogelijkheid om dit te verbinden met subsidiëring.

4.2. De reikwijdte van gezond sporten is breed en wil wat de sector betreft, alle sportorganisaties en vormen van sportbeoefening vatten. Voor wat het perspectief van de sporter betreft, gaat het om verscheidene categorieën, zoals daar zijn: 1) recreatieve en competitieve sporters (breedtesporters); 2) elitesporters of topsporters; 3) beoefenaars van specifieke sporten.

In een sportcontext wordt op de meest uiteenlopende manieren gesport. Voor wat sporters betreft die in duurzaam georganiseerd verband sporten, kan het bevorderen van gezond sporten en het nagaan van gezondheidsrisico's en de preventie ervan, grotendeels via de sportorganisaties zelf verlopen. Zij moeten daarin ondersteund worden, eerder dan drempelverhogende maatregelen in te voeren (zoals het periodiek verplichten van een sportmedisch geschiktheidsonderzoek). In een niet-georganiseerd verband is het minder eenvoudig om die sporters te bereiken, maar zijn er niettemin maatregelen mogelijk, zoals informatie en communicatie, het organiseren van stimulansen of het opleggen van een aantal minimale verplichtingen.

4.3. Een belangrijk aspect in de regeling betreffende het medisch verantwoord sporten via het decreet van 13 juli 2007 betreft de rol van de artsen. Ook in het kader van het gezond sporten blijven artsen een belangrijke rol vervullen.

Zaken zoals preventie van sportletsels, gezondheidsrisico's en schade door een verkeerde sportbeoefening worden het best (ook) sportspecifiek aangepakt. Dit zal een opdracht zijn voor alle sportorganisaties en de Vlaamse overheid. De overheid dient echter slechts subsidiair tussen te komen met het oog op stroomlijning en kwaliteitsbewaking, opdat zoveel mogelijk mensen gestimuleerd kunnen worden om regelmatig, gezond en onder goede begeleiding te sporten. De bedoeling moet daarbij zijn dat alle sporters op de hoogte zijn van wat gezond sporten inhoudt, wat de voordelen van gezonde sportbeoefening zijn en dat zij zich tot een deskundige kunnen wenden.

4.4. Het systeem van erkenning van keuringsartsen en keuringscentra wordt geheroriënteerd. De sportmedische keuring werd tot op heden toevertrouwd aan erkende keuringsartsen en erkende keuringscentra. Een erkend keuringsarts is een arts met specialisatie in de sportgeneeskunde en die over de nodige ruimte en apparatuur beschikt om de sportmedische geschiktheid van sporters te evalueren. Keuringscentra zijn multidisciplinaire centra onder leiding van een erkend keuringsarts en bestaande uit medische en paramedische deskundigen, nodig voor de medische en paramedische begeleiding van sporters

(bijvoorbeeld cardioloog, pneumoloog, orthopedist, sportkinesitherapeut, sportvoedingsdeskundige en podoloog).

Alle centra die aan de erkenningsvoorwaarden, die focussen op behaalde diploma's en aanwezige infrastructuur, voldoen, kunnen in de huidige regelgeving, zonder beperking, erkend en gesubsidieerd worden. De oorspronkelijke bedoeling van de decreetgever was evenwel om slechts een beperkt aantal erkende keuringscentra in aanmerking te nemen, min of meer evenredig verspreid over Vlaanderen. Bij gebrek aan vereisten inzake aantal onderzochte sporters, kwaliteit van de onderzoeken of geografische spreiding, kan zo goed als elk multidisciplinair team die de nodige papieren invult en apparatuur aanschafft, een erkenning en subsidiëring krijgen als keuringscentrum.

Hetzelfde geldt voor de keuringsartsen, met dit verschil dat zij niet gesubsidieerd worden. Het gaat met andere woorden om een louter administratieve erkenning. De profielen van de onderscheiden keuringsartsen en keuringscentra zijn dan ook zeer uiteenlopend. Sommige keuringsartsen behandelen veel sporters, anderen zo goed als geen; sommige regio's hebben veel keuringscentra, andere geen. Er bestaan tal van andere expertisecentra die dezelfde of betere kwaliteit kunnen bieden als erkende keuringscentra of keuringsartsen, met als gevolg dat veel sporters nooit een keuringscentrum of -arts bezoeken, maar een ander circuit van de gezondheidszorg prefereren om hun sportmedische geschiktheid te testen.

Het belang van specialisatie van sportmedische keuring en begeleiding en het bundelen van verschillende disciplines in multidisciplinaire centra wordt niet ontkend. Echter, in plaats van tot het erkennen van keuringsartsen en keuringscentra over te gaan, is het een betere optie om voorwaarden inzake kwaliteit te stellen en methodes te stroomlijnen. Dit past ook beter in een beleid dat vertrekt vanuit een visie op de sportende mens.

In dit kader moeten overigens ook huisartsen in staat zijn om onderzoeken volgens een gevalideerde norm of richtlijn uit te voeren, indien zij daarvoor de nodige expertise bezitten, die in voorkomend geval kan verkregen worden via een bijkomende opleiding.

4.5. De kwaliteitscontrole die beoogd wordt, kan bereikt worden door te voorzien in de mogelijkheid om richtlijnen, standaarden of protocollen te valideren en te hanteren. Deze moeten in beginsel algemeen genoeg zijn om toepasbaar te zijn voor verschillende sporten en specifiek genoeg om de gezondheid van alle sporters in alle sporttakken te waarborgen.

Op grond van gevalideerde protocollen of kwaliteitsstandaarden kan men bijvoorbeeld voor een sportmedisch geschiktheidsonderzoek voorschrijven dat een standaard- of basisprotocol wordt gehanteerd, dan wel een bijzonder protocol gelet op de sporttak of het niveau van de sportbeoefening. De bedoeling is dus om wetenschappelijk gefundeerde richtlijnen te valideren om zowel competitieve als recreatieve sporters op een sportspecifieke en geïndividualiseerde manier te onderzoeken en te adviseren.

De techniek van kwaliteitsstandaarden zal tevens in andere domeinen van het decreet kunnen ingezet worden.

4.6. Het in het huidige decreet van 13 juli 2007 voorziene systeem van de erkenning van toezichthoudende artsen wordt eveneens geheroënt. De oorspronkelijke bedoeling bestond erin om als overheid 'ringartsen' bij risicovechtsporten, zoals boksen, te erkennen, maar dat is nooit gebeurd. Het is een betere optie om dergelijke toezichthoudende artsen te laten erkennen door de betrokken federaties. De risicovechtsporten, met name de

betrokken federaties en verenigingen, zijn overigens zelf overtuigd dat maatregelen op het gebied van gezond en ethisch sporten nodig zijn in hun sector.

Voor sporten met een verhoogd risico voor de fysieke of psychische integriteit van de sporter, kan men in overleg met vertegenwoordigers uit de betrokken sporttak eveneens een of meerdere protocollen valideren, waarin de nodige kwaliteitsvoorwaarden staan ten aanzien van het gezondheidstoezicht tijdens de sportbeoefening. Dit kan zelfs deel uitmaken van een meer generieke standaard op het gebied van risicoanalyses of preventiemaatregelen uitgevoerd door sportorganisaties met betrekking tot gezond sporten.

4.7. Op een aantal vlakken moet de Vlaamse overheid kunnen tussenkomen waar nodig, zoals op basis van gesignaleerde problemen of misbruiken of op grond van wetenschappelijk onderzoek. Sturende of corrigerende beleidsmaatregelen kunnen aangewezen zijn. Onder meer voor wat de leeftijdsgrenzen betreft, behoudt het decreet de mogelijkheid om hier als overheid rechtstreekse invloed op uit te oefenen, gelet op de nood aan bescherming van minderjarigen en hun fysieke en psychische integriteit. De overheid moet, eventueel naargelang de betrokken sport, in staat zijn grenzen te stellen waar nodig of in te grijpen indien sportorganisaties hun verantwoordelijkheid niet nemen.

4.8. Binnen de grenzen van dit kader moeten de sportorganisaties verder geresponsabiliseerd worden en zelf specifieke richtlijnen uitwerken voor de sport(tak) die zij organiseren. Tegen een decretaalsturend ingrijpen op het gebied van specifieke sporttakken pleiten een aantal zaken. Gezien het op technisch vlak snel evoluerende kader van bepaalde sporten zou een regelmatige aanpassing van de regels blijvend noodzakelijk zijn en – zoals uit het verleden blijkt – zeer detaillistisch en technisch zijn. Dit heeft tot gevolg dat administratieve lasten zouden verhogen in plaats van verminderen. Daarbij komt de nood aan legitimering en draagvlak van bijzondere maatregelen. Sportspecifieke benaderingen worden dan ook best opgevangen door zelfregulering in de specifieke sector zelf, met weliswaar enig toezicht vanuit de overheid.

5. Ethisch sporten

5.1. Inzake ethisch sporten bestaat de doelstelling erin om een ethisch(er) sportklimaat te stimuleren en verder tot ontwikkeling te laten komen, waarbij sportethische principes bewust(er) in missie, visie, beleid, werking, doelstellingen en acties van de sportsector worden geplaatst, waarin de integriteit van elkeen optimaal gewaarborgd wordt en waarbij het management van sportorganisaties structurele verbeteringen ondergaat op het vlak van goed bestuur en brede kwaliteit.

5.2. In het verleden werd de beleidsoptie genomen om via gestuurde zelfregulering, in samenspraak met verantwoordelijken in de sportsector en via de open coördinatiemethode, sportorganisaties te stimuleren tot verhoogde aandacht voor sportethische thema's en het voeren van een eigen beleid. De Vlaamse overheid wil namelijk de sportethische normen niet van bovenuit opleggen, maar ze vanuit de onderbuik van de sportwereld laten groeien. In de open coördinatiemethode stelt de overheid zich niet op als meester, maar eerder als partner van de sportfederaties. Door vooral principiële aandacht te vragen, maar geen uniforme sportethische definitie naar voren te schuiven (of op te leggen), zette de Vlaamse overheid de sportfederaties ertoe aan om zelf na te denken over wat sportethiek in hun sporttak precies betekende. De open coördinatiemethode werd in het kader van het decreet van 13 juli 2007 gezien als een dynamisch en cyclisch leerproces waarbij expliciete, duidelijke en onderling overeengekomen richtsnoeren worden gedefinieerd, waarna benchmarking en peer review de verantwoordelijken uit de sportsector in staat stellen kennis te nemen van de beste praktijken en hieruit te leren om ze, eventueel aangepast, te implementeren.

5.3. De open coördinatiemethode heeft heel wat zaken in beweging gezet, wat positief is, maar het mechanisme wordt bijgestuurd. Er zijn pro's (ethiek wordt niet opgelegd en

er wordt bottom-up gewerkt) en contra's (afdwingbaarheid en opvolging kunnen problematisch zijn en overbelichting van het vormelijke en procedurele aspect en de daarbij komende administratieve lasten) verbonden aan een dergelijke methode. Het onderliggende uitgangspunt van de open coördinatiemethode wordt echter niet in vraag gesteld en het startpunt moet blijven dat men de balans houdt tussen stimulerende maatregelen enerzijds en sturende en controlerende benaderingen anderzijds.

Meer dan het proces, moet de inhoud en het delen van informatie met anderen worden benadrukt. Daarbij is het wenselijk dat de open coördinatiemethode evolueert naar lerende netwerken. Een aantal overwegingen zijn daarbij van belang. Ten eerste is het welslagen van een open coördinatiemethode maar mogelijk als ook het uitwisselen van informatie en goede praktijken tussen de sportorganisaties effectief plaats heeft. Kortom, er is behoefte aan wederzijds leren door het uitwisselen van informatie en ervaringen, het detecteren van goede praktijken en het onderzoeken van de mogelijkheid om deze goede praktijken over te zetten van de ene sportorganisatie of sportcontext naar de andere. Ten tweede moet ervoor gezorgd worden dat de dynamiek die de open coördinatiemethode heeft doen ontstaan, gestimuleerd en gecontinueerd wordt. Dat kan alleen maar indien er regelmatige contacten en ontmoetingen met partners en actoren uit de sportsector zijn, met wederzijds leren als ingesteldheid en oogmerk, en ondersteund door ervaring en expertise, zowel vanuit het werkveld en, indien wenselijk, vanuit de wetenschap. Ten derde kan er zo minder formalistisch gekeken worden naar het proces. In plaats van alleen maar richtsnoeren van de overheid af te wachten, waarmee men dan zelf aan de slag gaat en vervolgens rapporteert, zal men op meer bestendige en dynamische wijze tot dialoog en debat met anderen – en met de overheid – worden gestimuleerd, en zo uiteindelijk ook meer gedreven worden door de specificiteit van de eigen sportcontext. Er zal op die manier en bewuster niet alleen van peer review (wederzijds terugkijken en evalueren), maar ook van peer preview (wederzijds vooruitblikken en anticiperen) sprake kunnen zijn. Ten vierde zal een minder formele benadering de mogelijkheid scheppen om ook minder georganiseerde sporten en sportactoren op te nemen in dergelijke netwerken.

Kortom, een lerend netwerk wordt gekarakteriseerd door:

- regelmatige bijeenkomsten van gelijkgestemde deelnemers of peers;
- rond kernthema's die de deelnemers gezamenlijk aanbelangen;
- teneinde de eigen prestaties in beleid en praktijk te verbeteren;
- en tegelijkertijd via een collectieve inspanning aan kwaliteit te winnen in de sector waartoe men behoort.

Belangrijk bij lerende netwerken is niet alleen het creëren van een netwerk van informele contacten en uitwisseling van informatie en praktijken. Het is ook van belang dat er output gegenereerd wordt. De strategische functie van het lerend netwerk of in voorkomend geval, de lerende netwerken, betreft niet alleen een louter uitwisselen van kennis en inzicht over goede praktijken, maar ook het stimuleren van engagement en het zorg dragen voor een doorvertaling van verworven inzichten binnen de praktijk van het werkveld. Dit kan door te streven naar output in de vorm van methodieken, modellen of protocollen die specifieker en gericht zijn dan wat op het niveau van de richtsnoeren uit de open coördinatiemethode werd bereikt.

5.4. Als verlengstuk van de benadering op de lerende netwerken kan, zoals blijkt uit het voorgaande, het stimuleren van voorbeeldpraktijken en het verzorgen van stroomlijning en kwaliteitsbewaking via kwaliteitsstandaarden gerealiseerd worden. Zo kan de strategische functie van de lerende netwerken geoptimaliseerd worden, en zo ook kan in deze materie de overheid een ondersteunende en stimulerende rol blijven spelen.

Kortom, in plaats dat de Vlaamse overheid alles op voorhand via eigen regels in detail regelt, zal het ontworpen decreet een rechtsbasis verlenen om richtlijnen, standaarden of protocollen, kortom kwaliteitsstandaarden, te valideren, naar het model van het domein van het gezond sporten. Die standaarden kunnen betrekking hebben op uiteenlopende thema's zoals goed bestuur, grensoverschrijdend gedrag, de bescherming van de minderjarige sporter en zo meer.

6. Expertise, beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling

6.1. In het kader van dit stimulerend ontwerp van decreet past het om het gebruiken en het delen van expertise te bevorderen. Expertise vanwege het werkveld zelf, aangevuld waar wenselijk met de wetenschap, kan aan de overheid en, meer nog, aan de sportsector ten goede komen.

6.2. Het decreet van 13 juli 2007 bevat de mogelijkheid om een of meerdere expertencommissies op te richten die de Vlaamse Regering advies kunnen verlenen met betrekking tot medisch verantwoord sporten. Zo is er een expertencommissie Risicovechtsporten opgericht die de overheid adviseert over maatregelen om de gezondheid in deze sporten te beschermen, met bijzondere aandacht voor jonge sporters. De expertencommissie heeft onder meer richtlijnen opgesteld voor het organiseren van risicovechtsporten.

In het nieuwe ontwerp van decreet wordt deze mogelijkheid behouden. Het is daarbij niet de bedoeling om naar een systeem van verplichte advisering te gaan.

6.3. In het ruime domein van het gezond of ethisch sporten is niet alle expertise- en ontwikkelingscapaciteit op het gebied van informatie, kennis, technieken of instrumenten op het niveau van de overheid zelf aanwezig of beschikbaar. Daarom wenst de Vlaamse overheid met een beperkt aantal erkende en gesubsidieerde organisaties te werken die expertise op het gebied van gezond of ethisch sporten kunnen bundelen en beschikbaar stellen. Het gaat in wezen om een organisatie die de volgende doelstelling kan waarmaken: het ter beschikking stellen van beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling aan zowel de overheid als de sportsector, zodat een onderbouwd en maatschappelijk draagvlak kan ontstaan voor inzichten, praktijken en aandachtsgebieden en er concrete instrumenten, standaarden en acties kunnen ontwikkeld en geoperationaliseerd worden. Een dergelijke organisatie dient ondersteunend en transversaal te werken en moet een geïntegreerde visie hebben op gezond en ethisch sporten of een van beide thema's, waarbij zowel goed georganiseerde als minder georganiseerde actoren en betrokkenen in de sport kunnen bereikt worden.

Het is de bedoeling om een beperkt aantal organisaties voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten te erkennen en te subsidiëren, niet alleen om redenen van financiële en praktische werkbaarheid, maar ook om een transversale benadering van gezond of ethisch sporten voldoende tot uiting te laten komen. Idealiter zijn er twee organisaties waarvan de ene het expertiseveld van ethisch sporten en de andere het expertiseveld van gezond sporten bestrijkt. Een organisatie die overkoepelend in zowel het ethisch als het gezond sporten kan werken, is uiteraard ook een mogelijkheid, hoewel die expertisecapaciteit niet voor de hand ligt.

Een dergelijke organisatie mag geen commerciële doeleinden hebben en dient opgericht te zijn in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk, een vennootschap met sociaal oogmerk of een stichting.

De bedoeling is om deze organisatie(s), naargelang de behoeften en financiële ruimte, een subsidie toe te kennen met het oog op het vervullen van een aantal opdrachten zoals een

kenniscentrum zijn op het gebied van gezond of ethisch sporten; het omzetten van informatie, kennis en expertise of van beleidsopties van de Vlaamse overheid op het gebied van gezond of ethisch sporten in bruikbare instrumenten voor de sportsector; het delen ervan en hiervoor begeleiding en ondersteuning verzorgen ten behoeve van de sportsector; het opvolgen en evalueren van bestaande instrumenten en praktijken op het gebied van gezond of ethisch sporten; het ondersteunen van de Vlaamse overheid in het domein van gezond of ethisch sporten; het vergroten van het maatschappelijk draagvlak voor thema's op het gebied van gezond of ethisch sporten.

De bedoeling is dat de Vlaamse overheid en deze organisatie(s) een convenant sluiten waarin basisafspraken, opdrachten en resultaatsdoelstellingen worden vastgelegd. De organisatie dient een beleidsplan en een jaarlijks actieplan uit te werken en dient voor haar activiteiten verantwoording af te leggen aan de Vlaamse overheid.

II. REPLIEKEN OP DE ADVIEZEN

1. Toelichting bij het advies van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

De Vlaamse minister, bevoegd voor de Sport, de heer Philippe Muyters, vroeg de SARC – Vlaamse Sportraad (Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media) op 19 juli 2013 om advies over het voorontwerp van decreet inzake gezond en ethisch sporten (GES-decreet). De Vlaamse Sportraad bracht op zijn plenaire vergadering van 22 augustus 2013 zijn advies uit na een hoorzitting met leden van de stuurgroep die het voorontwerp voorbereidde. Uit het advies blijkt dat de Vlaamse Sportraad zeer positief stond tegenover het voorontwerp van decreet, en aldus positief adviseerde. De Vlaamse Sportraad formuleerde een aantal bedenkingen, suggesties en technische opmerkingen.

Hieronder worden de opmerkingen van de Vlaamse Sportraad weergegeven en wordt aangegeven in welke mate deze aanleiding vormden tot wijziging van het voorontwerp van decreet.

1. De Vlaamse Sportraad uitte bedenkingen betreffende de draagwijdte van het voorontwerp van decreet, in het licht van het toepassingsgebied ervan. De Vlaamse Sportraad vroeg zich af of het haalbaar is om informele en niet-georganiseerde sportgemeenschappen te (willen) bereiken. Deze opmerking kadert in de afbakeningsproblematiek van het voorontwerp alsook in het licht van de vraag of men aan informele groeperingen verplichtingen kan opleggen. De vraag van de Vlaamse Sportraad was om meer nadruk te leggen op de actoren rond recreatieve sporters.

In antwoord hierop dient gepreciseerd te worden dat het voorontwerp van decreet een ruim toepassingsgebied beoogt en, inderdaad, niet alleen de georganiseerde sport(er), maar ook de recreatieve sport(er) wil bereiken. Het voorontwerp benadert de individuele sporter of informele groeperingen (bijvoorbeeld informeel sportende vrienden) evenwel niet via het opleggen van verplichtingen, maar wel op een promotionele en faciliterende wijze, via het voorzien in sensibilisering, informatie en een kwalitatieve omkadering. De doelstellingen ten aanzien van de recreatieve sporter worden effectief vooral bereikt via de sportorganisatie of het sportaanbod waarin de sporter desgevallend participeert.

Dit neemt niet weg dat de zorg tot goede afbakening van het toepassingsgebied van het voorontwerp terecht is. De vaststelling is dat vooral het gedefinieerde begrip 'sportorganisatie' een duidelijke afbakening behoeft. Delend in de zorg van de Vlaamse Sportraad werd dan ook besloten om de definitie van de notie 'sportorganisatie' bij te sturen, om nog duidelijker te maken dat de verplichtingen die het voorontwerp hiervoor in het leven roept,

geen informele groeperingen viseert. Het voorontwerp betreft, zoals gesteld, sportorganisaties (een organisatie veronderstelt een gestructureerd geheel van personen en middelen) en de decretale verplichtingen zijn vooral bedoeld voor het al dan niet georganiseerde en voor een publiek openstaande sportaanbod (dus veel minder voor sportbeoefening die men op informele wijze in beperkte kring voor zichzelf zou organiseren). De aangepaste definitie neemt niet weg dat het promotionele en faciliterende aspect van het voorontwerp zich nog steeds (ook) richt tot de informele en recreatieve sporter.

2. De Vlaamse Sportraad formuleerde bedenkingen bij het aan haar voorgelegde artikel 7 van het voorontwerp van decreet, waarbij elke overheid bij het erkennen of subsidiëren van sportorganisaties rekening houdt met inspanningen of initiatieven inzake gezond en ethisch sporten. De Vlaamse Sportraad oordeelde dat deze bepaling niet rijmt met het Planlastendecreet en het Sport voor Allen-decreet, waarin gemeenten ruimte krijgen om hun eigen sportbeleid zelfstandig vorm te geven. De Vlaamse Sportraad stelde voor om de betreffende bepaling weg te laten, dan wel te vervangen als volgt: “Elke overheid houdt bij de ondersteuning van sportorganisaties rekening met het doel en de beginselen van gezond en ethisch sporten.”.

Het is echter niet de bedoeling van het voorontwerp om zich te beperkend uit te drukken ten aanzien van het beleid van de gemeenten op het gebied van subsidiëring. Het was vooral de bedoeling om een koppeling te maken tussen beleidsniveaus en coherentie na te streven. Om te vermijden dat het decreet een te programmatorische maatregel zou bevatten, zonder concrete verplichting, werd geopteerd om het betreffende artikel 7 te schrappen.

3. De Vlaamse Sportraad heeft bedenkingen bij het naar haar oordeel onvoldoende benadrukken van de individuele verantwoordelijkheid van de sporter. De Vlaamse Sportraad stelde voor om de rol van de individuele sporter in het ontwerp van decreet sterker te accentueren.

Artikel 3 van het voorontwerp van decreet stelt eenieders verantwoordelijkheid op het gebied van gezond en ethisch sporten voorop. Daarbij tracht het voorontwerp zo goed als mogelijk rekening te houden met een aantal spanningsvelden, zoals tussen het opleggen van verplichtingen aan individuen versus het stimuleren en informeren of tussen het opleggen van individuele verplichtingen versus het verantwoordelijk maken van sportaanbieders. Het is allerm minst (juridisch) evident, maar vooral niet opportuun, om concrete en individuele verplichtingen op te leggen aan sporters en die ook effectief te controleren en af te dwingen. Daarbij past het niet in de stimulerende en faciliterende visie van het decreet om op het gebied van gezondheid en ethiek een al te sturende en vingerwijzende overheid in de bepalingen van het voorontwerp in te bouwen.

4. De Vlaamse Sportraad had bedenkingen bij de opdracht van de overheid en de mate waarin die zou worden uitbesteed aan een externe organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling. De Vlaamse Sportraad stelde, terecht, dat toezicht op gezond en ethisch sporten een wezenlijke opdracht is van de Vlaamse overheid. Men had vooral vragen rond de bepaling van het voorontwerp die het maatschappelijk draagvlak voor thema's op het gebied van gezond of ethisch sporten vergroten, bestempelt als een taak van een extern kenniscentrum.

Het is echter geenszins de bedoeling van de ontworpen bepalingen om het toezicht op gezond en ethisch sporten uit handen te geven. Integendeel, dat blijft een kerntaak van de overheid, zelfs als die minder controlerend is dan ervoor. De beoogde samenwerking met een externe partner (of een zeer beperkt aantal) is vooral bedoeld om de overheid toe te

laten om expertise te verzamelen die zowel beleidsondersteunend als praktijkondersteunend kan zijn en die, met andere woorden, zowel het beleid van de overheid als de ontwikkeling van praktijken op het werkveld ten goede komt. Het feit dat die expertise opereert met een zekere organisatorische afstand van de overheidsinstanties zelf, wordt gezien als een pluspunt voor het samenbrengen van zowel werkveldexpertise als wetenschappelijke expertise. Dit neemt niet weg dat het decreet voor de overheid voldoende duidelijke voorwaarden en controlemechanismen inbouwt op die externe expertise, via een erkennings- en subsidiëringstechniek, via de verplichting tot het ontwikkelen van een strategie en acties die in overeenstemming zijn met de beleidsprioriteiten van de overheid alsook via de opvolging van concrete afspraken en doelstellingen op basis van een te sluiten convenant. Dit alles geeft voldoende garanties om, in het kader van dit decreet, als verantwoordelijke overheid te functioneren.

5. De Vlaamse Sportraad formuleerde twee technische opmerkingen. Een eerste betreft het ontbreken van een definitie van het begrip ‘sport’. De Vlaamse Sportraad stelde voor om dit begrip te definiëren, eventueel op basis van de sporttakkenlijst. Een tweede opmerking betreft het overbodig gebruik van de term ‘administratie’ in artikel 2, 1°, van het voorontwerp.

Er werd bewust gekozen om geen wettelijke definitie van het begrip ‘sport’ te ontwerpen. Een dergelijke bepaling zou als uitdrukkelijke decretale definitie wellicht ook aanleiding geven tot discussie. Bovendien is er geen reden om te werken met een (decretaal) juridisch afgebakend begrip ‘sport’, mede rekening houdende met het feit dat dit geen statisch begrip hoeft te zijn en het gevaar dat bepaalde activiteiten eventueel zouden worden uitgesloten. Een afbakening op basis van een (limitatieve) sporttakkenlijst is te beperkend en gaat enigszins in tegen de brede benadering die het voorontwerp voor ogen heeft. De tweede opmerking was evenwel terecht en gaf dan ook aanleiding tot een wijziging van het voorontwerp. Het gedefinieerde begrip ‘administratie’ in het voorontwerp was inderdaad overbodig.

2. Toelichting bij het advies van de Raad van State

De Raad van State bracht haar advies 54.149/3 uit op 22 oktober 2013. Hieronder wordt aangegeven welk gevolg aan de verschillende opmerkingen van de Raad van State werd gegeven. Het advies heeft geleid tot een aantal aanpassingen en een hernummering van het uiteindelijke ontwerp alsmede tot een aantal aanpassingen aan de memorie van toelichting. De nieuwe artikelnummers van het ontwerp staan tussen haakjes vermeld achter de verwijzingen naar de artikelnummers van het voorontwerp.

1. De Raad van State merkt op (overweging 4) dat naar haar oordeel niet zonder meer kan worden aangenomen dat de subsidieregelingen in de artikelen 15 (nieuw artikel 14) en 16 (nieuw artikel 15) enkel betrekking hebben op niet-economische diensten van algemeen belang, waardoor deze in het vizier komen van de artikelen 107 tot 109 van het VWEU (Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie) en eventueel voor aanmelding bij de Europese Commissie in acht dienen te worden genomen.

Het gaat evenwel niet om staatssteun in de zin van de bepalingen van artikel 107 en 108 VWEU, aangezien het geen steun betreft aan economische activiteiten, maar subsidiëring voor diensten van algemeen belang. Voor wat de taken, vermeld in artikel 15 (nieuw artikel 14), betreft, gaat het om taken die zonder steun van de overheid niet zouden uitgevoerd worden, zodat er geen markt voor dergelijke taken bestaat. Het feit dat de begunstigden vzw's zijn of stichtingen/vennootschappen met sociaal doel, ook al speelt het juridische statuut van de begunstigde in principe geen rol, is tevens een belangrijke aanwijzing van het niet-commerciële doeleinde van de maatregel. Met betrekking tot de initiatieven, vermeld in artikel 16 (nieuw artikel 15), worden eveneens niet-economische activiteiten bedoeld, zoals het opzetten van sensibiliseringscampagnes of het ontwikkelen van kwaliteitsstandaarden.

Deze opmerking behoeft geen aanpassing aan het ontwerp of de memorie van toelichting.

2. De Raad van State beveelt aan (overweging 5) om in de memorie van toelichting te verduidelijken dat met het begrip ‘sportorganisatie’, gedefinieerd in artikel 2, 4°, zowel sportverenigingen als sportfederaties bedoeld worden. De memorie van toelichting maakte dit echter reeds duidelijk zodat een aanpassing zich niet opdrong.

3. De Raad van State (overwegingen 6 en 7) merkt op dat naar haar oordeel de in het ontworpen artikel 18 (nieuw artikel 17) voorziene sancties aan te merken zijn als administratieve sancties met een strafrechtelijk karakter en verwijst in dit verband naar het legaliteitsbeginsel.

De in artikel 18 (nieuw artikel 17) vermelde administratieve sancties hebben echter in eerste instantie tot doel om een ontradend en sturend effect na te streven en zijn dus niet per se als administratieve sancties met een strafrechtelijk karakter aan te merken. Dit neemt niet weg dat werd tegemoetgekomen aan de door de Raad van State opgemerkte zorg in verband met het legaliteitsbeginsel, zodat in artikel 18 (nieuw artikel 17) een opsomming werd voorzien van de bepalingen die voor administratieve sanctionering in aanmerking komen.

4. In antwoord op het advies van de Raad van State (overweging 8) om de rechtsgevolgen die worden beoogd met het erkennen of opleggen van kwaliteitsstandaarden te verduidelijken (zie artikel 7 (nieuw artikel 6), vierde lid, artikel 10 (nieuw artikel 9), derde lid, alsook artikel 12 (nieuw artikel 11), derde lid en artikel 13 (nieuw artikel 12), §3) werd de memorie van toelichting aangevuld.

5. De Raad van State formuleert (overweging 9) bezwaren aangaande een aantal bepalingen die een niet-normatief karakter zouden hebben. Het gaat om de artikelen 3, 4, 12, eerste lid, en 13, §1, van het aan de Raad van State voorgelegde voorontwerp. Het advies luidt dat bepalingen die louter een beleidsdoelstelling tot uitdrukking brengen, beter worden geïntegreerd in de memorie van toelichting.

Artikel 4 van het voorontwerp, waarin wordt gesteld dat gezond en ethisch sporten geïntegreerd deel uitmaken van alle initiatieven tot sportbeoefening, de organisatie van de sport en het sportbeleid, wordt inderdaad best geïntegreerd in de memorie van toelichting en werd uit de tekst van het ontwerp geschrapt. De overige artikelen werden overeenkomstig hernummerd. Voor wat de overige door de Raad van State geïmplementeerde artikelen betreft, kan het volgende worden opgemerkt.

Artikel 3, artikel 12 (nieuw artikel 11), eerste lid, en artikel 13 (nieuw artikel 12), §1, werden behouden. Deze bepalingen hebben weliswaar geen sanctioneerbare strekking. Met andere woorden, het is niet de bedoeling om deze bepalingen af te dwingen via de voorziene administratieve sancties, maar toch hebben ze een normatieve strekking. Van artikel 3 zal een zekere normatieve werking uitgaan ten aanzien van de sanctioneerbare verplichtingen. De Vlaamse Sportraad, die in haar plenaire vergadering van 22 augustus 2013 advies uitbracht over het voorontwerp, hechtte tevens belang aan het voldoende benadrukken van de individuele verantwoordelijkheid van de sporter zelf. Op het voorstel van de Vlaamse Sportraad om de rol van de individuele sporter in het decreet nog sterker te accentueren, werd niet ingegaan, onder meer omwille van de normatieve werking van het bepaalde in artikel 3.

Voor wat artikel 12 (nieuw artikel 11), eerste lid, betreft, wordt het principe neergelegd dat er sprake is van een gezamenlijke verantwoordelijkheid op het gebied van ethisch sporten. In de volgende leden van artikel 12 (nieuw artikel 11) worden weliswaar concretere verplichtingen vermeld van de sportorganisaties en wordt een rechtsgrondslag gecreëerd voor het erkennen of vastleggen van kwaliteitsstandaarden, doch het eerste lid impliceert dat die twee normatieve bepalingen deel uitmaken van een verbonden verantwoordelijkheid en er in beginsel geen hiërarchie hoeft te bestaan tussen de verantwoordelijkheden van de sportorganisaties en die van de Vlaamse overheid.

Artikel 13 (nieuw artikel 12), §1, ten slotte, vult de verplichtingen in de overige paragrafen van het ontworpen artikel aan in het licht van de doelstelling om maatregelen te coördineren. Het houdt de overheid aan de verplichting om het beleid op het gebied van het ethisch sporten te coördineren met de sportorganisaties en rekening te houden met de verscheidenheid in de sport. Het geeft tevens een rechtsbasis voor de overheid om die coördinatie ook effectief na te streven en zich aldus in te mengen in de in beginsel vrije organisatie van de sport.

6. De Raad van State (overweging 10) verwijst in haar advies naar hetgeen vereist is op grond van de wet van 16 juli 1973, waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt. In het licht van de opmerkingen van de Raad van State werden de artikelen 15 (nieuw artikel 14) en 16 (nieuw artikel 15) aangepast.

7. De Raad van State formuleert (overwegingen 11 tot en met 24) nog een aantal bijzondere opmerkingen. Zo brengt de Raad van State in herinnering (overweging 11) dat in artikel 7 (nieuw artikel 6), tweede lid, de Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de verplichtingen, vermeld in het eerste lid van dat artikel, nader te preciseren. In antwoord op het advies van de Raad van State werd de delegatie aan de Vlaamse Regering nader omschreven.

Een aantal bepalingen werd aangepast in functie van legistieke of juridisch-technische opmerkingen van de Raad van State. Overweging 12 betreffende de tweede zin van artikel 7 (nieuw artikel 6), tweede lid; overweging 13 betreffende artikel 8 (nieuw artikel 7), tweede lid; overweging 17 betreffende artikel 14 (nieuw artikel 13), tweede lid; overweging 18 en overweging 20 betreffende de artikelen 15 (nieuw artikel 14) en 16 (nieuw artikel 15); overwegingen 21 en 22 betreffende artikel 17 (nieuw artikel 16) en overweging 24 betreffende artikel 19 (nieuw artikel 18), tweede lid.

8. De Raad van State adviseert (overweging 14) om inzake artikel 9 (nieuw artikel 8), eerste lid, op grond waarvan een sportorganisatie een sportmedisch geschiktheidsonderzoek kan opleggen aan sporters die deelnemen aan een sport die onder haar rechtstreekse verantwoordelijkheid valt, te verduidelijken om welke sporters het gaat. In overeenstemming hiermee werd de memorie van toelichting aangevuld. Op advies van de Raad van State wordt de bepaling zelf aangevuld met criteria op basis waarvan de sportorganisaties kunnen beslissen om al dan niet een sportmedisch geschiktheidsonderzoek op te leggen.

9. In antwoord op de opmerking van de Raad van State (overweging 16) om de verplichtingen neergelegd in het kader van artikel 13 (nieuw artikel 12), §3, eerste lid, dat handelt over de richtsnoeren inzake ethisch sporten, te verduidelijken, werd de memorie van toelichting aangevuld.

10. Ter verduidelijking van artikel 15 (nieuw artikel 14) werd de memorie van toelichting aangevuld in overeenstemming met het advies van de Raad van State (overweging 19).

11. In aansluiting op de opmerking (overweging 23) van de Raad van State betreffende artikel 18 (nieuw artikel 17), tweede lid, werd de memorie van toelichting aangepast ter verduidelijking van de overheden die, in voorkomend geval, verplicht zijn om een vergunning tot het organiseren van sportbeoefening te weigeren of in te trekken.

III. ARTIKELSGEWIJZE COMMENTAAR

Commentaar bij artikel 2, 1° en 2°

Zoals in de memorie van toelichting werd aangegeven, verschuift de begripsvorming van het vroegere ‘medisch verantwoord sporten’ naar het meer positief geladen begrip ‘gezond sporten’. Het vroegere begrip ‘ethisch verantwoord sporten’ wordt thans ‘ethisch sporten’ genoemd. De decretale definitie inzake ethisch sporten komt tevens tegemoet aan een duidelijker formuleren van de inhoudelijke waarden die aan het sporten ten grondslag moeten liggen.

Commentaar bij artikel 2, 3°

Iedereen die aan sport doet, wordt beschouwd als een sporter in de zin van het decreet, ongeacht het niveau waarop de sport wordt beoefend en ongeacht of dit voor recreatieve, competitieve of demonstratieve doeleinden is. Het maakt niet uit of het gaat om sporten in georganiseerd verband (bijvoorbeeld in clubverband) dan wel om ongeorganiseerde situaties zoals individuele of losse initiatieven tot sportbeoefening.

Commentaar bij artikel 2, 4°

Het begrip ‘sportorganisatie’ wordt verkozen boven de in het decreet van 13 juli 2007 gehanteerde notie ‘sportvereniging’. Het gaat om een ruimer begrip dan de ‘sportvereniging’ die in artikel 2, 15°, van het Antidopingdecreet is gedefinieerd. De notie ‘sportorganisatie’ slaat niet alleen op de sportclub of de sportfederatie (de gestructureerde sport), maar op andere organisaties die sportbeoefening aanbieden zoals organisatoren van sportevenementen. Met de notie ‘sportorganisatie’ worden geen informele afspraken inzake sportbeoefening (bijvoorbeeld met enkele vrienden samen gaan sporten) gevisieerd. Een organisatie veronderstelt een gestructureerd geheel van personen en middelen.

Bij de bepaling van het toepassingsgebied is rekening gehouden met het bestaan van het koninklijk besluit van 25 april 2004 houdende reglementering van de organisatie van actieve ontspanningsevenementen, uitgevaardigd in het kader van de wet van 9 februari 1994 betreffende de veiligheid van producten en diensten. Dit koninklijk besluit richt zich eveneens, doch niet uitsluitend, tot sportaanbieders, zoals gemeentelijke sportdiensten of sportevenementenbureaus. Het huidige ontwerp van decreet is evenwel slechts zeer beperkt overlappend met – en vooral complementair aan – dit koninklijk besluit, aangezien dit laatste zich richt op algemene veiligheid in het licht waarvan het verplicht tot een brede risicoanalyse en een gamma aan organisatorische aandachtsgebieden (installaties, producten, instructies, eindverantwoordelijken en opschriften), terwijl de ontworpen decretale bepalingen veel specifiek het gezond sporten tot voorwerp hebben en hieromtrent een aantal basisverplichtingen instellen.

Commentaar bij artikel 2, 5°

Deze bepaling definieert de notie ‘kwaliteitsstandaard’. Het is een generieke notie om normen, procedures of operationele technieken, met inbegrip van protocollen, kwaliteitshandboeken, codes en dergelijke meer te vatten, die in allerlei domeinen inzake gezond of ethisch sporten inzetbaar zijn, zoals inzake het uitvoeren van risicoanalyses en preventie

van gezondheidsrisico's, medische testen, informatiesystemen, goed bestuur, normen en procedures inzake vertrouwenspersonen bij grensoverschrijdend gedrag en dergelijke meer. De standaarden worden bij voorkeur in samenspraak met de sportsector zelf uitgewerkt, of, in voorkomend geval, met een erkende en gesubsidieerde organisatie die in artikel 14 wordt vermeld.

De generieke richtlijnen voor het organiseren van risicovechtsporten kunnen als kwaliteitsstandaard worden gezien. Het gaat om richtlijnen die in overleg met de sportsector zijn opgesteld en die aan de sportverenigingen die risicovechtsporten organiseren, duidelijkheid geven hoe zij hun decretale verplichting om gezond sporten te bevorderen, concreet kunnen invullen.

Ook de Vlaamse Aanbeveling Sportmedisch Onderzoek kan als kwaliteitsstandaard gezien worden.

Commentaar bij artikel 2, 6°

Het gaat om een geschiktheidstest die als doelstelling heeft om een verhoogd gezondheidsrisico van de sporter na te gaan, gelet op diens gezondheidstoestand en de sport die hij of zij beoefent, in functie van de aard en context van de sport. In die zin vertoont dit onderzoek enige gelijkenis met de geschiktheidsonderzoeken in de arbeidsgeneeskunde, waar gezondheidsrisico's onderzocht worden gelet op de gezondheidstoestand van een werknemer en de professionele werkzaamheden die hij of zij uitoefent.

Commentaar bij artikel 2, 7°

Lerende netwerken worden in functie van het beleid inzake ethisch sporten gestimuleerd. De functie van een lerend netwerk is niet alleen het uitwisselen van kennis of inzichten inzake goede praktijken. Het is ook van belang om de strategische functie van een lerend netwerk voor ogen te houden. Deze is met name gericht op het genereren van output, zoals bijvoorbeeld de daadwerkelijke overdracht van een praktijk, een draagvlak voor nieuwe inzichten of nieuwe richtsnoeren, of een consensus over methodieken, standaarden of protocollen die specifiek en gericht zijn dan wat op het niveau van algemene richtsnoeren wordt bereikt en die bruikbaar zijn in het werkveld.

Commentaar bij artikel 3

Het decreet heeft als algemene doelstelling om een bijdrage te leveren aan een kwalitatieve sportbeoefening in Vlaanderen. Het basisuitgangspunt van het beleid op het vlak van gezond en ethisch sporten is dat iedere volwassene zelf zijn of haar verantwoordelijkheid neemt inzake gezond en ethisch sporten. In geval van minderjarige sporters hebben uiteraard ook de ouders en de trainers of begeleiders een verantwoordelijkheid.

Commentaar bij artikel 4

Gezond sporten is niet alleen een individuele, maar ook een collectieve verantwoordelijkheid. Gezond sporten kan slechts bevorderd worden indien sportorganisaties met de overheid meewerken. Deze bepaling impliceert onder meer dat sportorganisaties een inspanning zouden doen om mee te werken aan statistische onderzoeken over sportletfels wanneer de overheid of een erkende en gesubsidieerde organisatie zoals vermeld in artikel 14, in opdracht van de Vlaamse overheid het initiatief zou nemen deze uit te voeren. Sportorganisaties zijn ook gehouden zich coöperatief op te stellen ten aanzien van bewustmakingscampagnes die de overheid zou voeren.

Uiteraard is de verplichting om met de overheid mee te werken eveneens van belang voor het ethisch sporten. Men kan hierbij denken aan het participeren in lerende netwerken zoals vermeld in artikel 2, 7°.

Commentaar bij artikel 5

Het is belangrijk om mee te werken aan een participatief sportklimaat voor alle kinderen. Dat kan alleen maar indien men met de bijzondere positie van de minderjarige sporter rekening houdt. In samenhang daarmee, veronderstelt artikel 12 van het Kinderrechtenverdrag (Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind, aangenomen in de schoot van de Verenigde Naties op 20 november 1989) verder ook dat het kind als individu, maar ook als groep, het recht heeft om zijn mening te laten kennen over aangelegenheden die hem betreffen. Volwassenen dienen dan ook te voorzien in adequate ondersteuning zodat het kind zijn mening kan overdragen en er met zijn situatie ook voldoende rekening kan worden gehouden. Zo geven volwassenen aan deze visies het gepaste gewicht, overeenkomstig de leeftijd en maturiteit van het kind of de groep en nemen deze in rekening op de verschillende niveaus. In andere sectoren werd sinds een aantal jaren reeds nagedacht over de beste wijze van verankering en uitwerking van de participatierechten van het kind. Te vermijden, is het formeel instellen en reguleren van raden. Deze bepaling responsabiliseert de sportorganisaties. Men kan de opdracht onder meer realiseren door in de organisatie en werking participatiestructuren te bevorderen.

Commentaar bij artikel 6

Dit artikel is grotendeels geïnspireerd op artikel 7 van het decreet van 13 juli 2007. Het is echter sterk vereenvoudigd door het opleggen van een basisverplichting. Het bevorderen van gezond sporten moet opgevat worden als een zorgplicht van de sportorganisatie. Het betreft geen resultaatsverbintenis, maar wel de verplichting om alle redelijke inspanningen te leveren om het gezond sporten te bevorderen.

Verder wordt het artikel aangevuld met de mogelijkheid om kwaliteitsstandaarden uit te werken. Dergelijke standaarden die een of meerdere goede praktijken beschrijven of wetenschappelijk gefundeerde richtlijnen valideren, kunnen een nuttig hulpmiddel zijn voor sportorganisaties die willen voldoen aan hun verplichtingen voortvloeiend uit dit artikel (bijvoorbeeld door middel van een draaiboek). Een dergelijke benadering past in de stimulerende en ondersteunende functie van de overheid.

Voor wat de sportmedische geschiktheidsonderzoeken betreft, wordt naar mogelijke kwaliteitsstandaarden verwezen. De Vlaamse Aanbeveling Sportmedisch Onderzoek kan als kwaliteitsstandaard beschouwd worden.

De sportcontext waarvan sprake, betreft de omstandigheden en omgevingsfactoren waarin sportbeoefening plaats heeft zoals onder meer de plaats (land, water, lucht, openbare weg, gesloten ruimte enzovoort), het aantal betrokken sporters, de aard van de sportorganisatie, het niveau waarop de sport wordt beoefend en zo meer.

Het is vooral de bedoeling om kwaliteitsstandaarden, indien ze tot stand komen, te ondersteunen als overheid. Het opleggen door de overheid van een kwaliteitsstandaard is in de regel slechts een optie in geval van bijzondere risico's voor de gezondheid van de sporter in welbepaalde, specifieke sportcontexten. Voor wat kwaliteitsstandaarden inzake sportmedische geschiktheidsonderzoeken betreft, heeft het niet volgen van een dergelijke kwaliteitsstandaard, indien deze zou worden opgelegd, niet de bedoeling om rechtsgevolgen te creëren ten aanzien van de arts, die de vrijheid behoudt om bepaalde onderzoeken te

voeren of handelingen al dan niet te stellen. Het rechtsgevolg bevindt zich op het niveau van de sporter of de sportorganisatie, die een bepaalde vorm van sportbeoefening niet kan beoefenen, dan wel organiseren, indien de sportmedische geschiktheid van de sporter niet werd vastgesteld volgens de desgevallend toepasselijke standaard.

Commentaar bij artikel 7

Gelet op de eigen verantwoordelijkheid die sporters ook zelf hebben, is het uiterst belangrijk dat iedereen over de juiste informatie en inzichten kan beschikken zodat hij of zij zich de juiste attitude kan aanmeten met betrekking tot sportbeoefening. Het voorzien van toegankelijke, begrijpbare informatie op basis van de behoeften en het niveau van de sporters is dan ook een belangrijke opdracht van de verschillende sportorganisaties.

Het decreet van 13 juli 2007 bracht tevens een reeks verplichtingen tot stand op het vlak van informatie en kennisgeving. Die bepalingen zijn evenwel zeer gedetailleerd. Thans wordt dit vereenvoudigd en worden essentiële informatieverplichtingen vastgelegd. Sportorganisaties hebben zelf de verantwoordelijkheid voor de middelen en de wijze van informatie.

Hoewel de onderhavige bepaling dit niet opdringt, is het mogelijk dat, op grond van het bepaalde van artikel 6, in overleg met de sportsector kwaliteitsstandaarden worden gevalideerd waarmee de informatieverplichting wordt geoperationaliseerd.

Commentaar bij artikel 8

Er wordt van overheidswege geen algemene verplichting gecreëerd om een sportmedisch geschiktheidsonderzoek te organiseren. Er wordt dus geen algemeen verplicht geschiktheidsonderzoek in de sport voorgeschreven. Wel dient men de mogelijkheden aan de sportorganisaties te laten om een sportmedisch geschiktheidsonderzoek te verplichten. In dat geval verschaft de sportorganisatie de nodige informatie aan de sporter.

De overheid kan wel in een aantal bijzondere omstandigheden die verder geregeld worden, een sportmedisch geschiktheidsonderzoek opleggen. In een dergelijk geval geldt evenzeer de informatieverplichting, bedoeld in het ontworpen artikel.

Een sportorganisatie kan een sportmedisch geschiktheidsonderzoek opleggen aan sporters die deelnemen aan een sport die onder haar rechtstreekse verantwoordelijkheid valt. Het gaat om de situatie van sporters die een juridische band hebben met een sportorganisatie. Enerzijds betreft dit de situatie van sportende leden van sportverenigingen. Anderzijds gaat het om de juridische band die, op grond van een inschrijving, bestaat tussen een deelnemer aan een vorm van sportbeoefening die onder de directe verantwoordelijkheid van een sportorganisatie valt zoals een deelnemer aan een eenmalig sportevenement of een sportmanifestatie, bijvoorbeeld een stadsloop of wielertocht.

Commentaar bij artikel 9

De doelstelling van het sportmedische geschiktheidsonderzoek wordt expliciet vastgelegd, zoals dit ook reeds geschiedde in artikel 16 van het decreet van 13 juli 2007. Er is ook duidelijk vastgelegd dat het sportmedische geschiktheidsonderzoek dient te geschieden door een arts. De uitvoering door een arts geeft alle garanties op deskundigheid, maar tevens op bescherming van de sporter, onder meer in het licht van het medische beroepsgeheim.

De ontworpen bepaling gaat uit van de mogelijkheid om kwaliteitsstandaarden (of protocollen) inzake het sportmedische geschiktheidsonderzoek te erkennen of op te leggen.

Er wordt gedacht aan een basisprotocol voor sportmedische geschiktheidsonderzoeken en aanvullende kwaliteitsstandaarden aangepast aan het niveau van de sportbeoefening, bijvoorbeeld in functie van recreatieve, competitieve of topsportbeoefening.

Voor wat de uitvoering van het sportmedische geschiktheidsonderzoek betreft, laat de bepaling in beginsel toe dat sporters, naast de sportartsen en de multidisciplinaire centra, ook bij hun huisarts terecht kunnen. Dat neemt niet weg dat het ontwikkelen en verzamelen van expertise in sportmedische centra een belangrijk gegeven blijft. Onderzoek bij een sportarts of arts-specialist is vaak aangewezen voor meer doorgedreven vormen van sportbeoefening of competitieve sportbeoefening.

Voor topsporters en topsportbeloften is tevens een aangepaste expertise en opleiding wenselijk. In die gevallen is ook een aangepast sportmedisch protocol wenselijk zoals, bijvoorbeeld in het geval van topsporters of topsportbeloften, een standaard die rekening houdt met de hoge trainingsbelasting en/of de situatie van jonge sporters.

Commentaar bij artikel 10

Algemene regels of grenzen zijn moeilijk op voorhand te bepalen. Het ligt evenmin voor de hand – het is zelfs niet wenselijk – om op voorhand bepaalde sportactiviteiten of sporttakken te viseren. Wel is het nodig om ervoor te zorgen dat men in een aantal omstandigheden grenzen of voorwaarden kan stellen aan het beoefenen van sportactiviteiten, met name in het geval er een bijzonder risico is dat de fysieke of psychische integriteit van de sporter in het gedrang komt. Dat risico kan onder meer samenhangen met de aard van de sportactiviteit of met het niveau of de wijze waarop deze beoefend wordt. Het is de bedoeling dat de Vlaamse Regering kan tussenkomen wanneer er zaken mislopen of wanneer wetenschappelijk onderzoek een dergelijke noodzaak uitwijst. Het is uiteraard de bedoeling om eerst met de betrokken actoren in de sportsector te overleggen en niet met de waan van de dag mee te gaan.

De niet-exhaustieve opgesomde grenzen zijn geïnspireerd op het bepaalde in het bestaande decreet van 13 juli 2007.

Commentaar bij artikel 11

In artikel 3 van dit ontwerp ligt vervat dat het de bedoeling is dat eenieder zijn of haar verantwoordelijkheid neemt inzake ethisch sporten. Dit appel, mede aan de individuele verantwoordelijkheid van sporters, supporters, ouders en dergelijke meer, impliceert niet de bedoeling om op decretaal niveau sanctionerend op te treden ten aanzien van individuen. Artikel 11 legt daarom het beginsel neer dat ethisch sporten een gezamenlijke verantwoordelijkheid is van de Vlaamse overheid en de sportorganisaties.

Deze bepaling legt wel de nadruk op de rol die een sportorganisatie zelf kan en moet spelen in de context van ethisch sporten. Men mag van een verantwoordelijke sportorganisatie verlangen dat zij voldoende inspanningen levert om zelf bij te dragen aan de ontwikkeling van een sportklimaat dat met ethisch sporten verenigbaar is.

Commentaar bij artikel 12

Deze bepaling is geïnspireerd op het decreet van 13 juli 2007. De bedoeling is weliswaar niet zozeer formalistisch, maar wel inhoudelijk, met name via lerende netwerken te komen tot inzichten en een breed draagvlak en goede praktijken inzake ethisch sporten. Niettemin is het opportuun om de mogelijkheid tot het uitvaardigen van richtsnoeren, in het licht van een gecoördineerde strategie, te behouden. Tegelijkertijd kan de overheid, in samenhang met, dan wel los van de genoemde richtsnoeren, de beoogde lerende netwerken stimuleren of aansturen.

De mogelijkheid tot het uitvaardigen van richtsnoeren blijft behouden, maar zal geen noodzakelijk gevolg meer zijn van het beginsel van samenwerking tussen overheid en sportorganisaties. Het is overigens de bedoeling dat de huidige thema's en richtsnoeren, die op grond van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 december 2012 voor de erkende sportfederaties tijdens de olympiade 2013-2016 werden uitgevaardigd, blijven verder lopen. Dit zal in de uitvoering van de overgangsmaatregelen worden meegenomen.

Commentaar bij artikel 13

De Vlaamse Regering kan, zoals dit reeds mogelijk was onder het decreet van 13 juli 2007, voor een of meerdere domeinen een expertencommissie oprichten. Zo is er een expertencommissie Risicovechtporten opgericht die de Vlaamse Regering adviseert over maatregelen om de gezondheid in deze sporten te beschermen, met bijzondere aandacht voor jonge sporters. De expertencommissie heeft onder meer richtlijnen opgesteld voor het organiseren van risicovechtporten.

Het is daarbij niet de bedoeling om naar een systeem van verplichte advisering te gaan.

Commentaar bij artikel 14

Zowel het overheidsbeleid als het beleid dat in de sportwereld zelf tot stand komt inzake gezond of ethisch sporten, heeft behoefte aan ondersteuning teneinde in duurzaamheid en kwaliteit te voorzien. Bovendien heeft de thematiek inzake gezond en ethisch sporten een dynamisch karakter, waarbij het kan voorkomen dat er nieuwe of specifieke behoeften aan informatie of ondersteuning rijzen.

De organisatie kan ook cijfers en data verzamelen en, indien het gaat om gezond sporten, onder meer gegevens inventariseren op het vlak van sportletsels enzovoort. Dergelijke data worden best door een organisatie onderzocht via een verantwoorde methode. Dit vermijdt ook de alternatieven, met name dat de overheid deze taak vanop afstand zelf moet uitvoeren, ofwel dat men de sportorganisaties zou verplichten (administratieve last) om alleen allerlei gegevens zelf te registreren en bij te houden en vervolgens te rapporteren, met het gevaar van fouten, schendingen van de privacy in de verwerking en zo meer. Bovendien zou controle daarop ook moeilijk zijn.

De organisatie kan een belangrijke rol spelen in de lerende netwerken die de Vlaamse Regering tot stand wil brengen en kan tevens kwaliteitsstandaarden helpen ontwikkelen alsook informatie- en bewustmakingscampagnes ondersteunen.

Men zal keuzes moeten maken gelet op de beperkte beschikbaarheid van de financiële middelen en omwille van de noodzaak om de samenwerking met erkende organisaties beheersbaar te houden. Hiermee rekening houdend, zal met de kwaliteit van de desbetreffende organisatie op het gebied van gezond of ethisch sporten rekening worden gehouden,

desgevallend met inachtnaam van reeds geleverd werk van deze organisatie, en het aansluiten van het beleidsplan en de visie van de organisatie bij de doelstellingen van de overheid op het gebied van gezond en ethisch sporten. Artikel 14 bevat zelf ook een aantal criteria op basis waarvan een beslissing genomen zal worden, zoals onder meer deze vermeld in artikel 14, §2, 4° tot 6°, van het ontwerp waaruit blijkt dat het zal moeten gaan om de organisatie(s) die de beste garanties biedt (bieden) voor een ondersteunende en transversale werking en een geïntegreerde visie op gezond of ethisch sporten; het in staat zijn om zowel goed georganiseerde als minder georganiseerde actoren en betrokkenen in de sport te bereiken; en het bezitten van expertise en het vermogen om die expertise te operationaliseren voor de Vlaamse overheid en de sportorganisaties.

Commentaar bij artikel 15

Deze bepaling levert een juridische basis voor de overheid om via het beschikbaar stellen van financiële middelen, ondersteunend en stimulerend op te treden.

Zoals in het verleden het geval was in het kader van het bepaalde van artikel 53 van het decreet van 13 juli 2007, is de mogelijkheid voorzien om wetenschappelijke onderzoeksprojecten gerelateerd aan gezond sporten of ethisch sporten te subsidiëren. Dit onderzoek levert bij voorkeur resultaten op die onmiddellijk gevaloriseerd kunnen worden in het beleid of in de sportsector. Vanuit dat oogpunt is uitdrukkelijk de mogelijkheid ingebouwd om niet alleen fundamenteel of toegepast wetenschappelijk onderzoek maar ook meer praktijkgeoriënteerde initiatieven te subsidiëren. Het is van belang dat men initiatieven kan ondersteunen die tot doel hebben kennis, ervaring en praktijken in het werkveld en in het domein van gezond en ethisch sporten te genereren, verzamelen of verbeteren.

Commentaar bij artikel 16

Het begrotingsfonds, opgericht op grond van artikel 53 van decreet van 13 juli 2007, wordt omgevormd tot een begrotingsfonds ter bevordering van een dopingvrije, gezonde en ethische sport. Dit betekent dat de doelstellingen van het fonds verruimen. Waar dit voorheen enkel de medisch verantwoorde sportbeoefening en de preventie en bestrijding van doping in de sport betrof, zal het nu gaan om gezond en ethisch sporten, naast de preventie en bestrijding van doping in de sport.

Commentaar bij artikel 17

Met dit decreet wordt geopteerd voor een depenalisering van het gezond en ethisch sporten. De handhaving via de administratieve weg komt als meer opportuun en efficiënt over. De bedoeling is dat de overheid kort op de bal moet kunnen spelen. De administratieve maatregelen die in het decreet van 13 juli 2007 zijn voorzien, worden daarvoor geschikt geacht en werden overgenomen. De verplichtingen inzake ethisch sporten vallen in beginsel ook binnen de werkingssfeer van deze administratieve sancties. Hierbij kan worden opgemerkt dat de coördinatie die de Vlaamse overheid voor ogen heeft in het kader van artikel 12, §3, het tot stand brengen van richtsnoeren impliceert. Het is niet de bedoeling om de naleving van de inhoud van deze richtsnoeren via administratieve sancties te handhaven. Daarvoor zijn andere handhavingvormen, zoals (zelf)evaluatie, vermeld in artikel 12, §3, en wederzijds leren meer geschikt.

Open coördinatie is met name een dynamisch en cyclisch leerproces waarbij expliciete, duidelijke en onderling overeengekomen richtsnoeren (dat is de formulering van een richting die de geadresseerden moeten volgen met het oog op het bereiken van een vooropgestelde doelstelling) worden gedefinieerd, waarna benchmarking en peer review de verantwoordelijken uit de sportsector in staat stellen kennis te nemen van de beste praktijken

en hieruit te leren om ze, eventueel aangepast, te implementeren. Essentieel aan deze open coördinatiemethode is dat er gewerkt wordt aan de hand van een soft law benadering. De verschillende betrokken actoren spreken gezamenlijk – in samenwerking met de overheid – een aantal doelstellingen af, waarna elk van hen verantwoordelijk is voor de realisatie ervan. De verschillende betrokken sportorganisaties kunnen vanuit hun eigenheid bepalen hoe ze die doelstellingen zullen nastreven en realiseren. Vervolgens wordt er door deze sportorganisaties zelf geëvalueerd. Die evaluatie kan positief of negatief zijn in het licht van de vooraf gestelde doelstellingen. Een eventuele negatieve evaluatie wordt evenwel niet gehandhaafd met sancties. De bedoeling is juist dat de betrokken sportorganisaties inzichten en goede praktijken uitwisselen en uit hun eigen en elkaars evaluatie kunnen leren met het oog op kwaliteitsverbetering.

Dit betekent dat de verplichting om rekening te houden met de richtsnoeren zoals vermeld in artikel 12, §3, eerste lid, van het ontwerp niet gehandhaafd wordt met de administratieve sancties die in het ontwerp voorzien zijn. Dit geldt daarentegen wel voor het bepaalde in artikel 12, §3, tweede lid. Dit impliceert dat de desbetreffende sportorganisatie, eventueel via administratieve sancties, aan haar verplichting kan worden gehouden om de belangrijkste maatregelen die genomen zijn in haar beleid, in het licht van de richtsnoeren, te evalueren op de door de Vlaamse Regering bepaalde evaluatiewijze.

Alle overheden zijn verplicht aan de sportorganisatie, vermeld in het eerste lid, 3°, elke vergunning tot het organiseren van sportbeoefening te weigeren of in te trekken. Doorgaans zal het gaan om lokale overheden die betrokken zijn bij de organisatie van sportbeoefening.

Commentaar bij artikel 18

In het kader van het decreet van 13 juli 2007 werden er artsen en centra erkend als keuringsartsen en keuringscentra. In het nieuwe decreet wordt de piste van erkende artsen en centra verlaten. Erkenningen die nu nog lopen, zullen derhalve aflopen of de Vlaamse Regering zal ze via overgangsmaatregelen tot een einde brengen. Ingewikkelde overgangsmaatregelen zullen zich op dit vlak niet stellen. De ontworpen bepaling draagt tevens de Vlaamse Regering op om de nodige overgangsmaatregelen te nemen in andere domeinen van het opgeheven decreet van 13 juli 2007.

Commentaar bij artikel 19

Dit artikel behoeft geen verdere commentaar.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

d.d. 19 juli 2013

Voorontwerp van decreet inzake gezond en ethisch sporten

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Begrippen en definities

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° administratie: het Vlaams ministerie, bevoegd voor sport;
- 2° gezond sporten: sporten in omstandigheden die in overeenstemming zijn met iemands fysiek, psychisch en sociaal welbevinden;
- 3° ethisch sporten: sporten in overeenstemming met het geheel van positieve waarden en normen en daarmee verband houdende maatregelen die eenieder in acht moet nemen met het oog op de bewaring en bevordering van de individuele integriteit (fysieke, psychische en seksuele), fair play en sociale integriteit (solidariteit, diversiteit en inclusie);

4° sporter: elke persoon die een sport beoefent, ongeacht het niveau, met recreatieve, competitieve of demonstratieve doeleinden;

5° sportorganisatie: elke organisatie die tot doel heeft een of meer vormen van sportbeoefening te organiseren, de deelname eraan mogelijk te maken of in dat verband als leidende instantie op te treden;

6° kwaliteitsstandaard: een beschrijving van op wetenschappelijke kennis of ervaring gefundeerde normen, procedures of operationele technieken die aantoonbaar bijdragen aan de kwaliteit van een beleid, praktijk of dienstverlening, en die betrekking hebben op gezond of ethisch sporten;

7° sportmedisch geschiktheidsonderzoek: een medisch onderzoek waarbij wordt nagegaan of een persoon al dan niet de lichamelijke geschiktheid bezit om sport te beoefenen in functie van de aard en de context van de sport;

8° lerend netwerk: een reeks van regelmatige bijeenkomsten van gelijkgestemde deelnemers rond één of meer thema's die de deelnemers ervan gezamenlijk aanbelangen, met de bedoeling de eigen prestaties in beleid en praktijk te verbeteren, en tegelijkertijd via een collectieve inspanning aan kwaliteit te winnen in de sector of het activiteitsveld waartoe de deelnemers behoren.

Hoofdstuk 3. Doel en beginselen

Art. 3. Dit decreet heeft tot doel een beroep te doen op eenieders verantwoordelijkheid op het gebied van gezond en ethisch sporten en op die manier bij te dragen aan een kwalitatieve sportbeoefening.

Art. 4. Gezond en ethisch sporten maken geïntegreerd deel uit van alle initiatieven tot sportbeoefening, de organisatie van de sport en het sportbeleid.

Art. 5. Elke sportorganisatie werkt mee aan het beleid van de Vlaamse overheid inzake gezond en ethisch sporten, en aan de initiatieven en maatregelen ter uitvoering van dat beleid.

Art. 6. Elke sportorganisatie heeft de maatschappelijke opdracht om bij te dragen aan de ontwikkeling van een sportklimaat waarbij rekening wordt gehouden met de leeftijd, de draagkracht, de behoeften en de mogelijkheden van de minderjarige

sporter, onder meer door de organisatie en de werking van participatiestructuren voor minderjarigen te bevorderen en te ondersteunen.

Art. 7. Elke overheid houdt bij het erkennen of subsidiëren van sportorganisaties rekening met inspanningen of initiatieven inzake gezond en ethisch sporten.

Hoofdstuk 4. Gezond sporten

Afdeling 1. Algemene bevordering van gezond sporten

Art. 8. Elke sportorganisatie bevordert het gezond sporten, rekening houdend met de aard en de context van de sportbeoefening, onder meer door de omstandigheden en toestanden die negatief inwerken op de fysieke of psychische integriteit van de sporter daadwerkelijk te voorkomen en te bestrijden door doelmatige initiatieven en gepaste maatregelen.

De Vlaamse Regering kan de verplichtingen, vermeld in het eerste lid, nader preciseren. Ze kan dat doen via algemeen geldende bepalingen of via specifieke bepalingen voor één of meer sporten of sportcontexten.

De Vlaamse Regering kan aan de sportorganisaties nadere verplichtingen opleggen om de initiatieven en maatregelen, vermeld in het eerste lid, te evalueren of erover te rapporteren.

De Vlaamse Regering kan, voor één of meer sporten of sportcontexten, kwaliteitsstandaarden erkennen of opleggen voor een beleid of een praktijk inzake gezond sporten dat bijdraagt aan het voldoen van de verplichtingen, vermeld in het eerste lid.

Art. 9. Elke sportorganisatie heeft, rekening houdend met de aard en de context van de sportbeoefening, de verantwoordelijkheid om voor sporters toegankelijke en relevante informatie te verschaffen over:

1° de preventie van specifieke risico's, verbonden aan het beoefenen van de desbetreffende sport;

2° de initiatieven die genomen zijn om het gezond sporten voor de sporter te bevorderen ter uitvoering van artikel 8, eerste lid.

Voor de minderjarige sporter wordt de informatie, vermeld in het eerste lid, ook beschikbaar gesteld aan diens ouders of voogd.

Afdeling 2. Sportmedisch geschiktheidsonderzoek

Art. 10. Een sportorganisatie kan een sportmedisch geschiktheidsonderzoek opleggen aan sporters die deelnemen aan een sport die onder haar rechtstreekse verantwoordelijkheid valt.

Ingeval een sportmedisch geschiktheidsonderzoek opgelegd is, verschaft de sportorganisatie aan de sporter toegankelijke en relevante informatie over de inhoud en de draagwijdte van dat sportmedisch geschiktheidsonderzoek.

Voor de minderjarige sporter wordt de informatie, vermeld in het tweede lid, ook beschikbaar gesteld aan diens ouders of voogd.

Art. 11. Het sportmedisch geschiktheidsonderzoek heeft uitsluitend tot doel de lichamelijke geschiktheid van de sporter te evalueren met het oog op sportbeoefening.

Het sportmedisch geschiktheidsonderzoek wordt uitgevoerd door een arts.

De Vlaamse Regering kan onder de voorwaarden die ze bepaalt, voor sportmedische geschiktheidsonderzoeken, rekening houdend met de aard en de context van de sportbeoefening, kwaliteitsstandaarden erkennen of opleggen.

De kwaliteitsstandaarden, vermeld in het derde lid, kunnen naargelang van het geval betrekking hebben op zowel de inhoud, de werkwijze als de verantwoordelijke voor de uitvoering van het sportmedisch geschiktheidsonderzoek.

Afdeling 3. Bijzondere voorwaarden en grenzen aan gezond sporten

Art. 12. §1. De Vlaamse Regering kan voor het beoefenen van een sport die, gelet op de aard en de context ervan, een bijzonder risico meebrengt voor de fysieke of psychische integriteit van de sporter, voorwaarden bepalen die nageleefd moeten worden met het oog op de bescherming van de gezondheid van de sporter.

De voorwaarden, vermeld in het eerste lid, kunnen onder meer betrekking hebben op:

- 1° leeftijdsgrenzen;
- 2° de opleiding of begeleiding van minderjarige sporters;
- 3° de opleiding of begeleiding van sporters;
- 4° de aanwezigheid van een arts;
- 5° het sportmedisch geschiktheidsonderzoek.

§2. Elke vorm van sportbeoefening die een extreem risico inhoudt voor de fysieke of psychische integriteit van de sporter, kan door de Vlaamse Regering worden verboden.

Hoofdstuk 5. Ethisch sporten

Art. 13. Het ethisch sporten is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid en de sportorganisaties.

Elke sportorganisatie heeft echter, rekening houdend met de aard en de context van de sportbeoefening, de opdracht om zelf bij te dragen aan de ontwikkeling van een sportklimaat dat met ethisch sporten verenigbaar is.

De Vlaamse Regering kan, voor één of meer vormen van sportbeoefening of sportcontexten, kwaliteitsstandaarden vastleggen of erkennen voor een beleid of praktijk inzake ethisch sporten dat bijdraagt aan de doelstelling, vermeld in het tweede lid.

Art. 14. §1. De Vlaamse overheid en de sportorganisaties streven naar de ontwikkeling van een gecoördineerde strategie voor ethisch sporten. Rekening houdend met de verscheidenheid in de sport, beschouwen de Vlaamse overheid en de sportorganisaties ethisch sporten als een aangelegenheid van gemeenschappelijke zorg en coördineren ze hun maatregelen op dit gebied.

§2. De Vlaamse Regering kan één of meer lerende netwerken tot stand brengen voor ethisch sporten. De Vlaamse Regering kan de sportorganisaties aanwijzen die daarin participeren en kan de werkwijze van die lerende netwerken bepalen.

§3. De Vlaamse Regering kan na breed overleg in de sportsector een aantal richtsnoeren opstellen voor ethisch sporten waarmee de sportorganisaties in hun beleid en initiatieven tot sportbeoefening rekening houden.

In het geval, vermeld in het eerste lid, evalueren de sportorganisaties, op de wijze die de Vlaamse Regering bepaalt, de belangrijkste maatregelen die genomen zijn om hun beleid ten uitvoer te brengen in het licht van de richtsnoeren.

Hoofdstuk 6. Expertise, beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling

Afdeling 1. Expertencommissies

Art. 15. De Vlaamse Regering kan één of meer expertencommissies inzake gezond of ethisch sporten oprichten met het oog op het verlenen van advies aan de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering bepaalt in dat geval de opdracht, de samenstelling, de werking en de termijn van die commissie, alsook de vergoedingen die uitgekeerd kunnen worden aan de leden ervan.

Afdeling 2. Erkennen en subsidiëren van één of meer organisaties voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten

Art. 16. §1. Afhankelijk van de behoeften kunnen één of meer organisaties voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten erkend en gesubsidieerd worden.

§2. Om erkend en gesubsidieerd te worden en te blijven voldoet een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten aan de volgende voorwaarden:

- 1° opgericht zijn in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk, een vennootschap met sociaal oogmerk of een stichting;
- 2° gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;
- 3° het verzamelen, ontwikkelen en verspreiden van informatie en kennis en het ondersteunen op het gebied van gezond of ethisch sporten tot haar statutair doel hebben;
- 4° ondersteunend en transversaal werken en een geïntegreerde visie hebben op gezond of ethisch sporten, en in staat zijn zowel goed georganiseerde als minder georganiseerde actoren en betrokkenen in de sport te bereiken;
- 5° expertise bezitten en het vermogen om die expertise te operationaliseren voor de Vlaamse overheid en de sportorganisaties;
- 6° in zijn werking de hele Vlaamse Gemeenschap omvatten;
- 7° bereid zijn om mee te werken met de Vlaamse overheid en de eigen activiteiten die op basis van dit artikel worden ontwikkeld, af te stemmen op het beleid van de Vlaamse overheid.

§3. Om erkend en gesubsidieerd te worden en te blijven voert een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten de volgende opdrachten uit:

- 1° als kenniscentrum functioneren op het gebied van gezond of ethisch sporten;
- 2° informatie, kennis en expertise, of beleidsopties van de Vlaamse overheid op het gebied van gezond of ethisch sporten in bruikbare instrumenten voor de sportsector omzetten, delen, en daarvoor begeleiding en ondersteuning verzorgen voor de sportsector;
- 3° bestaande instrumenten en praktijken op het gebied van gezond of ethisch sporten volgen en evalueren;
- 4° de Vlaamse overheid ondersteunen op het domein van gezond of ethisch sporten;
- 5° het maatschappelijk draagvlak voor thema's op het gebied van gezond of ethisch sporten vergroten.

De Vlaamse Regering kan aanvullende opdrachten bepalen of kan de opdrachten, vermeld in het eerste lid, nader specificeren.

Bij de uitvoering van de opdrachten, vermeld in het eerste lid, wordt rekening gehouden met de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en met de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt.

§4. De Vlaamse overheid en een erkende en gesubsidieerde organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten sluiten een convenant waarin basisafspraken, opdrachten, werkwijzen en resultaatsdoelstellingen worden vastgelegd.

§5. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring maakt een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten een beleidsplan en een jaarlijks actieplan op. De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden bepalen waaraan het beleidsplan en het jaarlijks actieplan moeten voldoen.

Een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten maakt een werkingsverslag en een financieel verslag op over de uitvoering van het beleidsplan in het voorgaande jaar. De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden bepalen waaraan het werkingsverslag en het financieel verslag moeten voldoen.

§6. De Vlaamse Regering bepaalt de overige voorwaarden en modaliteiten, de procedure en termijn voor de erkenning en subsidiëring, alsook de beëindiging ervan.

Hoofdstuk 7. Budgettaire bepalingen

Art. 17. De Vlaamse Regering kan, onder de voorwaarden die ze bepaalt en binnen de perken van de begroting, middelen uittrekken voor de ondersteuning of financiering van:

1° initiatieven ter bevordering van het gezond of ethisch sporten;

- 2° het sportmedisch geschiktheidsonderzoek dat voor één of meer categorieën van sporters wordt uitgevoerd volgens een kwaliteitsstandaard als vermeld in artikel 11;
- 3° één of meer organisaties voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten als vermeld in artikel 16, en conform de bepalingen van het voormelde artikel;
- 4° de organisatie of deelname aan lerende netwerken over ethisch sporten;
- 5° het wetenschappelijk onderzoek over gezond of ethisch sporten.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en modaliteiten, de procedure en de termijn voor de subsidiëring.

De subsidie, vermeld in het eerste lid, 3°, omvat werkingssubsidies en personeelssubsidies. De subsidie wordt aangewend voor de uitvoering van de opdrachten, vermeld in artikel 16, §3. De Vlaamse Regering kan de verhouding tussen de werkingssubsidies en de personeelssubsidies bepalen.

Art. 18. Het begrotingsfonds, opgericht bij artikel 53 van het decreet van 13 juli 2007, wordt omgevormd tot een begrotingsfonds ter bevordering van een dopingvrije, gezonde en ethisch verantwoorde sport.

Het begrotingsfonds wordt gespijsd met de opbrengsten van de administratieve geldboetes, vermeld in artikel 19 van dit decreet, de vergoedingen voor de ondersteuning van sportorganisaties bij het uitvoeren en afhandelen van monsternemingen, en de opbrengsten van de administratieve geldboeten en de terugbetalingen van kosten, vermeld in artikel 41 en 45 van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012.

Op het krediet van het voormelde fonds kunnen alleen uitgaven aangerekend worden voor het beleid ter bevordering van het gezond sporten, het ethisch sporten, of de preventie en bestrijding van doping in de sport, zoals het dekken van de kosten voor de werking van de administratie van de Vlaamse Gemeenschap, bevoegd voor de uitvoering van het antidopingbeleid, het organiseren van dopingcontroles, het voeren van informatie- en promotieacties, en het ondersteunen van wetenschappelijk onderzoek.

Hoofdstuk 8. Sancties

Art. 19. Als een sportorganisatie één of meer bepalingen van dit decreet niet naleeft, of een vorm van sportbeoefening die met toepassing van artikel 12, §2, verboden werd, organiseert of eraan meewerkt, en nadat de sportorganisatie is gehoord op de door de Vlaamse Regering bepaalde wijze, kan de Vlaamse Regering één of meer van de volgende maatregelen opleggen:

- 1° een aanmaning om zich aan de bepalingen van dit decreet te conformeren, naargelang van het geval binnen een termijn van acht dagen tot zes maanden;
- 2° de betaling van een administratieve geldboete van 100 tot 10.000 euro;
- 3° het verbod voor de sportorganisatie om gedurende een termijn van minstens veertien dagen en hoogstens twaalf maanden sportbeoefening te organiseren, de deelname eraan mogelijk te maken, of daarvoor als leidende instantie op te treden, binnen het geheel of een gedeelte van de Vlaamse Gemeenschap.

Alle overheden zijn verplicht aan de sportorganisatie, vermeld in het eerste lid, 3°, elke vergunning tot het organiseren van sportbeoefening te weigeren of in te trekken.

Hoofdstuk 9. Slotbepalingen

Art. 20. Het decreet van 13 juli 2007 inzake medisch en ethisch verantwoorde sportbeoefening, gewijzigd bij de decreten van 21 november 2008 en 25 mei 2012, wordt opgeheven.

De besluiten of erkenningen die tot stand zijn gekomen ter uitvoering van het decreet, vermeld in het eerste lid, blijven van kracht totdat ze door de Vlaamse Regering worden opgeheven of ingetrokken of, als voor het besluit of erkenning een termijn werd vastgesteld, uiterlijk tot het verstrijken van die termijn.

De Vlaamse Regering bepaalt de maatregelen die nodig zijn om de overgang van het decreet, vermeld in het eerste lid, naar dit decreet op een coherente manier te laten verlopen.

Art. 21. De Vlaamse Regering bepaalt voor iedere bepaling van dit decreet of voor het decreet in zijn geheel de datum van inwerkingtreding.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

Advies SARC – Vlaamse Sportraad

Arenbergstraat 9
1000 Brussel
Tel 02 553 06 29
sarc@vlaanderen.be
www.sarc.be

VOORONTWERP VAN DECREET INZAKE GEZOND EN ETHISCH SPORTEN**Advies van de Vlaamse Sportraad**

Vlaams minister Philippe Muyters vroeg de Vlaamse Sportraad op 19 juli 2013 om advies over het voorontwerp van decreet inzake gezond en ethisch sporten (GES-decreet). De Vlaamse Sportraad had op 22 augustus 2013 een gesprek met Frank Hendrickx, hoofddocent aan de faculteit rechtsgeleerdheid van de KU Leuven en gespecialiseerd in sportrecht, Nicole Bossaerts en An Vermeersch van het kabinet-Muyters. De Vlaamse Sportraad bracht op zijn plenaire vergadering van 22 augustus 2013 het volgende advies uit.

Het voorontwerp van decreet inzake gezond en ethisch sporten is het sluitstuk in de herwerking van het decreet van 13 juli 2007 inzake medisch en ethisch verantwoorde sportbeoefening (MEVS-decreet). Het dopingluik van het MEVS-decreet vormde de basis voor het antidopingdecreet van 25 mei 2012, waarover de Vlaamse Sportraad advies uitbracht op 12 juli 2011. In zijn advies over het uitvoeringsbesluit, uitgebracht op 19 juni 2012, vroeg de Vlaamse Sportraad om werk te maken van het *resterende* MVS-decreet. Dit voorontwerp van decreet komt aan die vraag tegemoet. Van deze gelegenheid werd ook gebruik gemaakt om het beleid te heroriënteren.

Het is niet de eerste keer dat de Vlaamse Sportraad zich buigt over de thematiek van gezond en ethisch sporten. In het recente verleden werden onder meer de volgende adviezen uitgebracht:

- advies over het besluit tot uitvaardiging van de thema's en de richtsnoeren betreffende ethisch verantwoord sporten (07-11-2012);
- advies over de Conceptnota Actieplan Gezond Sporten (07-11-2012);
- advies over kindermisbruik in de sport (12-07-2012);
- advies bij het besluit tot uitvaardiging van de thema's en richtsnoeren betreffende ethisch verantwoord sporten (09-03-2010).

De Vlaamse Sportraad staat zeer positief tegenover het voorliggende voorontwerp van decreet, dat goed aansluit bij de enthousiast onthaalde Conceptnota Actieplan Gezond Sporten. Het GES-decreet gaat sterk uit van het draagvlakprincipe, waarbij de Vlaamse overheid geen verplichtingen oplegt, maar inhoudelijk stimuleert en randvoorwaarden creëert om in gezonde omstandigheden te sporten. Clubs, federaties en andere sportactoren krijgen ademruimte en vrijheid om hun eigen accenten te leggen. De Vlaamse Sportraad kan dit enkel toejuichen. Er zijn wel enkele bedenkingen en technische opmerkingen.

Draagwijdte herbekijken met meer zin voor realiteit

De doelstellingen en het bereik van het GES-decreet zijn terecht ambitieus. Volgens de auteurs is het decreet op iedereen van toepassing die zich (al is het maar een beetje) sportief ontplooit.

De overheid moet mensen daarover informeren.

De Vlaamse Sportraad vindt het positief dat het beleid voor gezond en ethisch sporten meer organisaties wil bereiken dan de erkende sportfederaties. Anderzijds vraagt de Vlaamse Sportraad zich af of het haalbaar is om informele en niet georganiseerde sportgemeenschappen te willen bereiken. Ten eerste zijn informele sportgemeenschappen moeilijk af te bakenen. Valt een vriendengroep die samen recreatief gaat sporten, onder deze regelgeving? Waar ligt de grens? Ten tweede is het zeer moeilijk om aan deze categorie verplichtingen op te leggen, laat staan sancties af te dwingen.

De Vlaamse Sportraad stelt voor om dit te herbekijken en de aandacht veeleer te richten op de actoren rond de recreatieve sporters, zoals steden en gemeenten en organisatoren van (commerciële) sportevenementen.

Consequent handelen naar het witboek interne staatshervorming

De Vlaamse Sportraad heeft bedenkingen bij artikel 7: *Elke overheid houdt bij het erkennen of subsidiëren van sportorganisaties rekening met inspanningen of initiatieven inzake gezond en ethisch sporten.* Dat rijmt niet met het Planlastendecreet en het Sport voor Allen-decreet, dat gemeenten vrijheid geeft om hun eigen sportbeleid zelfstandig vorm te geven. In principe is de Vlaamse Regering niet bevoegd om zich in te laten met de erkenning en subsidiëring van lokale sportverenigingen.

De Vlaamse Sportraad stelt voor om het artikel ofwel te schrappen, ofwel het te vervangen door de volgende bepaling: *Elke overheid houdt bij de ondersteuning van sportorganisaties rekening met het doel en de beginselen van gezond en ethisch sporten.* Op die manier worden gemeenten aangespoord om inspanningen te leveren, zonder daar voor hen verplichtingen aan te koppelen.

De verantwoordelijkheid van de individuele sporter meer benadrukken

Het voorontwerp van decreet legt een sterke nadruk op de rol van de sportaanbieders en de overheid. Op enkele uitzonderingen na, spreken alle artikels over de verantwoordelijkheid van de sportorganisaties en de Vlaamse overheid. Gezond en ethisch sporten is echter een plicht voor elke individuele sporter. Enkel artikel 3 vermeldt *eenieders verantwoordelijkheid op het gebied van gezond en ethisch sporten.*

De Vlaamse Sportraad stelt voor om de rol van de individuele sporter in het decreet sterker te accentueren.

De opdracht van de overheid en de administratie uitbesteden ??

Zoals gezegd, is de Vlaamse Sportraad de geest van dit voorstel erg genegen. Het GES-decreet laat ruimte voor eigen keuzes en vermijdt dwingende en gedetailleerde verplichtingen. De slinger mag echter niet te ver doorslaan. Toezicht op gezond en ethisch sporten is een wezenlijke opdracht van de Vlaamse overheid. Een aantal leden van de Vlaamse Sportraad vragen zich af waarom het voorontwerp van decreet de opdracht voor een kenniscentrum voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling de facto uitbestedt aan een externe organisatie. Vooral artikel 16 §3 5°, dat *het maatschappelijk draagvlak voor thema's op het gebied van gezond of ethisch sporten vergroten* bestempelt als een taak van een extern kenniscentrum, ligt moeilijk. Deze taak is perfect inpasbaar in de bevoegdheid van het Bloso, afdeling Sportpromotie/ Kenniscentrum Sport. Andere leden zien een *uitbesteding* aan een extern kenniscentrum wel zitten. Geen van beide standpunten houdt een waardeoordeel in over het werk dat een dergelijk kenniscentrum momenteel levert.

Technische opmerkingen

De Vlaamse Sportraad stelt voor om enkele bepalingen in artikel 2, het hoofdstuk over begrippen en definities, aan te passen.

- *Ontbreken definitie van sport.*
De Vlaamse Sportraad begrijpt niet waarom er geen definitie van sport is opgenomen. Je kunt niet weten of je gezond sport, als je niet weet of je wel aan het *sporten* bent! De Vlaamse Sportraad stelt voor om sport te definiëren (eventueel op basis van de sporttakkenlijst) en het toepassingsgebied nader te omschrijven.
- *Overbodige term.*
Artikel 2°1 vermeldt de term *administratie*, maar dit woord komt verder in de tekst nergens voor. Bovendien definieert artikel 2°1 *administratie* als *het Vlaams ministerie, bevoegd voor sport*. Indien de term wordt behouden, moet de definitie veranderen in *het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media* en/of *het Agentschap voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie (Blosa)*.

Slotbedenkingen

Het voorontwerp van decreet komt nogal vrijblijvend over. Het aantal KAN's is niet te tellen. De Vlaamse Sportraad heeft nog een suggestie voor de Vlaamse Regering bij de uitvoering van dit nieuwe decreet. Op het vlak van gezonde sportbeoefening is er voor artsen en paramedici een vooraanstaande rol weggelegd. De Vlaamse Sportraad pleit er al jaren voor om gezond sporten in het takenpakket (en dus ook in de medische basisopleiding) van alle artsen te integreren en wil bij de uitvoering van dit decreet een nauwe en geïntegreerde samenwerking met de medische en de onderwijssector.

Advies

De Vlaamse Sportraad geeft het voorontwerp van decreet een enthousiast positief advies, voor zover met de bovenstaande opmerkingen en suggesties rekening wordt gehouden: aanpassing van artikels over begrippen en definities; realistischer draagwijdte; toepassing van de principes van de interne staatshervorming; aandacht voor de verantwoordelijkheid van de individuele sporter; terughoudendheid bij de uitbesteding van eigen kernopdrachten. De Vlaamse Sportraad hoopt dat de bijbehorende besluiten in dezelfde visie worden uitgeschreven.

Frank Bulcaen, *voorzitter van de Vlaamse Sportraad*

Sophie Cools, *ondervoorzitter*

Lieven De Clercq, *secretaris*

Nai Han Lau, *secretaris*

VOORONTWERP VAN DECREET

d.d. 13 september 2013

Voorontwerp van decreet inzake gezond en ethisch sporten

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Begrippen en definities

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

1° gezond sporten: sporten in omstandigheden die in overeenstemming zijn met iemands fysiek, psychisch en sociaal welbevinden;

2° ethisch sporten: sporten in overeenstemming met het geheel van positieve waarden en normen en daarmee verband houdende maatregelen die eenieder in acht moet nemen met het oog op de bewaring en bevordering van de individuele integriteit (fysieke, psychische en seksuele), fair play en sociale integriteit (solidariteit, diversiteit en inclusie);

3° sporter: elke persoon die een sport beoefent, ongeacht het niveau, met recreatieve, competitieve of demonstratieve doeleinden;

4° sportorganisatie: elke organisatie die tot hoofdzakelijk doel heeft een of meer vormen van sportbeoefening aan te bieden, door ze te organiseren, de deelname eraan mogelijk te maken of in dat verband als leidende instantie op te treden;

5° kwaliteitsstandaard: een beschrijving van op wetenschappelijke kennis of ervaring gefundeerde normen, procedures of operationele technieken die aantoonbaar bijdragen aan de kwaliteit van een beleid, praktijk of dienstverlening, en die betrekking hebben op gezond of ethisch sporten;

6° sportmedisch geschiktheidsonderzoek: een medisch onderzoek waarbij wordt nagegaan of een persoon al dan niet de lichamelijke geschiktheid bezit om sport te beoefenen in functie van de aard en de context van de sport;

7° lerend netwerk: een reeks van regelmatige bijeenkomsten van gelijkgestemde deelnemers rond één of meer thema's die de deelnemers ervan gezamenlijk aanbelangen, met de bedoeling de eigen prestaties in beleid en praktijk te verbeteren, en tegelijkertijd via een collectieve inspanning aan kwaliteit te winnen in de sector of het activiteitsveld waartoe de deelnemers behoren.

Hoofdstuk 3. Doel en beginselen

Art. 3. Dit decreet heeft tot doel een beroep te doen op eenieders verantwoordelijkheid op het gebied van gezond en ethisch sporten en op die manier bij te dragen aan een kwalitatieve sportbeoefening.

Art. 4. Gezond en ethisch sporten maken geïntegreerd deel uit van alle initiatieven tot sportbeoefening, de organisatie van de sport en het sportbeleid.

Art. 5. Elke sportorganisatie werkt mee aan het beleid van de Vlaamse overheid inzake gezond en ethisch sporten, en aan de initiatieven en maatregelen ter uitvoering van dat beleid.

Art. 6. Elke sportorganisatie heeft de maatschappelijke opdracht om bij te dragen aan de ontwikkeling van een sportklimaat waarbij rekening wordt gehouden met de leeftijd, de draagkracht, de behoeften en de mogelijkheden van de minderjarige

sporter, onder meer door de organisatie en de werking van participatiestructuren voor minderjarigen te bevorderen en te ondersteunen.

Hoofdstuk 4. Gezond sporten

Afdeling 1. Algemene bevordering van gezond sporten

Art. 7. Elke sportorganisatie bevordert het gezond sporten, rekening houdend met de aard en de context van de sportbeoefening, onder meer door de omstandigheden en toestanden die negatief inwerken op de fysieke of psychische integriteit van de sporter daadwerkelijk te voorkomen en te bestrijden door doelmatige initiatieven en gepaste maatregelen.

De Vlaamse Regering kan de verplichtingen, vermeld in het eerste lid, nader preciseren. Ze kan dat doen via algemeen geldende bepalingen of via specifieke bepalingen voor één of meer sporten of sportcontexten.

De Vlaamse Regering kan aan de sportorganisaties nadere verplichtingen opleggen om de initiatieven en maatregelen, vermeld in het eerste lid, te evalueren of erover te rapporteren.

De Vlaamse Regering kan, voor één of meer sporten of sportcontexten, kwaliteitsstandaarden erkennen of opleggen voor een beleid of een praktijk inzake gezond sporten dat bijdraagt aan het voldoen van de verplichtingen, vermeld in het eerste lid.

Art. 8. Elke sportorganisatie heeft, rekening houdend met de aard en de context van de sportbeoefening, de verantwoordelijkheid om voor sporters toegankelijke en relevante informatie te verschaffen over:

1° de preventie van specifieke risico's, verbonden aan het beoefenen van de desbetreffende sport;

2° de initiatieven die genomen zijn om het gezond sporten voor de sporter te bevorderen ter uitvoering van artikel 7, eerste lid.

Voor de minderjarige sporter wordt de informatie, vermeld in het eerste lid, ook beschikbaar gesteld aan diens ouders of voogd.

Afdeling 2. Sportmedisch geschiktheidsonderzoek

Art. 9. Een sportorganisatie kan een sportmedisch geschiktheidsonderzoek opleggen aan sporters die deelnemen aan een sport die onder haar rechtstreekse verantwoordelijkheid valt.

Ingeval een sportmedisch geschiktheidsonderzoek opgelegd is, verschaft de sportorganisatie aan de sporter toegankelijke en relevante informatie over de inhoud en de draagwijdte van dat sportmedisch geschiktheidsonderzoek.

Voor de minderjarige sporter wordt de informatie, vermeld in het tweede lid, ook beschikbaar gesteld aan diens ouders of voogd.

Art. 10. Het sportmedisch geschiktheidsonderzoek heeft uitsluitend tot doel de lichamelijke geschiktheid van de sporter te evalueren met het oog op sportbeoefening.

Het sportmedisch geschiktheidsonderzoek wordt uitgevoerd door een arts.

De Vlaamse Regering kan onder de voorwaarden die ze bepaalt, voor sportmedische geschiktheidsonderzoeken, rekening houdend met de aard en de context van de sportbeoefening, kwaliteitsstandaarden erkennen of opleggen.

De kwaliteitsstandaarden, vermeld in het derde lid, kunnen naargelang van het geval betrekking hebben op zowel de inhoud, de werkwijze als de verantwoordelijke voor de uitvoering van het sportmedisch geschiktheidsonderzoek.

Afdeling 3. Bijzondere voorwaarden en grenzen aan gezond sporten

Art. 11. §1. De Vlaamse Regering kan voor het beoefenen van een sport die, gelet op de aard en de context ervan, een bijzonder risico meebrengt voor de fysieke of psychische integriteit van de sporter, voorwaarden bepalen die nageleefd moeten worden met het oog op de bescherming van de gezondheid van de sporter.

De voorwaarden, vermeld in het eerste lid, kunnen onder meer betrekking hebben op:

- 1° leeftijdsgrenzen;
- 2° de opleiding of begeleiding van minderjarige sporters;
- 3° de opleiding of begeleiding van sporters;
- 4° de aanwezigheid van een arts;
- 5° het sportmedisch geschiktheidsonderzoek.

§2. Elke vorm van sportbeoefening die een extreem risico inhoudt voor de fysieke of psychische integriteit van de sporter, kan door de Vlaamse Regering worden verboden.

Hoofdstuk 5. Ethisch sporten

Art. 12. Het ethisch sporten is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid en de sportorganisaties.

Elke sportorganisatie heeft echter, rekening houdend met de aard en de context van de sportbeoefening, de opdracht om zelf bij te dragen aan de ontwikkeling van een sportklimaat dat met ethisch sporten verenigbaar is.

De Vlaamse Regering kan, voor één of meer vormen van sportbeoefening of sportcontexten, kwaliteitsstandaarden vastleggen of erkennen voor een beleid of praktijk inzake ethisch sporten dat bijdraagt aan de doelstelling, vermeld in het tweede lid.

Art. 13. §1. De Vlaamse overheid en de sportorganisaties streven naar de ontwikkeling van een gecoördineerde strategie voor ethisch sporten. Rekening houdend met de verscheidenheid in de sport, beschouwen de Vlaamse overheid en de sportorganisaties ethisch sporten als een aangelegenheid van gemeenschappelijke zorg en coördineren ze hun maatregelen op dit gebied.

§2. De Vlaamse Regering kan één of meer lerende netwerken tot stand brengen voor ethisch sporten. De Vlaamse Regering kan de sportorganisaties aanwijzen die daarin participeren en kan de werkwijze van die lerende netwerken bepalen.

§3. De Vlaamse Regering kan na breed overleg in de sportsector een aantal richtsnoeren opstellen voor ethisch sporten waarmee de sportorganisaties in hun beleid en initiatieven tot sportbeoefening rekening houden.

In het geval, vermeld in het eerste lid, evalueren de sportorganisaties, op de wijze die de Vlaamse Regering bepaalt, de belangrijkste maatregelen die genomen zijn om hun beleid ten uitvoer te brengen in het licht van de richtsnoeren.

Hoofdstuk 6. Expertise, beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling

Afdeling 1. Expertencommissies

Art. 14. De Vlaamse Regering kan één of meer expertencommissies inzake gezond of ethisch sporten oprichten met het oog op het verlenen van advies aan de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering bepaalt in dat geval de opdracht, de samenstelling, de werking en de termijn van die commissie, alsook de vergoedingen die uitgekeerd kunnen worden aan de leden ervan.

Afdeling 2. Erkennen en subsidiëren van één of meer organisaties voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten

Art. 15. §1. Afhankelijk van de behoeften kunnen één of meer organisaties voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten erkend en gesubsidieerd worden.

§2. Om erkend en gesubsidieerd te worden en te blijven voldoet een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten aan de volgende voorwaarden:

- 1° opgericht zijn in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk, een vennootschap met sociaal oogmerk of een stichting;
- 2° gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;
- 3° het verzamelen, ontwikkelen en verspreiden van informatie en kennis en het ondersteunen op het gebied van gezond of ethisch sporten tot haar statutair doel hebben;
- 4° ondersteunend en transversaal werken en een geïntegreerde visie hebben op gezond of ethisch sporten, en in staat zijn zowel goed georganiseerde als minder georganiseerde actoren en betrokkenen in de sport te bereiken;
- 5° expertise bezitten en het vermogen om die expertise te operationaliseren voor de Vlaamse overheid en de sportorganisaties;
- 6° in zijn werking de hele Vlaamse Gemeenschap omvatten;
- 7° bereid zijn om mee te werken met de Vlaamse overheid en de eigen activiteiten die op basis van dit artikel worden ontwikkeld, af te stemmen op het beleid van de Vlaamse overheid.

§3. Om erkend en gesubsidieerd te worden en te blijven voert een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten de volgende opdrachten uit:

- 1° als kenniscentrum functioneren op het gebied van gezond of ethisch sporten;
- 2° informatie, kennis en expertise, of beleidsopties van de Vlaamse overheid op het gebied van gezond of ethisch sporten in bruikbare instrumenten voor de sportsector omzetten, delen, en daarvoor begeleiding en ondersteuning verzorgen voor de sportsector;
- 3° bestaande instrumenten en praktijken op het gebied van gezond of ethisch sporten volgen en evalueren;
- 4° de Vlaamse overheid ondersteunen op het domein van gezond of ethisch sporten;
- 5° het maatschappelijk draagvlak voor thema's op het gebied van gezond of ethisch sporten vergroten.

De Vlaamse Regering kan aanvullende opdrachten bepalen of kan de opdrachten, vermeld in het eerste lid, nader specificeren.

Bij de uitvoering van de opdrachten, vermeld in het eerste lid, wordt rekening gehouden met de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en met de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt.

§4. De Vlaamse overheid en een erkende en gesubsidieerde organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten sluiten een convenant waarin basisafspraken, opdrachten, werkwijzen en resultaatsdoelstellingen worden vastgelegd.

§5. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring maakt een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten een beleidsplan en een jaarlijks actieplan op. De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden bepalen waaraan het beleidsplan en het jaarlijks actieplan moeten voldoen.

Een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten maakt een werkingsverslag en een financieel verslag op over de uitvoering van het beleidsplan in het voorgaande jaar. De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden bepalen waaraan het werkingsverslag en het financieel verslag moeten voldoen.

§6. De Vlaamse Regering bepaalt de overige voorwaarden en modaliteiten, de procedure en termijn voor de erkenning en subsidiëring, alsook de beëindiging ervan.

Hoofdstuk 7. Budgettaire bepalingen

Art. 16. De Vlaamse Regering kan, onder de voorwaarden die ze bepaalt en binnen de perken van de begroting, middelen uittrekken voor de ondersteuning of financiering van:

1° initiatieven ter bevordering van het gezond of ethisch sporten;

- 2° het sportmedisch geschiktheidsonderzoek dat voor één of meer categorieën van sporters wordt uitgevoerd volgens een kwaliteitsstandaard als vermeld in artikel 10;
- 3° één of meer organisaties voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten als vermeld in artikel 15, en conform de bepalingen van het voormelde artikel;
- 4° de organisatie of deelname aan lerende netwerken over ethisch sporten;
- 5° het wetenschappelijk onderzoek over gezond of ethisch sporten.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en modaliteiten, de procedure en de termijn voor de subsidiëring.

De subsidie, vermeld in het eerste lid, 3°, omvat werkingssubsidies en personeelssubsidies. De subsidie wordt aangewend voor de uitvoering van de opdrachten, vermeld in artikel 15, §3. De Vlaamse Regering kan de verhouding tussen de werkingssubsidies en de personeelssubsidies bepalen.

Art. 17. Het begrotingsfonds, opgericht bij artikel 53 van het decreet van 13 juli 2007, wordt omgevormd tot een begrotingsfonds ter bevordering van een dopingvrije, gezonde en ethisch verantwoorde sport.

Het begrotingsfonds wordt gespijsd met de opbrengsten van de administratieve geldboetes, vermeld in artikel 18 van dit decreet, de vergoedingen voor de ondersteuning van sportorganisaties bij het uitvoeren en afhandelen van monsternemingen, en de opbrengsten van de administratieve geldboeten en de terugbetalingen van kosten, vermeld in artikel 41 en 45 van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012.

Op het krediet van het voormelde fonds kunnen alleen uitgaven aangerekend worden voor het beleid ter bevordering van het gezond sporten, het ethisch sporten, of de preventie en bestrijding van doping in de sport, zoals het dekken van de kosten voor de werking van de administratie van de Vlaamse Gemeenschap, bevoegd voor de uitvoering van het antidopingbeleid, het organiseren van dopingcontroles, het voeren van informatie- en promotieacties, en het ondersteunen van wetenschappelijk onderzoek.

Hoofdstuk 8. Sancties

Art. 18. Als een sportorganisatie één of meer bepalingen van dit decreet niet naleeft, of een vorm van sportbeoefening die met toepassing van artikel 11, §2, verboden werd, organiseert of eraan meewerkt, en nadat de sportorganisatie is gehoord op de door de Vlaamse Regering bepaalde wijze, kan de Vlaamse Regering één of meer van de volgende maatregelen opleggen:

- 1° een aanmaning om zich aan de bepalingen van dit decreet te conformeren, naargelang van het geval binnen een termijn van acht dagen tot zes maanden;
- 2° de betaling van een administratieve geldboete van 100 tot 10.000 euro;
- 3° het verbod voor de sportorganisatie om gedurende een termijn van minstens veertien dagen en hoogstens twaalf maanden sportbeoefening te organiseren, de deelname eraan mogelijk te maken, of daarvoor als leidende instantie op te treden, binnen het geheel of een gedeelte van de Vlaamse Gemeenschap.

Alle overheden zijn verplicht aan de sportorganisatie, vermeld in het eerste lid, 3°, elke vergunning tot het organiseren van sportbeoefening te weigeren of in te trekken.

Hoofdstuk 9. Slotbepalingen

Art. 19. Het decreet van 13 juli 2007 inzake medisch en ethisch verantwoorde sportbeoefening, gewijzigd bij de decreten van 21 november 2008 en 25 mei 2012, wordt opgeheven.

De besluiten of erkenningen die tot stand zijn gekomen ter uitvoering van het decreet, vermeld in het eerste lid, blijven van kracht totdat ze door de Vlaamse Regering worden opgeheven of ingetrokken of, als voor het besluit of erkenning een termijn werd vastgesteld, uiterlijk tot het verstrijken van die termijn.

De Vlaamse Regering bepaalt de maatregelen die nodig zijn om de overgang van het decreet, vermeld in het eerste lid, naar dit decreet op een coherente manier te laten verlopen.

Art. 20. De Vlaamse Regering bepaalt voor iedere bepaling van dit decreet of voor het decreet in zijn geheel de datum van inwerkingtreding.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE afdeling Wetgeving

advies 54.149/3
van 22 oktober 2013

over

een voorontwerp van decreet ‘inzake gezond en ethisch sporten’

Op 17 september 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 24 oktober 2013, een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘inzake gezond en ethisch sporten’.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 15 oktober 2013. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Lieven DENYS en Johan PUT, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 22 oktober 2013.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe een nieuwe regeling inzake gezond en ethisch sporten in te voeren, die in de plaats komt van de regeling die is opgenomen in het decreet van 13 juli 2007 ‘inzake medisch en ethisch verantwoorde sportbeoefening’, dat wordt opgeheven.

Hoofdstuk 1 van het ontwerp bevat een bepaling betreffende de bevoegdheidsrechtelijke kwalificatie van het aan te nemen decreet. Hoofdstuk 2 bevat definities. In hoofdstuk 3 wordt het doel van het ontworpen decreet omschreven en worden een aantal beginselen bepaald.

Hoofdstuk 4 heeft betrekking op het gezond sporten. De verplichtingen ter zake van de sportorganisaties worden erin bepaald en de Vlaamse Regering wordt erin gemachtigd om kwaliteitsstandaarden voor een beleid of een praktijk inzake gezond sporten te erkennen of op te leggen. Tevens wordt de bevoegdheid om de sporters een sportmedisch geschiktheidsonderzoek op te leggen aan de sportorganisaties toegekend en wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om voor sportmedische geschiktheidsonderzoeken kwaliteitsstandaarden te erkennen of op te leggen, om voorwaarden te bepalen voor het beoefenen van sporten die een bijzonder risico inhouden en om sporten die een extreem risico inhouden te verbieden.

Hoofdstuk 5 betreft het ethisch sporten. Het bevat vooreerst principes inzake de gezamenlijke verantwoordelijkheid ter zake van de Vlaamse overheid en de sportorganisaties. Tevens wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om kwaliteitsstandaarden vast te leggen of te erkennen voor een beleid of een praktijk inzake ethisch verantwoord sporten, om lerende netwerken tot stand te brengen en om sportorganisaties aan te wijzen die daarin participeren, alsmede om richtsnoeren voor ethisch sporten op te stellen waarmee de sportorganisaties in hun beleid en initiatieven tot sportbeoefening rekening moeten houden.

Hoofdstuk 6 heeft betrekking op expertise, beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om één of meer expertencommissies inzake gezond of ethisch sporten op te richten met het oog op het verlenen van advies aan de Vlaamse Regering en om de regels ter zake te bepalen. Er wordt daarnaast bepaald dat één of meer organisaties voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten erkend en gesubsidieerd kunnen worden. Het ontwerp bepaalt de voorwaarden om erkend en gesubsidieerd te worden en te blijven, waaronder het

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met de hogere rechtsnormen verstaan.

vervullen van bepaalde opdrachten. Tevens wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om aanvullende opdrachten en de voorwaarden voor de uitvoering van de in artikel 15, § 3, eerste lid, van het ontwerp bedoelde opdrachten te bepalen, evenals de procedure en de termijn voor de erkenning en de subsidiëring.

Hoofdstuk 7 bevat “budgettaire bepalingen”. De Vlaamse Regering wordt erin gemachtigd om voor de ondersteuning of de financiering van bepaalde activiteiten in verband met gezond en ethisch sporten financiële middelen uit te trekken en om de voorwaarden, de procedure en de termijn voor de subsidiëring te bepalen. Daarnaast wordt het begrotingsfonds ter bevordering van de medisch verantwoorde sportbeoefening, opgericht bij artikel 53 van het decreet van 13 juli 2007, omgevormd tot een begrotingsfonds ter bevordering van een dopingvrije, gezonde en ethisch verantwoorde sport. Het ontwerp bepaalt de ontvangsten van het fonds en de uitgaven die er kunnen worden op aangerekend.

Hoofdstuk 8, getiteld “Sancties”, bepaalt de maatregelen die de Vlaamse Regering kan opleggen aan sportorganisaties die de bepalingen van het aan te nemen decreet niet naleven of die een verboden vorm van sportbeoefening organiseren of eraan meewerken. Die maatregelen zijn een aanmaning, een administratieve geldboete en een verbod om gedurende een bepaalde periode sportbeoefening te organiseren, de deelname eraan mogelijk te maken of daarvoor als leidende instantie op te treden. Alle overheden zijn verplicht om in dit geval elke vergunning tot het organiseren van sportbeoefening te weigeren of in te trekken.

Hoofdstuk 9 bevat de slotbepalingen, zijnde een bepaling tot opheffing van het decreet van 13 juli 2007 en de overgangsbepalingen in dit verband, en een bepaling inzake de inwerkingstelling van het aan te nemen decreet, of van zekere bepalingen ervan, die aan de Vlaamse Regering wordt overgelaten.

BEVOEGDHEID

3. Het ontwerp regelt zowel gezondheidsaspecten als ethische aspecten van de sportbeoefening. Zoals in advies 44.941/1/V van 26 augustus 2008 over een ontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 21 november 2008² werd opgemerkt, behoort een regeling van het eerste aspect tot de aangelegenheid van de “activiteiten en diensten op het vlak van de preventieve gezondheidszorg” bedoeld in artikel 5, § 1, I, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, en het tweede aspect tot de aangelegenheid van de sport bedoeld in artikel 4, 9°, van die bijzondere wet. Het ontwerp regelt derhalve zowel een persoonsgebonden aangelegenheid als een culturele aangelegenheid. In het genoemde advies werd erop gewezen dat het, gelet op het verschillende territoriale toepassingsgebied van decreten inzake deze aangelegenheden te Brussel-Hoofdstad, geen aanbeveling verdient in één enkel decreet beide aangelegenheden te regelen. In het voorliggende ontwerp worden evenwel afzonderlijke hoofdstukken gewijd aan, enerzijds, het gezond en, anderzijds, het ethisch sporten, waarbij de onderscheiden rechten en verplichtingen inzake de ene en de andere aangelegenheid

² Decreet van 21 november 2008 ‘houdende wijziging van het decreet van 13 juli 2007 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening en van het decreet van 24 juli 1996 tot vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar’ *Parl.St.* VI.Parl. 2008-09, nr. 1843/1, 3-4, opmerking 3.

duidelijk van elkaar worden onderscheiden. Daardoor wordt in grote mate tegemoet gekomen aan het in advies 44.941/1/V opgeworpen bezwaar; enkel wanneer één of meerdere organisaties die op grond van artikel 16, eerste lid, 1°, 3° en 5°,³ van het aan te nemen decreet kunnen worden gesubsidieerd, werkzaam zijn te Brussel-Hoofdstad en zich zowel op gezond als op ethisch sporten zouden richten, zou het onderscheiden territoriale toepassingsgebied van de decreten te Brussel-Hoofdstad nog vragen kunnen doen rijzen. In dat geval zullen de in de artikelen 127, § 2, en 128, § 2, van de Grondwet opgenomen criteria voor territoriale toepassing van de gemeenschapsdecreten te Brussel-Hoofdstad cumulatief dienen te worden toegepast, zodat de betrokken organisatie of organisaties zowel omwille van haar of hun activiteiten als omwille van haar of hun organisatie moeten kunnen worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.

VORMVEREISTEN

4. De artikelen 15 en 16 van het ontwerp hebben betrekking op de subsidiëring van één of meer organisaties voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten en op de subsidiëring van initiatieven ter bevordering van het gezond of ethisch sporten, het sportmedisch geschiktheidsonderzoek, de organisatie of de deelname aan lerende netwerken voor ethisch sporten en het wetenschappelijk onderzoek over gezond of ethisch sporten.

Gevraagd of deze artikelen werden aangemeld bij de Europese Commissie op grond van artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU), verklaarde de gemachtigde wat volgt:

“Het gaat niet om staatssteun in de zin van de bepalingen van artikel 107-108 VWEU, aangezien het geen steun betreft aan economische activiteiten, maar subsidiëring betreft voor diensten van algemeen belang. Er is geen ‘markt’ voor dergelijke taken, die zonder steun van de overheid niet zouden uitgevoerd worden. Het feit dat de begunstigden vzw’s zijn, of stichtingen/vennootschappen met sociaal doel zijn, ook al speelt het juridisch statuut van de begunstigde in principe geen rol, is een belangrijke aanwijzing van het niet-commerciële doeleinde van de maatregel. De ontworpen regeling werd bijgevolg niet vooraf aangemeld bij de Europese Commissie omdat het definiëren en organiseren van een dienst van algemeen belang behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de lidstaten of de Gemeenschappen en Gewesten.”

Mede gelet op de vaagheid van het ontwerp omtrent de te ondersteunen initiatieven (zie evenwel de opmerkingen 10.3 tot 10.3.5), kan niet zonder meer worden aangenomen dat de subsidieregeling enkel betrekking heeft op niet-economische diensten van algemeen belang, in welk geval de artikelen 107 tot 109 van het VWEU niet van toepassing zijn

³ Een organisatie bedoeld in artikel 16, eerste lid, 2°, van het ontwerp verricht enkel een taak op het vlak van de preventieve gezondheidszorg, en een organisatie bedoeld in artikel 16, eerste lid, 4°, van het ontwerp enkel een taak op het vlak van de culturele aangelegenheid “sport”, zodat er wat die organisaties betreft op het vlak van de toepassing van het aan te nemen decreet te Brussel-Hoofdstad geen probleem kan rijzen.

en de artikelen 15 en 16 van het ontwerp bijgevolg zijn vrijgesteld van aanmelding bij de Europese Commissie.⁴

De stellers van het ontwerp doen er dan ook goed aan het ontwerp nog eens grondig te onderzoeken (en eventueel te verduidelijken) in het licht van de problematiek van de staatssteun, eventueel in samenspraak met de bevoegde diensten van de Europese Commissie. Daarbij mag niet uit het oog worden verloren dat, in het geval de ontworpen regeling of een deel ervan zou worden beschouwd als een regeling inzake staatssteun, het miskennen van de aanmeldingsverplichting de onwettigheid van de betrokken staatssteun tot gevolg heeft, zelfs al zou die *in se* verenigbaar met het recht van de Europese Unie kunnen worden verklaard, alsmede, in beginsel, de verplichting tot terugvordering van de onrechtmatig toegekende steun.

ALGEMENE OPMERKINGEN

A. Definitie van sportorganisatie

5. Overeenkomstig artikel 2, 4°, van het ontwerp wordt een “sportorganisatie” gedefinieerd als “elke organisatie die tot hoofdzakelijk doel heeft een of meer vormen van sportbeoefening aan te bieden, door ze te organiseren, de deelname eraan mogelijk te maken of in dat verband als leidende instantie op te treden”. Door de algemene formulering van deze definitie kan niet worden uitgemaakt of de verplichtingen die bij het aan te nemen decreet aan sportorganisaties worden opgelegd, aan de sportfederaties zijn gericht, aan de sportverenigingen die al dan niet bij een sportfederatie zijn aangesloten, of aan beide.

De gemachtigde zegt hierover:

“Er is in het ontwerp gekozen voor een ruime definitie van sportorganisatie. Daaronder vallen ook koepels van sportorganisaties, zoals sportfederaties. De verplichtingen die in het ontwerp aan sportorganisaties worden opgelegd, zijn dan in beginsel zowel bedoeld ten aanzien van sportclubs als ten aanzien van sportfederaties. In beginsel gelden verplichtingen voor beide. Nochtans kan de Vlaamse regering, via uitvoeringsmaatregel, voor de ene of andere soort sportorganisatie (bijvoorbeeld voor federaties) een aantal verplichtingen specificeren (zoals bijvoorbeeld verplichtingen in het kader van artikel 7 (...)).”

De door de gemachtigde uiteengezette werkwijze is beslist werkbaar, op voorwaarde dat voldoende duidelijk is dat sportfederaties zowel sportclubs als sportverenigingen kunnen omvatten. Dit moet minstens in de memorie van toelichting worden verduidelijkt.

Bovendien zal dan in de uitvoeringsbesluiten van het aan te nemen decreet telkens duidelijk tot uiting moeten komen of de erin vervatte verplichtingen, bijvoorbeeld ter uitvoering

⁴ Indien het gaat om een economische dienst van algemeen belang, is enkel geen aanmelding vereist wanneer is voldaan aan de voorwaarden bepaald in besluit 2012/21/EU van de Commissie van 20 december 2011 ‘betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen’.

van de artikelen 7 en 12 ervan, gericht zijn tot de sportfederaties, de sportverenigingen, of beide, naargelang de betrokken vorm van sportbeoefening of sportcontext.

B. Strafrechtelijk karakter van bepaalde sancties

6. Artikel 18 van het ontwerp schrijft voor dat aan een sportorganisatie die één of meer bepalingen van het aan te nemen decreet niet naleeft of die een vorm van sportbeoefening die met toepassing van artikel 11, § 2, ervan verboden werd, organiseert of eraan meewerkt, één of meer maatregelen kunnen worden opgelegd door de Vlaamse Regering.

Die maatregelen zijn een aanmaning om zich aan de bepalingen van het aan te nemen decreet te conformeren, de betaling van een administratieve geldboete van 100 tot 10.000 euro en het verbod om gedurende een termijn van minstens veertien dagen en hoogstens twaalf maanden sportbeoefening te organiseren, de deelname eraan mogelijk te maken of daarvoor als leidende instantie op te treden, binnen het geheel of een gedeelte van de Vlaamse Gemeenschap. In dit laatste geval zijn alle overheden verplicht elke vergunning tot het organiseren van sportbeoefening te weigeren of in te trekken.

Op de vraag of sommige van deze maatregelen niet moeten worden beschouwd als administratieve sancties met een strafrechtelijk karakter, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Het voorziene administratieve sanctieapparaat in artikel 18 is niet gericht op sporters, maar [op] sportorganisaties en werd in het verleden, onder de vroegere en bestaande decretale bepalingen, door de overheid op zeer terughoudende wijze of slechts zeer uitzonderlijk toegepast. Mede in het licht daarvan, hebben de in artikel 18 van het ontwerp voorziene administratieve sancties vooral een ontradend en sturend effect. Weliswaar hebben zij ook een bestraffend effect, doch de sancties zijn, gelet op de zwaarte ervan, niet te beschouwen als zijnde administratieve sancties met een strafrechtelijk karakter.”

De Raad van State kan zich niet aansluiten bij die zienswijze. Het valt immers allerm minst uit te sluiten dat de financiële draagkracht van bepaalde sportorganisaties dermate beperkt is dat een administratieve sanctie van 100 tot 10.000 euro wel degelijk zo aanzienlijk kan zijn, dat ze een strafrechtelijk karakter krijgt. Het verbod om gedurende een termijn van minstens veertien dagen en hoogstens twaalf maanden sportbeoefening te organiseren, de deelname eraan mogelijk te maken of daarvoor als leidende instantie op te treden, komt erop neer dat de wezenlijke activiteiten van een sportorganisatie gedurende een niet onaanzienlijke termijn en eventueel zelfs voor een volledig werkingsjaar onmogelijk worden gemaakt, of het nu gaat om sportfederaties of sportverenigingen. De gevolgen van deze administratieve sancties voor de betrokken sportorganisaties kunnen bijgevolg wel degelijk een strafrechtelijk karakter vertonen. Het onder meer in de artikelen 12, tweede lid, en 14 van de Grondwet en in artikel 7 van het Europees Verdrag over de rechten van de mens vervatte legaliteitsbeginsel in strafzaken, vereist dat de strafwet moet worden geformuleerd in bewoordingen op grond waarvan eenieder, op het ogenblik dat hij een gedrag aanneemt, kan uitmaken of dat gedrag al dan niet strafbaar is. Het beginsel vereist dat de wetgever in voldoende nauwkeurige, duidelijke en rechtszekerheid biedende bewoordingen bepaalt welke feiten strafbaar worden gesteld, zodat, enerzijds, diegene die een gedrag aanneemt, vooraf op afdoende wijze kan inschatten wat het strafrechtelijk gevolg van dat

gedrag zal zijn, en, anderzijds, aan de rechter geen al te grote beoordelingsbevoegdheid wordt gelaten. Aan het vereiste dat een misdrijf duidelijk moet worden omschreven is slechts voldaan wanneer de rechtzoekende, op basis van de bewoordingen van de relevante bepaling en, indien nodig, met behulp van de interpretatie daarvan door de rechtscolleges, kan weten welke handelingen of verzuimen zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, wat dient te worden beoordeeld aan de hand van de elementen eigen aan de bestrafte misdrijven.⁵ Bovendien mag erover geen onduidelijkheid bestaan in hoofde van wie een bepaald gedrag strafbaar is (zie daarover ook opmerking 5).

C. Sanctioneerbare bepalingen

7. Bij artikel 18 van het ontwerp wordt voorzien in een aantal sancties, onder meer indien een sportorganisatie “één of meer bepalingen van dit decreet niet naleeft”.

Op de vraag welke bepalingen van het ontworpen decreet volgens de stellers van het ontwerp effectief sanctioneerbaar moeten zijn overeenkomstig de ontworpen bepaling, gaf de gemachtigde het volgende antwoord:

“De bepalingen waarvan geoordeeld wordt dat zij wel door middel van de in het ontworpen decreet voorziene administratieve sancties kunnen worden gehandhaafd:

- Artikel 5. (...)
- Artikel 7: (...)
- Artikel 8: (...)
- Artikel 9, leden 2 en 3: (...)
- Artikel 10: Voorziet in een aantal garanties met betrekking tot het sportmedisch geschiktheidsonderzoek.
- Artikel 11: voorziet in voorwaarden ter bescherming van de sporter
- Artikel 13, § 3: Deze bepaling is vatbaar voor administratieve sancties (zie hogervermelde toelichting). Het al dan niet in overeenstemming handelen met richtsnoeren zal niet via administratieve sancties worden gehandhaafd, maar wel de verplichting om (het eigen beleid) te evalueren in het licht van de richtsnoeren.

De bepalingen waarvan geoordeeld wordt dat zij niet door middel van de in het ontworpen decreet voorziene administratieve sancties moeten worden gehandhaafd:

- Artikelen 3: Deze bepaling legt een beginsel en doelstellingen neer en is niet ontworpen om door middel van administratieve sancties te worden gehandhaafd.
- Artikel 4: (...)
- Artikel 6: (...)
- Artikel 9, eerste lid: Het eerste lid is niet ontworpen om te worden gesanctioneerd via administratieve sancties, omdat het hier gaat om een bepaling die een mogelijkheid voorziet voor sportorganisaties om een sportmedisch geschiktheidsonderzoek op te leggen.

⁵ Zie hierover GwH 14 mei 2003, nr. 69/2003, B.9.3; Zie ook, meer recent GwH 19 december 2007, nr. 154/2007, B.20.4; GwH 30 oktober 2008, nr. 143/2008, B.4.1-B.4.3; GwH 20 oktober 2011, nr. 158/2011, B.2 en B.12.

- Artikel 12: is niet ontworpen met het oog op handhaving via administratieve sancties. (...)
- Artikel 13, § 1: heeft de bedoeling om het beginsel en de achtergrond neer te zetten van de paragrafen twee en drie van dit artikel. Het ligt niet voor de hand – en het is ook niet de bedoeling – om de eerste paragraaf afzonderlijk af te dwingen via administratieve sancties.
- Artikel 13, § 2: heeft betrekking op lerende netwerken. Gelet op de doelstelling van lerende netwerken en de positieve dynamiek die de overheid errond wil creëren, is het niet de bedoeling om administratieve sancties te nemen in geval één of meer sportorganisaties niet deelnemen aan een lerend netwerk of de werkwijze ervan niet respecteren.
- Artikel 14: is niet bedoeld om afgedwongen te worden door middel van administratieve sancties.
- Artikel 15: is niet bedoeld om afgedwongen te worden door middel van administratieve sancties. Indien een organisatie, zoals vermeld in dit artikel, de erin gestelde voorwaarden niet naleeft, zal er geen erkenning of subsidiëring geschieden, of zal die kunnen worden ingetrokken.
- De artikelen 16 tot 20 zijn evenmin bedoeld om afgedwongen te worden door middel van administratieve sancties.”

Met betrekking tot de sanctioneerbaarheid van een aantal van de hiervoor aangehaalde bepalingen verklaarde de gemachtigde daarenboven het volgende:

“- Artikel 5:
(...)

Hoewel de administratieve sancties in het kader van artikel 18 van het ontwerp toepasbaar zijn, is het wellicht enkel bij klaarblijkelijke en flagrante tegenwerking dat deze zullen worden toegepast. Artikel 5 zal in vele gevallen betekenis krijgen door het in combinatie te lezen met andere bepalingen van het ontwerp, waaruit sanctioneerbare verplichtingen voortvloeien (zoals onder meer artikel 7, derde lid).

- Artikel 6:

Deze bepaling is opgevat als een horizontale clausule. Zij is programmatorisch van aard en het lijkt niet opportuun om deze bepaling via administratieve sancties af te dwingen. Er zijn andere bepalingen die de bescherming of bijzondere positie van de minderjarige sporter ter harte nemen (vb. artikel 8, tweede lid betreffende informatieverplichtingen, artikel 11, § 1 inzake voorwaarde voor sportbeoefening en eventuele leeftijdsgrenzen, opleidingsvoorwaarden etc. ten aanzien van minderjarigen, of bijvoorbeeld in het kader van de ontwikkeling van kwaliteitsstandaarden, zoals vermeld in artikel 12, derde lid, en richtsnoeren, zoals vermeld in artikel 13, § 3).

- Artikel 7, eerste lid :

Zoals vermeld in de artikelsgewijze commentaar, dient het bevorderen van gezond sporten opgevat te worden als een zorgplicht van de sportorganisatie. Het betreft geen resultaatsverbintenis, maar wel de verplichting om alle redelijke inspanningen te leveren om het gezond sporten te bevorderen.

Dit neemt niet weg dat de inspanningsverbintenis moet kunnen gehandhaafd worden door middel van de in artikel 18 van het ontwerp voorziene administratieve sancties. Zo zouden sportorganisaties die bijvoorbeeld geen enkele of onvoldoende inspanningen leveren op het gebied van risicoanalyse en -preventie, kunnen worden

gesanctioneerd. Weliswaar zal rekening moeten worden gehouden met het open geformuleerde karakter van artikel 7, eerste lid, de appreciatiemarge die daaruit voor sportorganisaties voortvloeit en de redelijkheid, zodat wellicht enkel in geval van een klaarblijkelijke of flagrante schending, het apparaat van administratieve sancties zinvol is. In geval van het niet naleven van op grond van artikel 7, tweede lid gespecificeerde verplichtingen van artikel 7, eerste lid, lijken de administratieve sancties wel degelijk zinvol.

- Artikel 7, vierde lid: (...)

Kwaliteitsstandaarden zijn niet noodzakelijk bindende regels. Erkende kwaliteitsstandaarden kunnen een beschrijving bevatten betreffende de wijze waarop men geacht wordt een bijdrage te leveren aan het invullen van de verplichtingen onder artikel 7, eerste lid (en het gebruik van kwaliteitsstandaarden kan gestimuleerd worden via subsidiëring). Het *'top down'* opleggen van kwaliteitsstandaarden zal wellicht niet de eerste keuze zijn, vermits artikel 7, tweede lid reeds de mogelijkheid verschaft om de verplichtingen, vermeld in artikel 7, eerste lid nader te preciseren. In geval van bindende kwaliteitsstandaarden, zal het in de praktijk gaan om normen die op basis van inzichten in een specifieke sporttak of sportcontext tot stand komen en ten aanzien waarvan het wenselijk is om ze veralgemeend op te leggen.

Het is niet de bedoeling om via kwaliteitsstandaarden verplichtingen op te leggen aan sporters. Zoals de tekst zelf vermeldt, is het de bedoeling om via kwaliteitsstandaarden een bijdrage te leveren aan het invullen van de verplichtingen onder artikel 7, eerste lid, dat zich richt tot sportorganisaties.

- Artikel 8:

Deze bepaling verplicht sportorganisaties om informatie te verschaffen aan sporters. Zoals in de artikelsgewijze commentaar is gesteld, is het voorzien van toegankelijke, begrijpbare informatie, op basis van de behoeften en het niveau van de sporters, een belangrijke opdracht (lees: een verplichting) van de verschillende sportorganisaties. Het artikel somt twee specifieke punten op waarover informatie moet worden verschaft. Sportorganisaties hebben zelf de verantwoordelijkheid voor de middelen en de wijze van informatie. Sportorganisaties die dergelijke informatie niet verschaffen, of onvoldoende verschaffen, zijn sanctioneerbaar op basis van artikel 18 van het ontwerp.

- Artikel 10, derde lid: (...)

Het is vooral de bedoeling om kwaliteitsstandaarden, indien ze tot stand komen, te ondersteunen als overheid. Het opleggen door de overheid van een kwaliteitsstandaard is in de regel slechts een optie in geval van bijzondere risico's voor de gezondheid van de sporter in welbepaalde, specifieke sportcontexten. Het niet volgen van een dergelijke kwaliteitsstandaard, indien deze zou worden opgelegd, heeft niet de bedoeling om rechtsgevolgen te creëren ten aanzien van de arts, die de vrijheid behoudt om bepaalde onderzoeken te voeren of handelingen al dan niet te stellen. Het rechtsgevolg bevindt zich op het niveau van de sporter of de sportorganisatie, die een bepaalde vorm van sportbeoefening niet kan beoefenen, dan wel organiseren, indien er geen sportmedische geschiktheid van de sporter werd vastgesteld volgens de desgevallend toepasselijke standaard. Dit wordt tevens ondersteund door artikel 11, § 1, tweede lid, 5° van het ontwerp, zodat het ten aanzien van sportorganisaties kan gehandhaafd worden op grond van artikel 18.

- Artikel 12, tweede lid :

Zoals de artikelsgewijze commentaar vermeldt, is het de bedoeling om in het eerste lid een beginsel neer te leggen dat stelt dat ethisch sporten een gezamenlijke verantwoordelijkheid is van de Vlaamse overheid en de sportorganisaties.

Het tweede lid van artikel 12, legt de nadruk op de rol die ook een sportorganisatie zelf kan en moet spelen in de context van ethisch sporten. Men mag van een verantwoordelijke sportorganisatie verlangen dat zij voldoende inspanningen levert om zelf bij te dragen aan de ontwikkeling van een sportklimaat dat met ethisch sporten verenigbaar is. Die inspanningen worden echter verder in het ontwerp specifiek uitgewerkt, zoals onder meer via kwaliteitsstandaarden op grond van het derde lid van artikel 12. Het is niet de bedoeling van het ontwerp om via administratieve sancties ethisch of onethisch gedrag af te dwingen, zodat de toepassing van de administratieve sancties van artikel 18 niet beoogd wordt ten aanzien van artikel 12, tweede lid.

- Artikel 12, derde lid: (...)

Het derde lid van artikel 12 laat toe dat de overheid kwaliteitsstandaarden vaststelt of erkent. Een dergelijke standaard beschrijft bijvoorbeeld praktijken of methoden die bijdragen aan een sportklimaat dat met ethisch sporten verenigbaar is.

In de visie van het ontwerp is het niet de bedoeling om een ethiek ‘op te leggen’, zodat het al dan niet volgen van een kwaliteitsstandaard niet leidt tot toepassing van de administratieve sancties zoals vermeld in artikel 18 van het ontwerp. Het volgen ervan zal gestimuleerd worden via sensibilisering en eventueel subsidiëring.

- Artikel 13, § 1:

Artikel 13, § 1 legt een verplichting neer tot het coördineren van maatregelen op het gebied van ethisch sporten. Deze eerste paragraaf legt een beginsel neer, dat echter concreet vorm krijgt via de paragrafen twee en drie. Het ligt niet voor de hand – en het is ook niet de bedoeling – om de eerste paragraaf afzonderlijk af te dwingen via administratieve sancties.

- Artikel 13, § 3: (...)

De richtsnoeren zijn bindend (in de zin dat het ontwerp beoogt dat de richtsnoeren gevolgd worden), maar worden niet gehandhaafd via administratieve sancties, doch wel via *peer review* en wederzijds leren. Niettemin is artikel 13, § 3 in beginsel wel vatbaar voor administratieve sancties.

De toelichting is als volgt. Het is de bedoeling dat de sportorganisaties het als een verplichting zien om daadwerkelijk de door de Regering uitgevaardigde richtsnoeren op te volgen en er vervolgens over te rapporteren of op een andere manier hun beleid daarover te evalueren. Deze richtsnoeren zullen algemeen geformuleerd zijn, zodat er een ruime marge van appreciatie zal bestaan, in hoofde van de sportorganisaties, om deze opvolging waar te maken. Het al dan niet in overeenstemming met richtsnoeren handelen of beleid voeren, zal echter niet via administratieve sancties worden gehandhaafd. Wel wordt via die weg de verplichting om (het eigen beleid) te evalueren in het licht van de richtsnoeren gehandhaafd. Een negatieve evaluatie (doorgaans een zelf-evaluatie of een evaluatie op basis van *peer review*) in het licht van de richtsnoeren, wordt dan ook niet gesanctioneerd via administratieve sancties. In dit licht dient verwezen te worden naar de artikelsgewijze commentaar in het ontwerp: ‘Hierbij kan worden opgemerkt dat de coördinatie die de Vlaamse overheid voor ogen heeft in het kader van artikel 13, § 3, het tot stand brengen van richtsnoeren impliceert. Het is niet de bedoeling om de naleving van de inhoud van deze richtsnoeren via administratieve sancties te handhaven. Daarvoor zijn andere handhavingsvormen, zoals (zelf-)evaluatie, vermeld in artikel 13, § 3 en wederzijds leren

meer geschikt. Open coördinatie is met name een dynamisch en cyclisch leerproces waarbij expliciete, duidelijke en onderling overeengekomen richtsnoeren (i.e. formulering van een richting die de geadresseerden moeten volgen met het oog op het bereiken van een vooropgestelde doelstelling) worden gedefinieerd, waarna '*benchmarking*' en '*peer review*' de verantwoordelijken uit de sportsector in staat stelt kennis te nemen van de beste praktijken en hieruit te leren om ze, eventueel aangepast, te implementeren. Essentieel aan deze open coördinatiemethode is dat er gewerkt wordt aan de hand van een *soft law* benadering. De verschillende betrokken actoren spreken gezamenlijk – in samenwerking met de overheid – een aantal doelstellingen af, waarna elk van hen verantwoordelijk is voor de realisatie ervan. De verschillende betrokken sportorganisaties kunnen vanuit hun eigenheid bepalen hoe ze die doelstellingen zullen nastreven en realiseren. Vervolgens wordt er door deze sportorganisaties zelf geëvalueerd. Die evaluatie kan positief of negatief zijn in het licht van de vooraf gestelde doelstellingen. Een eventuele negatieve evaluatie wordt evenwel niet gehandhaafd met sancties. De bedoeling is juist dat de betrokken sportorganisaties inzichten en goede praktijken uitwisselen en uit hun eigen en elkaars evaluatie kunnen leren met het oog op kwaliteitsverbetering.”

De gemachtigde concludeerde:

“Samenvattend, het is mogelijk om in het ontworpen artikel 18 een opsomming te maken van de bepalingen waarvan de niet-naleving sanctioneerbaar is door middel van de erin voorziene administratieve sancties.”

De bepalingen die aldus door de gemachtigde zijn aangemerkt als sanctioneerbaar, moeten op precieze en exhaustieve wijze worden opgesomd in artikel 18 van het ontwerp, teneinde tegemoet te komen aan hetgeen hiervoor is uiteengezet met betrekking tot het strafrechtelijk legaliteitsbeginsel.

Indien het daarenboven de bedoeling is van de stellers van het ontwerp om de niet-naleving van de besluiten genomen ter uitvoering van bepaalde van deze sanctioneerbare bepalingen, sanctioneerbaar te maken, moet dit uitdrukkelijk worden vermeld in artikel 18 van het ontwerp, waarbij de betrokken decretale bepalingen moeten worden opgesomd.

D. Bepalingen die verplichtingen bevatten

8. Uit de *sub* 7 weergegeven verklaringen van de gemachtigde kan worden opgemaakt dat een aantal bepalingen van het ontwerp verplichtingen inhouden ten aanzien van sportorganisaties, sporters, artsen of anderen. De aard van deze verplichtingen moet nauwkeurig en duidelijk worden omschreven, zeker indien de miskennen van de regel in hoofde van de sportverenigingen aanleiding kan geven tot sancties (zie daarover ook opmerking 6).

De rechtsgevolgen die worden beoogd met het “erkennen of opleggen” van kwaliteitsstandaarden bedoeld in de artikelen 7, vierde lid, 10, derde lid, en 12, derde lid, van het ontwerp en met het “opstellen” van de richtsnoeren bedoeld in artikel 13, § 3, van het ontwerp, moeten in het ontwerp duidelijker omschreven worden.

E. Niet-normatieve bepalingen

9. Het ontwerp bevat verschillende bepalingen waarvan niet meteen duidelijk is wat de juridische aard en draagwijdte ervan is en of het al dan niet de bedoeling is verplichtingen op te leggen aan de sportorganisaties of anderen. Dit is onder meer het geval voor de artikelen 3, 4, 12, eerste lid, en 13, § 1, van het ontwerp. Dergelijke bepalingen, die op het eerste gezicht geen regelgevende strekking hebben, horen niet thuis in het dispositief.⁶ Bepalingen die louter een beleidsdoelstelling tot uitdrukking brengen, kunnen beter worden geïntegreerd in de memorie van toelichting.

Het handhaven van dergelijke bepalingen in het dispositief kan weliswaar nuttig lijken als interpretatierichtlijn voor de overige bepalingen die wel normatief zijn, maar precies omwille van hun vage formulering doen ze afbreuk aan de rechtszekerheid. Dit is in het bijzonder het geval indien deze bepalingen onrechtstreeks een invloed zouden kunnen hebben op de subsidies bedoeld in artikel 16 van het ontwerp, mede gelet op hetgeen in de opmerkingen 10.3 tot 10.3.5 zal worden uiteengezet.

F. Overeenstemming met de Cultuurpactwet

10.1. In artikel 15, § 2, 6°, van het ontwerp wordt vereist dat een te erkennen en te subsidiëren organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten “in zijn werking de hele Vlaamse Gemeenschap [moet] omvatten”. Tevens is het mogelijk dat de initiatieven of de organisaties die krachtens artikel 16 van het aan te nemen decreet kunnen worden gesubsidieerd, zich richten tot de gehele Vlaamse Gemeenschap.

De artikelen 15 en 16 van het ontwerp dienen derhalve te worden getoetst aan artikel 11 van de wet van 16 juli 1973 ‘waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt’. Dat artikel bepaalt dat de voorwaarden en de procedure van erkenning van instellingen die activiteiten uitoefenen gericht op de gehele gemeenschap (*in casu* de Vlaamse Gemeenschap), “bij decreet” worden vastgesteld. Hetzelfde artikel bepaalt bovendien dat het decreet voor de erin bedoelde instellingen in een financiële tegemoetkoming voorziet, welke uit een aantal nader bepaalde elementen bestaat; hieruit kan worden afgeleid dat ook de subsidiëring van de bedoelde instellingen bij decreet moet worden geregeld. Met betrekking tot de erkenning en de subsidiëring van de bedoelde instellingen is de mogelijkheid voor de decreetgever om aan de Vlaamse Regering bevoegdheden te delegeren eerder beperkt. Hoogstens kan de decreetgever de regering machtigen om de door hemzelf vastgestelde beginselen nader uit te werken. Dit veronderstelt dan dat de decreetgever zelf de criteria vaststelt die voor de uitwerking van die beginselen richtinggevend zijn.

10.2. Luidens artikel 11, eerste lid, van de wet van 16 juli 1973 moet de subsidie aan “instellingen die activiteiten uitoefenen gericht op een gehele cultuurgemeenschap” bestaan uit de subsidiëring van een kern van personeelsleden, een jaarlijkse basistoelage voor de werking en een subsidiëring op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten.

⁶ Zie omzendbrief VR/2009/4 van 17 juli 2009 betreffende de wetgevingstechniek, aanbeveling 119.

In artikel 16, derde lid, van het ontwerp wordt, wat betreft de in artikel 15 van het ontwerp bedoelde subsidie,⁷ bepaald dat de betrokken subsidie werkingssubsidies en personeelssubsidies omvat. In de derde in artikel 11, eerste lid, van de wet van 16 juli 1973 vermelde component, een subsidiëring op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten, is niet voorzien. Wat betreft de in artikel 16, eerste lid, 1°, 4° en 5°, van het ontwerp bedoelde subsidies⁸ is betreffende de aard ervan in het geheel niets bepaald. Het ontwerp dient derhalve op dit vlak te worden aangevuld.

10.3. Wat betreft het in artikel 11, tweede lid, van de wet van 16 juli 1973 opgenomen legaliteitsbeginsel, moet op het volgende worden gewezen.

10.3.1. Aangezien het vervullen van de opdrachten bedoeld in artikel 15, § 3, eerste lid, van het ontwerp een voorwaarde is om erkend en gesubsidieerd te blijven, kan het in artikel 15, § 3, tweede lid, van het ontwerp niet aan de Vlaamse Regering worden overgelaten om aanvullende opdrachten aan de organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond en ethisch sporten toe te vertrouwen; enkel het specificeren van de opdrachten van die organisatie kan worden gedelegeerd, waarin overigens in de laatstgenoemde bepaling ook is voorzien.

10.3.2. Luidens artikel 15, § 3, derde lid, van het ontwerp houdt de organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond en ethisch sporten bij de uitvoering van haar opdrachten rekening met de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt. Die delegatie mag niet als rechtsgrond worden opgevat om nieuwe erkennings- of subsidiëeringsvoorwaarden te bepalen.

10.3.3. Luidens artikel 15, § 4, van het ontwerp sluit de Vlaamse overheid met een erkende of gesubsidieerde organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling een convenant waarin “basisafspraken, opdrachten, werkwijzen en resultaatsdoelstellingen worden vastgelegd”. Ook in dat convenant kunnen geen erkennings- of subsidiëeringsvoorwaarden worden bepaald. Gelet op de beginselen die de uitoefening van de normatieve functie beheersen, kunnen in een convenant overigens enkel praktische afspraken worden opgenomen die een concretisering inhouden van de bij decreet of, binnen de grenzen waarbinnen delegaties toelaatbaar zijn, bij uitvoeringsbesluit vastgestelde regels.

10.3.4. Luidens artikel 15, § 6, van het ontwerp bepaalt de Vlaamse Regering wat betreft de in artikel 15 van het ontwerp bedoelde organisaties “de overige voorwaarden en modaliteiten, de procedure en termijn voor erkenning en subsidiëring, alsook de beëindiging ervan”.

Ook hier dient te worden opgemerkt dat het legaliteitsbeginsel bedoeld in artikel 11 van de wet van 16 juli 1973 eraan in de weg staat dat aan de Vlaamse Regering de bevoegdheid zou worden verleend om bijkomende erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden te bepalen. De zinsnede “de overige voorwaarden” dient te worden weggelaten of de delegatie dient

⁷ Waarnaar in artikel 16, eerste lid, 3°, van het ontwerp wordt verwezen (zie hierover opmerking 20).

⁸ Het sportmedisch geschiktheidsonderzoek is uitsluitend in verband te brengen met de aangelegenheid bedoeld in artikel 5, § 1, I, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Het betreft derhalve uitsluitend een persoonsgebonden aangelegenheid, en derhalve geen culturele aangelegenheid, zodat de wet van 16 juli 1973 niet van toepassing is op de subsidiëring ervan.

te worden gepreciseerd, waarbij moet blijken dat het niet om erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden kan gaan.

Volgens de gemachtigde worden voorts met het (overigens taalkundig niet correcte) woord “modaliteiten” vormvereisten bedoeld, wat dan best zo zou worden geschreven.

Tot slot dienen de essentiële elementen van de erkennings- en subsidiëeringsprocedure, alsmede van het toezicht (zo men hieromtrent specifieke regels beoogt in te voeren), bij decreet te worden bepaald.

10.3.5. Wat betreft de subsidies bedoeld in artikel 16, eerste lid, 1°, 4° en 5°, van het ontwerp wordt de subsidiëeringsregeling nagenoeg geheel aan de Vlaamse Regering overgelaten⁹. Om conform het in artikel 11, tweede lid, van de wet van 16 juli 1973 vervatte legaliteitsbeginsel te zijn, dient in het ontwerp te worden bepaald wie de begunstigden zijn van de subsidiëering, en dienen erin de subsidiëeringsvoorwaarden te worden geregeld, alsmede de essentiële elementen van de procedure bij aanvraag tot subsidiëering en, in voorkomend geval, van het toezicht op de aanwending van de subsidies. Het ontwerp dient met deze elementen te worden aangevuld, terwijl de in de artikel 16, tweede en derde lid, van het ontwerp vervatte delegaties dienen te worden ingeperkt.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 7

11. In artikel 7, tweede lid, van het ontwerp wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de verplichtingen vermeld in het eerste lid van dat artikel nader te preciseren. Die verplichtingen houden in dat elke sportorganisatie het gezond sporten moet bevorderen, rekening houdend met de aard en de context van de sportbeoefening, onder meer door de omstandigheden en de toestanden die negatief inwerken op de fysieke of psychische integriteit van de sporter daadwerkelijk te voorkomen en te bestrijden door doelmatige initiatieven en gepaste maatregelen. Deze delegatie aan de Vlaamse Regering is erg ruim geformuleerd. De gemachtigde verklaarde dienaangaande het volgende:

“Er wordt in de uitvoering van artikel 7, tweede lid, gedacht aan het beschrijven van elementen die deel uitmaken van een goede risicoanalyse en een verantwoord gezond sporten beleid (maatregelen en initiatieven) van sportorganisaties, zoals onder meer het nemen van beslissingen over leeftijdsgrenzen, het maken van een analyse betreffende sportspecifieke letsels en blessures, het bijhouden van geanonimiseerde statistische informatie over sportspecifieke letsels en blessures, het voorzien in een rechtstreekse en continue betrokkenheid van artsen. Het ligt niet voor de hand om dit *in abstracto* in het ontwerp te formuleren omdat dit zeer sportcontextafhankelijk is.”

Mede gelet op de gevolgen die verbonden worden aan het niet-nakomen van deze verplichtingen (zie opmerking 8), moet de ontworpen delegatie aan de Vlaamse Regering nader worden omschreven, namelijk door de door de gemachtigde weergegeven elementen waarop die

⁹ Wat betreft de subsidiëering van het sportmedisch geschiktheidsonderzoek, bedoeld in artikel 16, eerste lid, 2°, zie voetnoot 8.

verplichtingen betrekking hebben, in de ontworpen bepaling op te nemen in de vorm van een exhaustieve opsomming.

12. De Vlaamse Regering kan de zo-even geschetste verplichtingen preciseren “via algemeen geldende bepalingen of via specifieke bepalingen voor één of meer sporten of sportcontexten”. Blijkbaar is het de bedoeling dat enerzijds verplichtingen ten aanzien van sportorganisaties kunnen worden opgelegd, ongeacht de sport of de sportcontext, en anderzijds verplichtingen kunnen worden opgelegd die specifiek gelden voor één of meer sporten of sportcontexten. Men schrijve dan ook beter “via algemeen geldende bepalingen of via bepalingen die specifiek gelden voor één of meer sporten of sportcontexten”.

Artikel 8

13. In artikel 8, tweede lid, van het ontwerp moet worden bepaald dat de in het eerste lid van dat artikel vermelde informatie ook beschikbaar moet worden gesteld aan de ouders, de voogd of de *persoon die de bewaring over de minderjarige heeft*.¹⁰

Dezelfde opmerking geldt voor artikel 9, derde lid, van het ontwerp.

Artikel 9

14. Naar luid van artikel 9, eerste lid, van het ontwerp kan een sportorganisatie een sportmedisch geschiktheidsonderzoek opleggen aan sporters die deelnemen aan een sport die onder haar rechtstreekse verantwoordelijkheid valt.

Een dergelijke verplichting lijkt alleen te kunnen worden opgelegd aan sporters die zich willen aansluiten bij de betrokken sportfederatie en/of sportvereniging, of die van de faciliteiten, de ondersteuning of de infrastructuur van die sportfederatie of sportvereniging gebruik wensen te maken. Het valt moeilijk in te zien hoe de sportorganisatie zulke verplichtingen kan opleggen aan sporters die geen dergelijke band hebben met een sportfederatie of een sportvereniging.

De gemachtigde verklaarde hieromtrent het volgende:

“Het gaat om de situatie van sporters die een juridische band hebben met een sportorganisatie. Enerzijds betreft dit de situatie van sportende leden van sportverenigingen. Anderzijds gaat het om de juridische band die, op grond van een inschrijving, bestaat tussen een deelnemer aan een vorm van sportbeoefening die onder de directe verantwoordelijkheid van een sportorganisatie valt, zoals een deelnemer aan een eenmalig sportevenement of een sportmanifestatie, zoals bijvoorbeeld een stadsloop of wielertocht.”

Deze verduidelijking moet op zijn minst in de memorie van toelichting worden opgenomen.

¹⁰ Zie artikel 17 van het decreet van 25 mei 2012 ‘betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport’.

In elk geval zouden in de ontworpen bepaling de criteria moeten worden opgesomd op basis waarvan de sportorganisaties kunnen beslissen om al dan niet een sportmedisch geschiktheidsonderzoek op te leggen aan de betrokken sporters.

Artikel 10

15. Naar luid van artikel 10, derde lid, van het ontwerp kan de Vlaamse Regering, onder de voorwaarden die ze bepaalt, voor sportmedische geschiktheidsonderzoeken, rekening houdend met de aard en de context van de sportbeoefening, kwaliteitsstandaarden erkennen of opleggen. Zoals reeds *sub* 7 werd vermeld, verstrekten de gemachtigde de volgende toelichting bij deze bepaling:

“Het is vooral de bedoeling om kwaliteitsstandaarden, indien ze tot stand komen, te ondersteunen als overheid. Het opleggen door de overheid van een kwaliteitsstandaard is in de regel slechts een optie in geval van bijzondere risico's voor de gezondheid van de sporter in welbepaalde, specifieke sportcontexten. Het niet volgen van een dergelijke kwaliteitsstandaard, indien deze zou worden opgelegd, heeft niet de bedoeling om rechtsgevolgen te creëren ten aanzien van de arts, die de vrijheid behoudt om bepaalde onderzoeken te voeren of handelingen al dan niet te stellen. Het rechtsgevolg bevindt zich op het niveau van de sporter of de sportorganisatie, die een bepaalde vorm van sportbeoefening niet kan beoefenen, dan wel organiseren, indien er geen sportmedische geschiktheid van de sporter werd vastgesteld volgens de desgevallend toepasselijke standaard. (...)”

Uit deze toelichting kan worden opgemaakt dat het niet de bedoeling is van de stellers van het ontwerp zich te mengen in de diagnostische en therapeutische vrijheid van de arts, zoals die onder meer tot uiting komt in artikel 11, eerste lid, van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 ‘betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen’.¹¹ Indien dat wel het geval zou zijn, zou de ontworpen regeling overigens raken aan de residuaire bevoegdheid van de federale overheid inzake de uitoefening van de geneeskunde. Bij de uitvoering van de ontworpen delegatie zal hiermee dan ook rekening moeten worden gehouden.

Artikel 13

16. In artikel 13, § 3, eerste lid, van het ontwerp wordt bepaald dat de Vlaamse Regering “na breed overleg in de sportsector een aantal richtsnoeren [kan opstellen] voor ethisch sporten waarmee de sportorganisaties in hun beleid en initiatieven tot sportbeoefening rekening houden”.

Het is niet duidelijk welke de juridische aard en draagwijdte is van de aan de sportverenigingen opgelegde verplichtingen. Indien het zou gaan om werkelijk dwingende verplichtingen moet de aard ervan, mede gelet op de mogelijke sanctioneerbaarheid van de

¹¹ Deze bepaling luidt als volgt: “Aan de beoefenaars bedoeld bij de artikelen 2 [artsen], 3 [tandartsen] en 4 [apothekers] mogen geen reglementaire beperkingen worden opgelegd bij de keuze van de middelen die aangewend moeten worden, hetzij voor het stellen van de diagnose, hetzij voor het instellen en uitvoeren van de behandeling, hetzij voor het uitvoeren van magistrale bereidingen.”

besluiten genomen ter uitvoering van de ontworpen bepaling (zie daarover opmerking 7 *in fine*), nauwkeurig en duidelijk worden omschreven en kan de bepaling ervan bezwaarlijk zonder enig criterium worden overgelaten aan de Vlaamse Regering.¹²

Artikel 14

17. In artikel 14, tweede lid, van het ontwerp wordt bepaald dat de Vlaamse Regering onder meer “de termijn” bepaalt van de expertencommissie(s) inzake gezond of ethisch sporten die word(t)(en) opgericht met het oog op het verlenen van advies aan de Vlaamse Regering. De gemachtigde verklaarde dat met die termijn de benoemingstermijn van de leden van die commissie wordt bedoeld. Dit kan beter worden verduidelijkt in de tekst van de ontworpen bepaling.

Artikel 15

18. Artikel 15, § 1, van het ontwerp bepaalt dat één of meer organisaties voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten erkend en gesubsidieerd worden. De gemachtigde verklaarde dat het gaat om een erkenning met het oog op subsidiëring en dat andere organisaties, die niet erkend zijn, dezelfde werkzaamheden zouden kunnen vervullen.

Indien de subsidiëring een automatisch gevolg is van de erkenning, kan men in de ontworpen bepaling best schrijven: “erkend worden. De erkenning geeft recht op subsidiëring.”. In de inleidende zinnen van de paragrafen 2 en 3 kan dan beter geschreven worden: “Om erkend te worden en te blijven (...)”.

19. In zoverre artikel 15, § 1, van het ontwerp het mogelijk maakt dat slechts één of een zeer beperkt aantal organisaties erkend (en dus ook gesubsidieerd) zou(den) worden en niet alle organisaties die aan de erkenningsvoorwaarden voldoen, rijst de vraag of het grondwettelijke beginsel van de gelijkheid en de niet-discriminatie en het recht op vrijheid van vereniging voldoende in acht worden genomen. De gemachtigde verklaarde in dat verband het volgende:

“Men zal keuzes moeten maken gelet op de beperkte beschikbaarheid van de financiële middelen en omwille van de noodzaak om de samenwerking met erkende organisaties beheersbaar te houden. Hiermee rekening houdend, zal met de kwaliteit van de desbetreffende organisatie op het gebied gezond of ethisch sporten rekening worden gehouden, desgevallend met inachtnaam van reeds geleverd werk van deze organisatie, en het aansluiten van het beleidsplan en de visie van de organisatie bij de doelstellingen van de overheid op het gebied van gezond en ethisch sporten. Artikel 15 bevat zelf ook een aantal criteria op basis waarvan een beslissing genomen zal worden, zoals onder meer deze vermeld in artikel 15, § 2, 4° en 5° van het ontwerp, waaruit blijkt dat het zal moeten gaan om de organisatie(s) die de beste garanties biedt/bieden voor een ondersteunende en transversale werking en een geïntegreerde visie op gezond of ethisch sporten; het in staat

¹² Zie in dezelfde zin adv.RvS 44.941/1/V van 26 augustus 2008 over een ontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 21 november 2008 ‘houdende wijziging van het decreet van 13 juli 2007 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening en van het decreet van 24 juli 1996 tot vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar’, *Parl.St.* VI.Parl. 2008-09, nr. 1843/1, 27.

zijn om zowel goed georganiseerde als minder georganiseerde actoren en betrokkenen in de sport te bereiken; het bezitten van expertise en het vermogen om die expertise te operationaliseren voor de Vlaamse overheid en de sportorganisaties.”

Het verdient aanbeveling om die verduidelijking in de memorie van toelichting op te nemen, zodat kan worden nagegaan of deze op zich overtuigende uitgangspunten ook effectief in acht worden genomen.

Artikel 16

20. In artikel 16 van het ontwerp wordt gewag gemaakt van middelen die door de Vlaamse Regering worden uitgetrokken voor de ondersteuning of de financiering van verscheidene activiteiten en organisaties, waaronder één of meer organisaties voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten (zie artikel 16, eerste lid, 3°, van het ontwerp). De gemachtigde bevestigde dat deze ondersteuning of financiering samenvalt met de subsidie waaraan wordt gerefereerd in artikel 15 van het ontwerp.

Zowel artikel 15, § 6, als artikel 16, tweede lid, van het ontwerp bevatten een machtiging aan de Vlaamse Regering om de (overige) voorwaarden en “modaliteiten” (lees: nadere regels), de procedure en de termijn voor de subsidiëring te regelen. Het zou duidelijker zijn om in artikel 15 enkel de erkenning van de organisatie(s) te regelen en alle bepalingen over de subsidiëring uitsluitend in artikel 16 op te nemen.¹³ Het is ook mogelijk om de erkenning en de subsidiëring van de organisatie(s) bedoeld in artikel 15 volledig in dat artikel te regelen en dus niet meer in artikel 16.

Artikel 17

21. Bij artikel 17 van het ontwerp wordt een begrotingsfonds ter bevordering van een dopingvrije, gezonde en ethisch verantwoorde sport ingesteld.

Artikel 12, § 1, van het decreet van 8 juli 2011 ‘houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof’ bepaalt dat bij decreet specifieke ontvangsten kunnen worden toegewezen aan specifieke uitgaven. Aangezien een begrotingsfonds een afwijking inhoudt van de regel, bepaald in artikel 10, § 3 van het decreet van 8 juli 2011, dat de gezamenlijke ontvangsten bestemd zijn voor de gezamenlijke uitgaven, is vereist dat de ontvangsten en de uitgaven van een begrotingsfonds in nauwkeurige en strikte bewoordingen zijn omschreven.

De uitgaven van het begrotingsfonds, op te richten bij artikel 17 van het ontwerp (in feite gaat het om een omvorming van het begrotingsfonds opgericht bij artikel 53 van het decreet van 13 juli 2007), worden in artikel 17, derde lid, van het ontwerp in het algemeen omschreven als “uitgaven voor het beleid ter bevordering van het gezond sporten, het ethisch sporten, of de preventie en bestrijding van doping in de sport”, waarna enkele voorbeelden volgen. Gelet op het

¹³ In dat geval moet, gelet op opmerking 18, in artikel 15 van het ontwerp bepaald worden dat de erkenning ook het recht verleent op subsidiëring als vermeld in artikel 16.

specialiteitsbeginsel in begrotingszaken¹⁴ en op het gegeven dat in de huidige uitgavenbegroting voor 2013 reeds verscheidene afzonderlijke begrotingsartikelen voorkomen die met dergelijke uitgaven in verband kunnen worden gebracht, verdient het aanbeveling de omschrijving van de uitgaven van het begrotingsfonds te preciseren.

22. In artikel 17, tweede lid, van het ontwerp wordt bij de omschrijving van de inkomsten van het begrotingsfonds gewag gemaakt van “de vergoedingen voor de ondersteuning van sportorganisaties bij het uitvoeren en afhandelen van monsternemingen”. De gemachtigde verklaarde hierover het volgende:

“Dit verwijst naar artikel 68 van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012 verschenen in het Belgisch Staatsblad van 12 juli 2012. In de bijhorende Memorie van Toelichting werd dienaangaande het volgende verklaard: artikel 68 strekt ertoe om artikel 53 van het decreet van 13 juli 2007 in die zin te wijzigen dat het in dat artikel bedoelde begrotingsfonds niet enkel wordt gespijsd met de opbrengsten van de administratieve geldboetes en de terugbetaling van de kosten als vermeld in artikel 50 van het decreet van 13 juli 2007, doch ook met de vergoedingen voor het ter beschikking stellen van benodigdheden voor monsterneming, alsmede de opbrengsten van de administratieve geldboetes en de terugbetaling van de kosten als vermeld in de artikelen 41 en 46 van het voorliggend besluit.

De vergoeding werd verder uitgewerkt in artikel 50 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 19 oktober 2012 houdende uitvoering van het decreet van 25 mei 2012 betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 7 november 2012 dat stelt:

Op verzoek van de sportvereniging of de internationale sportfederatie kan de NADO hen voor uitvoering en afhandeling van dopingcontroles de nodige middelen tegen kostprijs ter beschikking stellen.”

Uit de uitleg van de gemachtigde kan worden opgemaakt dat de vergoedingen in wezen vergoedingen zijn die de sportorganisaties betalen voor het ter beschikking stellen van middelen voor dopingcontroles op initiatief van deze sportorganisaties. Dit kan beter worden verduidelijkt in de ontworpen bepaling, aangezien de woorden “vergoedingen voor de ondersteuning van sportorganisaties” veeleer de indruk wekken dat het gaat om uitgaven en niet om inkomsten. De ontworpen bepaling kan alleszins niet worden begrepen of aangewend als rechtsgrond voor de terugvordering van dergelijke vergoedingen.

Artikel 18

23. In artikel 8, tweede lid, van het ontwerp wordt bepaald dat “[a]lle overheden” verplicht zijn elke vergunning tot het organiseren van sportbeoefening te weigeren of in te trekken voor een sportorganisatie die een tijdelijk verbod heeft gekregen om sportbeoefening te organiseren, de deelname eraan mogelijk te maken of daarvoor als leidende instantie op te treden. Op de vraag welke overheden worden bedoeld, antwoordde de gemachtigde:

¹⁴ Dit beginsel houdt in dat een uitgave slechts mag dienen voor het daartoe door de begroting bestemde doel en dat overschotten op bepaalde begrotingsposten niet kunnen dienen om tekorten op andere posten aan te vullen. Zie A. ALEN en K. MUYLLE, *Handboek van het Belgisch Staatsrecht*, Mechelen, Kluwer, 2011, 785-786.

“Het gaat uiteraard slechts om de overheden ten aanzien van wie de Vlaamse Gemeenschap verplichtingen kan opleggen. Het lijkt ons niet wenselijk om die overheden verder af te bakenen. Doorgaans zal het gaan om lokale overheden, die betrokken zijn bij de organisatie van sportbeoefening.”

Er moet duidelijk bepaald worden voor welke van deze overheden de zo-even geschetste verplichting geldt. Daarbij moet rekening worden gehouden met het gegeven dat een dergelijke verplichting niet kan worden opgelegd aan lokale besturen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, gelet op de artikelen 127, § 2, en 128, § 2, van de Grondwet.¹⁵

Artikel 19

24. In artikel 19, tweede lid, van het ontwerp wordt bepaald dat besluiten en erkenningen die tot stand zijn gekomen ter uitvoering van het decreet van 13 juli 2007 van kracht blijven tot ze door de Vlaamse Regering worden ingetrokken of als voor het besluit of de erkenning een termijn werd vastgesteld, uiterlijk tot het verstrijken van die termijn. In de memorie van toelichting wordt ter zake gewag gemaakt van de erkenningen als keuringsarts en als keuringscentrum.

Aangezien het decreet van 13 juli 2007 wordt opgeheven en het aan te nemen decreet niet meer voorziet in de erkenning van keuringsartsen en keuringscentra, kunnen die erkenningen geen rechtsgevolgen meer hebben eens het aan te nemen decreet in werking is getreden. Op de vraag waarom dan wordt voorzien in een langere geldingsduur van die erkenningen, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Dit heeft te maken met het bestaande artikel 19, § 3, derde lid van het decreet inzake medisch en ethisch verantwoorde sportbeoefening dat stelt dat de regering onder andere de keuringscentra erkent. Het erkenningsbesluit voorziet een weder-erkenning voor acht centra vanaf 1 januari 2013 en dit voor ten hoogste drie jaar, evenwel beperkt tot de datum van opheffing van het artikel 19, § 3, derde lid van het decreet van 13 juli 2007 inzake medisch en ethisch verantwoorde sportbeoefening.

Als erkend keuringscentrum zijn dan ook nog altijd de bestaande budgettaire bepalingen van toepassing voorzien in artikel 85 van het Besluit van de Vlaamse Regering houdende uitvoering van het decreet van 13 juli 2007 inzake medisch en ethisch verantwoorde sportbeoefening. Deze budgettaire tegemoetkoming voor de erkende centra bestaat uit een vaste en een variabele toelage waarbij de vaste toelage wordt uitbetaald op voorwaarde van de indiening van een jaarrapport, uiterlijk in te dienen op 31 januari van het daaropvolgende jaar.”

¹⁵ Die lokale besturen kunnen immers niet beschouwd worden als zogenaamde unicommunautaire instellingen. Aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie zou die verplichting desgewenst wel kunnen worden opgelegd, maar ook die instelling kan geen dwingende maatregelen nemen ten aanzien van die lokale besturen.

De Raad van State ziet niet in op welke juridische gronden de voortzetting vereist is van die erkenningen en van de financiële tegemoetkoming die ermee gepaard gaat, van zodra de decretale grondslag voor die erkenningen in het decreet van 13 juli 2007 niet langer voorhanden zal zijn. De decreetgever vermag weliswaar een enkel rechtsgevolg van die erkenning, namelijk de financiële tegemoetkoming, te handhaven, ook na de opheffing van het decreet van 13 juli 2007, maar dan moet dit met zoveel woorden worden bepaald en niet met de huidige formulering, waaruit immers niet kan worden opgemaakt wat precies nog de rechtsgevolgen zijn van de voortzetting van die erkenningen.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Begrippen en definities

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° gezond sporten: sporten in omstandigheden die in overeenstemming zijn met iemands fysiek, psychisch en sociaal welbevinden;
- 2° ethisch sporten: sporten in overeenstemming met het geheel van positieve waarden en normen en daarmee verband houdende maatregelen die eenieder in acht moet nemen met het oog op de bewaring en bevordering van de individuele integriteit (fysieke, psychische en seksuele), fair play en sociale integriteit (solidariteit, diversiteit en inclusie);
- 3° sporter: elke persoon die een sport beoefent, ongeacht het niveau, met recreatieve, competitieve of demonstratieve doeleinden;
- 4° sportorganisatie: elke organisatie die tot hoofdzakelijk doel heeft een of meer vormen van sportbeoefening aan te bieden, door ze te organiseren, de deelname eraan mogelijk te maken of in dat verband als leidende instantie op te treden;
- 5° kwaliteitsstandaard: een beschrijving van op wetenschappelijke kennis of ervaring gefundeerde normen, procedures of operationele technieken die aantoonbaar bijdragen aan de kwaliteit van een beleid, praktijk of dienstverlening en die betrekking hebben op gezond of ethisch sporten;
- 6° sportmedisch geschiktheidsonderzoek: een medisch onderzoek waarbij wordt nagegaan of een persoon al dan niet de lichamelijke geschiktheid bezit om sport te beoefenen in functie van de aard en de context van de sport;
- 7° lerend netwerk: een reeks van regelmatige bijeenkomsten van gelijkgestemde deelnemers rond een of meer thema's die de deelnemers ervan gezamenlijk aanbelangen, met de bedoeling de eigen prestaties in beleid en praktijk te verbeteren, en tegelijkertijd via een collectieve inspanning aan kwaliteit te winnen in de sector of het activiteitsveld waartoe de deelnemers behoren.

Hoofdstuk 3. Doel en beginselen

Art. 3. Dit decreet heeft tot doel een beroep te doen op eenieders verantwoordelijkheid op het gebied van gezond en ethisch sporten en op die manier bij te dragen aan een kwalitatieve sportbeoefening.

Art. 4. Elke sportorganisatie werkt mee aan het beleid van de Vlaamse overheid inzake gezond en ethisch sporten en aan de initiatieven en maatregelen ter uitvoering van dat beleid.

Art. 5. Elke sportorganisatie heeft de maatschappelijke opdracht om bij te dragen aan de ontwikkeling van een sportklimaat waarbij rekening wordt gehouden met de leeftijd, de draagkracht, de behoeften en de mogelijkheden van de minderjarige sporter, onder meer door de organisatie en de werking van participatiestructuren voor minderjarigen te bevorderen en te ondersteunen.

Hoofdstuk 4. Gezond sporten

Afdeling 1. Algemene bevordering van gezond sporten

Art. 6. Elke sportorganisatie bevordert het gezond sporten, rekening houdend met de aard en de context van de sportbeoefening, onder meer door de omstandigheden en toestanden die negatief inwerken op de fysieke of psychische integriteit van de sporter daadwerkelijk te voorkomen en te bestrijden door doelmatige initiatieven en gepaste maatregelen.

De Vlaamse Regering kan de verplichtingen, vermeld in het eerste lid, nader preciseren. Ze kan dat doen via algemeen geldende bepalingen of via bepalingen die specifiek gelden voor een of meer sporten of sportcontexten. De preciseringen kunnen onder meer betrekking hebben op het voeren van een gezondsportenbeleid, dat op informatie en expertise is gebaseerd, een of meer risicoanalyses bevat en keuzes maakt inzake leeftijdsgrenzen en sportmedische geschiktheid.

De Vlaamse Regering kan aan de sportorganisaties nadere verplichtingen opleggen om de initiatieven en maatregelen, vermeld in het eerste lid, te evalueren of erover te rapporteren.

De Vlaamse Regering kan, voor een of meer sporten of sportcontexten, kwaliteitsstandaarden erkennen of opleggen voor een beleid of een praktijk inzake gezond sporten dat bijdraagt aan het voldoen van de verplichtingen, vermeld in het eerste lid.

Art. 7. Elke sportorganisatie heeft, rekening houdend met de aard en de context van de sportbeoefening, de verantwoordelijkheid om voor sporters toegankelijke en relevante informatie te verschaffen over:

- 1° de preventie van specifieke risico's, verbonden aan het beoefenen van de desbetreffende sport;
- 2° de initiatieven die genomen zijn om het gezond sporten voor de sporter te bevorderen ter uitvoering van artikel 6, eerste lid.

Voor de minderjarige sporter wordt de informatie, vermeld in het eerste lid, ook beschikbaar gesteld aan diens ouders of voogd of de persoon die de bewaring over de minderjarige heeft.

Afdeling 2. Sportmedisch geschiktheidsonderzoek

Art. 8. Een sportorganisatie kan een sportmedisch geschiktheidsonderzoek opleggen aan sporters die deelnemen aan een sport die onder haar rechtstreekse verantwoordelijkheid valt.

Voor het opleggen van een sportmedisch geschiktheidsonderzoek aan sporters, houdt de sportorganisatie rekening met de aard en de context van de sportbeoefening, zoals de leeftijd van de sporter, de aard van de beoefende sport, de intensiteit van de sportbeoefening en de, in voorkomend geval, toepasselijke reglementaire en internationale voorwaarden voor de desbetreffende sportbeoefening.

Ingeval een sportmedisch geschiktheidsonderzoek opgelegd is, verschaft de sportorganisatie aan de sporter toegankelijke en relevante informatie over de inhoud en de draagwijdte van dat sportmedisch geschiktheidsonderzoek.

Voor de minderjarige sporter wordt de informatie, vermeld in het tweede lid, ook beschikbaar gesteld aan diens ouders of voogd of de persoon die de bewaring over de minderjarige heeft.

Art. 9. Het sportmedische geschiktheidsonderzoek heeft uitsluitend tot doel de lichamelijke geschiktheid van de sporter te evalueren met het oog op sportbeoefening.

Het sportmedische geschiktheidsonderzoek wordt uitgevoerd door een arts.

De Vlaamse Regering kan onder de voorwaarden die ze bepaalt, voor sportmedische geschiktheidsonderzoeken, rekening houdend met de aard en de context van de sportbeoefening, kwaliteitsstandaarden erkennen of opleggen.

De kwaliteitsstandaarden, vermeld in het derde lid, kunnen naargelang van het geval betrekking hebben op zowel de inhoud, de werkwijze als de verantwoordelijke voor de uitvoering van het sportmedische geschiktheidsonderzoek.

Afdeling 3. Bijzondere voorwaarden en grenzen aan gezond sporten

Art. 10. §1. De Vlaamse Regering kan voor het beoefenen van een sport die, gelet op de aard en de context ervan, een bijzonder risico meebrengt voor de fysieke of psychische integriteit van de sporter, voorwaarden bepalen die nageleefd moeten worden met het oog op de bescherming van de gezondheid van de sporter.

De voorwaarden, vermeld in het eerste lid, kunnen onder meer betrekking hebben op:

- 1° leeftijdsgrenzen;
- 2° de opleiding of begeleiding van minderjarige sporters;
- 3° de opleiding of begeleiding van sporters;
- 4° de aanwezigheid van een arts;
- 5° het sportmedische geschiktheidsonderzoek.

§2. Elke vorm van sportbeoefening die een extreem risico inhoudt voor de fysieke of psychische integriteit van de sporter, kan door de Vlaamse Regering worden verboden.

Hoofdstuk 5. Ethisch sporten

Art. 11. Het ethisch sporten is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid en de sportorganisaties.

Elke sportorganisatie heeft echter, rekening houdend met de aard en de context van de sportbeoefening, de opdracht om zelf bij te dragen aan de ontwikkeling van een sportklimaat dat met ethisch sporten verenigbaar is.

De Vlaamse Regering kan, voor een of meer vormen van sportbeoefening of sportcontexten, kwaliteitsstandaarden vastleggen of erkennen voor een beleid of praktijk inzake ethisch sporten dat bijdraagt aan de doelstelling, vermeld in het tweede lid.

Art. 12. §1. De Vlaamse overheid en de sportorganisaties streven naar de ontwikkeling van een gecoördineerde strategie voor ethisch sporten. Rekening houdend met de verscheidenheid in de sport, beschouwen de Vlaamse overheid en de sportorganisaties ethisch sporten als een aangelegenheid van gemeenschappelijke zorg en coördineren ze hun maatregelen op dit gebied.

§2. De Vlaamse Regering kan een of meer lerende netwerken tot stand brengen voor ethisch sporten. De Vlaamse Regering kan de sportorganisaties aanwijzen die daarin participeren en kan de werkwijze van die lerende netwerken bepalen.

§3. De Vlaamse Regering kan na breed overleg in de sportsector een aantal richtsnoeren opstellen voor ethisch sporten waarmee de sportorganisaties in hun beleid en initiatieven tot sportbeoefening rekening houden.

In het geval, vermeld in het eerste lid, evalueren de sportorganisaties, op de wijze die de Vlaamse Regering bepaalt, de belangrijkste maatregelen die genomen zijn om hun beleid ten uitvoer te brengen in het licht van de richtsnoeren.

Hoofdstuk 6. Expertise, beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling

Afdeling 1. Expertencommissies

Art. 13. De Vlaamse Regering kan een of meer expertencommissies inzake gezond of ethisch sporten oprichten met het oog op het verlenen van advies aan de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering bepaalt in dat geval de opdracht, de samenstelling, de werking en de benoemingstermijn van die commissie, alsook de vergoedingen die uitgekeerd kunnen worden aan de leden ervan.

Afdeling 2. Erkennen en subsidiëren van een of meer organisaties voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten

Art. 14. §1. Afhankelijk van de behoeften kunnen een of meer organisaties voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten erkend worden. De erkenning wordt verleend voor een termijn van drie jaar en geeft binnen de begrotingskredieten recht op subsidiëring in de vorm van een driejarig financieringsbudget dat middelen bevat voor de subsidiëring van basis-, personeels- en werkingskosten van de organisatie. De erkenning geschiedt volgens een driejaarlijkse beleidscyclus, waarvan de eerste start op 1 januari 2015.

§2. Om erkend te worden en te blijven, voldoet een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten aan de volgende voorwaarden:

- 1° opgericht zijn in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk, een vennootschap met sociaal oogmerk of een stichting;
- 2° gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;

- 3° het verzamelen, ontwikkelen en verspreiden van informatie en kennis en het ondersteunen op het gebied van gezond of ethisch sporten tot haar statutair doel hebben;
- 4° ondersteunend en transversaal werken en een geïntegreerde visie hebben op gezond of ethisch sporten, en in staat zijn zowel goed georganiseerde als minder georganiseerde actoren en betrokkenen in de sport te bereiken;
- 5° een breed bereik hebben en zich richten op alle sporters en alle sportorganisaties;
- 6° expertise bezitten en het vermogen om die expertise te operationaliseren voor de Vlaamse overheid en de sportorganisaties;
- 7° in haar werking de hele Vlaamse Gemeenschap omvatten;
- 8° bereid zijn om mee te werken met de Vlaamse overheid en de eigen activiteiten die op basis van dit artikel worden ontwikkeld, af te stemmen op het beleid van de Vlaamse overheid;
- 9° voor wat het gezond sporten betreft, op het niveau van het bestuur, een brede deelname van beroepsbeoefenaars in sportrelevante medische en paramedische beroepen en een brede universitaire deelname verzekeren.

§3. Om erkend te worden en te blijven, voert een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten de volgende opdrachten uit:

- 1° als kenniscentrum functioneren op het gebied van gezond of ethisch sporten;
- 2° informatie, kennis en expertise of beleidsopties van de Vlaamse overheid op het gebied van gezond of ethisch sporten in bruikbare instrumenten voor de sportsector omzetten, delen en daarvoor begeleiding en ondersteuning verzorgen voor de sportsector;
- 3° bestaande instrumenten en praktijken op het gebied van gezond of ethisch sporten volgen en evalueren;
- 4° de Vlaamse overheid ondersteunen op het domein van gezond of ethisch sporten;
- 5° het maatschappelijk draagvlak voor thema's op het gebied van gezond of ethisch sporten vergroten.

De Vlaamse Regering kan de opdrachten, vermeld in het eerste lid, nader specificeren.

Bij de uitvoering van de opdrachten, vermeld in het eerste lid, wordt rekening gehouden met de voorwaarden, vermeld in dit decreet.

§4. De aanvraag tot erkenning wordt uiterlijk op 15 september van het jaar dat voorafgaat aan de driejaarlijkse beleidscyclus ingediend bij de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst. Deze aanvraag bevat een beleidsplan dat betrekking heeft op deze beleidscyclus. De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden bepalen waaraan het beleidsplan moet voldoen.

De Vlaamse Regering bepaalt op welke wijze de aanvraag tot erkenning bezorgd moet worden. Ze bepaalt eveneens welke bijkomende gegevens en documenten de aanvraag tot erkenning minstens moet bevatten.

Als de aanvraag niet tijdig werd ingediend of niet voldoet aan de voorwaarden bepaald in §2, 1° tot 3°, is de aanvraag onontvankelijk.

De Vlaamse Regering beslist, op basis van de criteria, vermeld in §2 en §3, uiterlijk op 30 november van het jaar dat voorafgaat aan de beleidscyclus over de erkenning van de organisatie en de grootte van het subsidiebedrag.

§5. De Vlaamse Regering en een erkende organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten sluiten een convenant

waarin basisafspraken, opdrachten, werkwijzen en resultaatsdoelstellingen worden vastgelegd.

§6. Een erkende organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten dient voor elk werkingsjaar een actieplan in. De Vlaamse Regering bepaalt nader de wijze waarop en de termijn waarbinnen de organisatie dit actieplan moet indienen.

Een erkende organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten maakt elk jaar een werkingsverslag en een financieel verslag op over de uitvoering van het actieplan in het voorgaande jaar. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze en de termijn van indiening van deze verslagen en kan de nadere voorwaarden bepalen waaraan het werkingsverslag en het financieel verslag moeten voldoen.

§7. De Vlaamse Regering bepaalt de overige vormvoorwaarden, procedures en termijnen voor de erkenning en subsidiëring, alsook de beëindiging ervan.

Hoofdstuk 7. Budgettaire bepalingen

Art. 15. Onverminderd het bepaalde in artikel 14, kan de Vlaamse Regering, onder de voorwaarden die ze bepaalt en binnen de begrotingskredieten, middelen uittrekken voor de ondersteuning of financiering van:

- 1° initiatieven ter bevordering van het gezond of ethisch sporten;
- 2° het sportmedische geschiktheidsonderzoek dat voor een of meer categorieën van sporters wordt uitgevoerd volgens de door de Vlaamse Regering bepaalde voorwaarden;
- 3° de organisatie van of deelname aan lerende netwerken over ethisch sporten;
- 4° het wetenschappelijk onderzoek over gezond of ethisch sporten.

De Vlaamse Regering bepaalt de vormvoorwaarden, procedures en termijnen voor de subsidiëring.

Voor wat betreft de ondersteuning of financiering van hetgeen is vermeld in de punten 1°, 3° en 4° van het eerste lid, beslist de Vlaamse Regering over de subsidie en het subsidiebedrag op basis van de kwaliteit van het initiatief, het onderzoek of de organisatie of deelname en de mate waarin dit effectief bijdraagt aan het gezond of ethisch sporten in de Vlaamse Gemeenschap en aansluit bij de prioriteiten van het beleid van de Vlaamse Regering op dit gebied.

Art. 16. Het begrotingsfonds, opgericht bij artikel 53 van het decreet van 13 juli 2007, wordt omgevormd tot een begrotingsfonds ter bevordering van een dopingvrije, gezonde en ethisch verantwoorde sport.

Het begrotingsfonds wordt gespijsd met de opbrengsten van de administratieve geldboetes, vermeld in artikel 17 van dit decreet, de vergoedingen die de sportorganisaties betalen voor het ter beschikking stellen van middelen voor dopingcontroles op initiatief van deze sportorganisaties en de opbrengsten van de administratieve geldboeten en de terugbetalingen van kosten, vermeld in artikel 41 en 45 van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012.

Op het krediet van het voormelde fonds kunnen alleen uitgaven aangerekend worden voor het beleid ter bevordering van het gezond sporten, het ethisch sporten of de preventie en bestrijding van doping in de sport, zoals het dekken van de kosten voor de werking van de administratie van de Vlaamse Gemeenschap, bevoegd voor de uitvoering van het

antidopingbeleid, het organiseren van dopingcontroles, het voeren van informatie- en promotieacties en het ondersteunen van wetenschappelijk onderzoek.

Hoofdstuk 8. Sancties

Art. 17. Als een sportorganisatie een of meer bepalingen van de artikelen 4, 6, 7, 8, derde en vierde lid, 9, 10 of 12, §3, tweede lid, van dit decreet niet naleeft, of de besluiten genomen ter uitvoering van die bepalingen, of een vorm van sportbeoefening die met toepassing van artikel 10, §2, verboden werd, organiseert of eraan meewerkt, en nadat de sportorganisatie is gehoord op de door de Vlaamse Regering bepaalde wijze, kan de Vlaamse Regering een of meer van de volgende maatregelen opleggen:

- 1° een aanmaning om zich aan de bepalingen van dit decreet te conformeren, naargelang van het geval binnen een termijn van acht dagen tot zes maanden;
- 2° de betaling van een administratieve geldboete van 100 tot 10.000 euro;
- 3° het verbod voor de sportorganisatie om gedurende een termijn van minstens veertien dagen en hoogstens twaalf maanden sportbeoefening te organiseren, de deelname eraan mogelijk te maken of daarvoor als leidende instantie op te treden, binnen het geheel of een gedeelte van de Vlaamse Gemeenschap.

Alle overheden zijn verplicht aan de sportorganisatie, vermeld in het eerste lid, 3°, elke vergunning tot het organiseren van sportbeoefening te weigeren of in te trekken.

Hoofdstuk 9. Slotbepalingen

Art. 18. Het decreet van 13 juli 2007 inzake medisch en ethisch verantwoorde sportbeoefening, gewijzigd bij de decreten van 21 november 2008 en 25 mei 2012, wordt opgeheven, met uitzondering van de artikelen 16, tweede en derde lid, en 19, §3, die worden opgeheven op 1 januari 2015.

De financiële tegemoetkomingen voor de keuringscentra, erkend op grond van het in het eerste lid vermelde decreet, kunnen door de Vlaamse Regering worden voortgezet, doch uiterlijk tot het verstrijken van de termijn waarvoor de erkenning verleend was.

De Vlaamse Regering bepaalt de maatregelen die nodig zijn om de overgang van het decreet, vermeld in het eerste lid, naar dit decreet op een coherente manier te laten verlopen.

Art. 19. De Vlaamse Regering bepaalt voor iedere bepaling van dit decreet of voor het decreet in zijn geheel de datum van inwerkingtreding.

Brussel, 8 november 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

BIJLAGE BIJ DE MEMORIE VAN TOELICHTING:
REGULERINGSIMPACTANALYSE

Reguleringsimpactanalyse voor Decreet inzake gezond en ethisch sporten

Gebruik de RIA-leidraad en de RIA-checklist om deze RIA in te vullen.

1 Gegevens van het advies

1.1 Gegevens van de regelgeving

nummer taal- en wetgevingstechnisch advies	nummer 2013/260
bevoegde minister(s) van de regelgeving	Philippe Muyters, minister van sport
RIA en JoKER	Ja: Geïntegreerde JoKER: zie punten 7.2. en 8.2.
link naar de regelgevingsagenda	Libin Filip

1.2 Gegevens van de aanvrager

e-mailadres	Patrick.ghelen@cjsm.vlaanderen.be
organisatie	Departement CJSJ
beleidsdomein	CJSJ
entiteit	Afdeling Sport en Jeugd – cluster sport

2 Titel en fase

Decreet inzake gezond en ethisch sporten

Fase: analyse en redactie

3 Samenvatting

In 2010 besloot de Vlaamse Regering het decreet inzake medisch en ethisch verantwoord sporten van 13 juli 2007 (MEVS-decreet) te herwerken. Het luik

antidoping werd afgezonderd en een apart antidopingdecreet uitgewerkt. Het nieuwe Antidopingdecreet van 25 mei 2012 en het uitvoeringsbesluit van 19 oktober 2012 traden in werking op 14 november 2012 na publicatie van het uitvoeringsbesluit in het BS van 7 november 2012. Het is artikel 114 van hogergenoemd uitvoeringsbesluit die deze datum uitdrukkelijk vastlegt. Na aldus de antidopingbepalingen te hebben afgezonderd, was het zaak om richting te geven aan de overgebleven bepalingen van het MEVS-decreet. Daarbij werd de optie genomen om de bestaande inhoud te actualiseren en een nieuw decreet tot stand te brengen.

Deze RIA handelt over het voorontwerp van decreet inzake gezond en ethisch sporten.

Deze beleidsmaatregel voorziet in een vernieuwde beleidsstrategie inzake gezond en ethisch sporten. De bedoeling is om het beleid vorm te geven in **één kaderdecreet** dat tot doel heeft om in te zetten op responsabilisering en pas in tweede instantie over te gaan tot een sturende en controlerende aanpak.

De bedoeling is om een **duidelijk kader** te scheppen en **waar nodig** een aantal **specifieke richtlijnen** en voorwaarden te ontwikkelen voor bepaalde doelgroepen of probleemgebieden. Hierbij speelt de uiteindelijke zorg om een aantal zaken te **stroomlijnen** en **kwaliteit** te bewaken. Voorts moet het nieuwe decreet de mogelijkheid tot en de juridische basis voor toewijzing van **subsiëring** voorzien en duidelijk afbakenen.

Het beoogde kaderdecreet vertrekt vanuit vier centrale uitgangspunten:

1. respecteren en stimuleren van **autonomie en responsabilisering** van de sportgemeenschap;
2. maximaal **ondersteunen en faciliteren** als overheid (bvb. via informatie, kennis en subsidiëring);
3. bewaken van **stroomlijning** en **kwaliteit**;
4. het nemen van **sturende maatregelen** als laatste redmiddel om problemen corrigerend aan te pakken.

Het decreet is opgebouwd rond twee belangrijke aandachtsgebieden: **gezond sporten** en **ethisch sporten**. 'Gezond sporten' vervangt het concept 'medisch verantwoord sporten' en wordt, geïnspireerd op de benadering van de Wereldgezondheidsorganisatie, gedefinieerd als: "sporten in omstandigheden die in overeenstemming zijn met iemands fysiek, psychisch en sociaal welbevinden." 'Ethisch sporten' vervangt het concept 'ethisch verantwoord sporten' van het decreet van 13 juli 2007.

4 Probleembeschrijving

De aanleiding is de vaststelling dat:

- Enerzijds, er een uitwerking is van de dopingbestrijding, zowel op internationaal als op Vlaams vlak, waarbij nieuwe beleidsinitiatieven

werden omgezet en geherstructureerd in een nieuw Antidopingdecreet van 25 mei 2012, dat de antidopingbepalingen afgezonderd heeft van het decreet van 13 juli 2007 betreffende de ethisch en medisch verantwoorde sportbeoefening. Het laatstgenoemde decreet bestaat daardoor uit een aantal overblijvende bepalingen die op zich waardevol kunnen zijn, maar in elk geval ook herstructurering behoeven.

- Anderzijds, niet alleen deze bepalingen inzake dopingbestrijding, maar ook de ruimere problematiek inzake 'medisch en ethisch verantwoorde sportbeoefening' (zoals het beoordelen van de sportmedische geschiktheid en preventie van sportletsels), nieuwe aandacht behoeven. Het beleidsinitiatief inzake het Antidopingdecreet van 25 mei 2012 dient namelijk aangevuld te worden met een aantal bijstellingen van reeds geregelde aspecten, of met een aantal nieuwe keuzes, inzake medisch en ethisch verantwoord sporten.

De nieuwe beleidskeuzes kwamen er na grondige evaluatie en reflectie. Zij vinden hun steun in de Beleidsbrief Sport, die door de minister bevoegd voor sport werd voorgesteld op 23 oktober 2012. Ook in het regeerakkoord en de beleidsnota sport 2009-2014 werd de opdracht tot de opmaak van een GES-decreet voorzien. Verder werd op 28 september 2012 intern binnen het Departement CJSM – afdeling Sport en Jeugd – een brainstorm gehouden en een eerste plan van aanpak besproken. Op 5 november 2012 werd een concreet voorstel van stappenplan voorgelegd en besproken met de betrokken raadgevers van het kabinet sport. Binnen de administratie werd tegelijk een projectgroep opgericht met leden van de administratie. Er werd vervolgens gewerkt aan de opmaak van een conceptnota decreet "Gezond en Ethisch sporten" (GES-decreet) die werd besproken binnen de administratie met de secretaris-generaal en gefinaliseerd in de projectgroep op 4 februari 2013. Na overleg tussen de administratie en het kabinet werd de nota op 21 februari 2013 op vraag van het kabinet sport aangepast, aangevuld en gefinaliseerd op 28 februari 2013.

Daarenboven heeft de Vlaamse overheid, in de schoot van het Departement CJSM, een evaluatie uitgevoerd van de bestaande bepalingen van het decreet van 13 juli 2007 inzake het medisch en ethisch verantwoord sporten. Op het gebied van gezond sporten werd in juni 2012 het Actieplan Gezond Sporten door de Vlaamse overheid opgesteld. Via dit meerjarenplan, houdende strategische en operationele doelstellingen, wil de Vlaamse overheid de voorwaarden creëren en optimaliseren voor gezonde en duurzame sportbeoefening. Het wil sporters van alle niveaus informeren over de voordelen van gezond sporten, met het motto: 'als Vlaming sport ik gezond'.

Inzake gezond en ethisch sporten werden ook specifieke evaluaties en een reflectieoefening gehouden. Hiervoor verleende de Vlaamse overheid in 2012 een studieopdracht met het oog op een interdisciplinair en interuniversitair samenwerkingsverband tot het verstrekken van expertise op het vlak van ethisch verantwoord sporten, met inbegrip van de problematiek aangaande integriteit,

seksueel misbruik en geweld. Die studieopdracht leverde in mei 2013 een aantal resultaten op inzake de aanpak van ethiek in de sport.

Uit de voorgaande onderzoeken en evaluaties blijkt nog steeds een grote behoefte om regelgevend op te treden op het gebied van zowel gezond als ethisch sporten, maar is bijsturing op een aantal punten wenselijk.

In het Actieplan Gezond Sporten wordt het belang van de verantwoordelijkheid van sportverenigingen benadrukt, maar wordt ook kritisch gereflecteerd over de rol van het huidige keuringsbeleid (via keuringsartsen en keuringscentra). De huidige manier van werken, namelijk het erkennen van keuringsartsen en keuringscentra, levert niet steeds de verwachte toegevoegde waarde op. Het is doeltreffender dat de Vlaamse overheid inzet op goede informatie naar sporters toe en inzake sportmedische geschiktheid een aantal kwaliteitsstandaarden erkent. Met het decreet van 13 juli 2007 heeft de overheid een aantal bepalingen in het leven geroepen die niet alleen zeer gedetailleerd zijn, maar ook administratieve lasten met zich meebrengen en een vrij top-down benadering bevatten. Zo worden er heel wat specifieke verplichtingen aan sportverenigingen voorgeschreven, waarbij de vraag is of de overheid dit allemaal kan handhaven. Er zullen minder detailverplichtingen zijn en de nadruk ligt op basisverplichtingen (informatie en preventie van letsels). De overheid wenst nog steeds om voor bepaalde extreme sporten grenzen te stellen, maar de huidige regelgeving bevat strafsancities, hoewel zij in de praktijk niet tot vervolgingen leiden. Er wordt dan ook meer ingezet op administratieve sancities. Kortom, er blijven zorgen rondom gezond sporten, vooral op het gebied van sport-gerelateerde letsels. Sporten houdt risico's in. Echter, men heeft goede informatie over gezond sporten nodig en goede medische geschiktheidstesten of begeleiding zullen vermijden dat sportbeoefening leidt tot onnodige risico's. Daarbij is het nodig dat men niet alleen de georganiseerde sportvereniging bereikt, maar ook de recreatieve sporter die in los verband zijn of haar favoriete sport beoefent.

Inzake ethisch sporten, blijft de vaststelling dat er nog steeds aandacht nodig is voor het (ongewenst) gedrag van mensen in een sportcontext. Op dit vlak worden er tal van tekorten vastgesteld. Er zijn verschillende voorbeelden van laakbaar gedrag in de sport gekend, omdat ze geregeld in de actualiteit komen, zoals discriminatie, spreekkoren, seksueel misbruik, corruptie, geweld op scheidsrechters, of een gebrek aan fair play of engagement. De noodzaak voor de aandacht voor ethiek in de sport wordt bevestigd door het wetenschappelijk onderzoek dat in opdracht van de Vlaamse overheid werd uitgevoerd en werd gecoördineerd door ICES (het Internationaal Centrum voor Ethiek in de Sport). In het licht van dit onderzoek, en rekening houdende met keuzes binnen het kabinet sport, zijn een aantal verbeterpunten naar voor gekomen ten aanzien van de huidige regelgeving. Onder het huidige decreet (13 juli 2007) hebben sportverenigingen, via hun sportfederaties, weliswaar aandacht besteed aan de problematiek van het 'ethisch' sporten. Maar dit kan nog verbeteren. De aandacht die sportorganisaties voor ethisch sporten moeten hebben, kaderde tot nog toe in een sturing door de overheid via richtsnoeren inzake ethisch sporten, waarover door de sportverenigingen gerapporteerd moest worden. Hoewel de open coördinatiemethode op zich een positieve evaluatie krijgt, wordt het opvolgen van en rapporteren over richtsnoeren regelmatig als onnodig formalisme ervaren, waardoor de inhoudelijke aandacht en de uitwisseling van beste praktijken dreigen verloren te gaan. Daarom zal het nieuwe decreet meer inzetten op het tot

stand brengen van 'lerende netwerken'. Een ander aandachtspunt in de huidige regeling van het ethisch sporten is stroomlijning van kwaliteit. Het lijkt wenselijk om hierin een aantal, op wetenschappelijke consensus gebaseerde standaarden vast te stellen, zodat voor iedere sporter voldoende kwaliteit verzekerd is. Op het vlak van ethisch sporten werken sommige sportverenigingen of federaties met een aantal kwaliteitslabels, die evenwel niet noodzakelijk op een wetenschappelijke consensus zijn gebaseerd en soms sterk onderling verschillen en afhankelijk van het vrijwillig initiatief wel of niet toepasselijk zijn. Aangepastheid van maatregelen aan specifieke sportsituaties zal worden gestimuleerd in combinatie met stroomlijning, door de mogelijkheid te voorzien om kwaliteitsstandaarden vast te stellen, die goede praktijken beschrijven inzake ethisch sporten (vb. inzake grensoverschrijdend gedrag). Tenslotte worden in de huidige EVS-regelgeving nu enkel de erkende sportfederaties aangesproken (via het uitvoeringsbesluit, daar waar het decreet het ruimer houdt). Onderzoek toont aan dat sporten buiten het verband van de traditionele sportstructuren aan belang toeneemt (Vlaams Parlement Hoorzitting Commissie Sport, met prof. J. Scheerder over het onderzoek 'Vlaanderen Sport!', VI.Parl., 14 juni 2013 (2012-2013), p. 12-13.). Via een verruimd toepassingsgebied van het decreet zal men deze bredere vormen van sportorganisatie beter kunnen betrekken,

5 Beleidsdoelstelling

Het is de bedoeling om het beleid in het domein van het medisch en ethisch verantwoord sporten, volgens de volgende pijlers herop te bouwen met een 'kader' dat toelaat om zorg te besteden aan 'gezond' en 'ethisch' sporten en waarin uiteindelijk aandacht kan uitgaan naar een kwaliteitsvolle sportbeoefening in de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse overheid moet de mogelijkheid hebben om, als het ware subsidiair, in te grijpen bij ernstige problemen of tekorten. Maar in de eerste plaats moet het gaan om een positief, ondersteunend, stimulerend overheidsoptreden dat appelleert aan een vrijwillige en verantwoorde sportbeweging en de sportende gemeenschap in Vlaanderen.

Zoals hoger aangegeven, is de bedoeling dan ook een kader te scheppen dat vertrekt vanuit vier centrale uitgangspunten:

1. respecteren en stimuleren van **autonomie en responsabilisering** van de sportfederaties;
2. maximaal **ondersteunen** als overheid (bvb. via informatie, kennis en subsidiëring);
3. bewaken van **stroomlijning** en **kwaliteit**;
4. het nemen van **sturende maatregelen** als *ultimum remedium* om problemen corrigerend aan te pakken.

6 Opties

De opties die voorliggen zijn de volgende:

→ **Optie 0: nuloptie: voortzetting van de bestaande toestand**

Optie 0: nuloptie : de huidige regelgeving (de resterende bepalingen van het decreet van 13 juli 2007 - Medisch en Ethisch Verantwoord Sporten) blijven behouden. Dit betekent dat men uiteindelijk niet tot een actualisering van de regelgeving komt. Dit betekent ook dat men blijft bij een decreet dat tamelijk ongeordend een reeks bepalingen bevat inzake medisch en ethisch verantwoord sporten, zonder met nieuwe evoluties of maatschappelijke ontwikkelingen rekening te houden.

→ **Optie 1: geen overheidsinmenging**

Optie 1: geen overheidsinmenging : de huidige regelgeving (de resterende bepalingen van het decreet van 13 juli 2007 - Medisch en Ethisch Verantwoord Sporten) wordt opgeheven.

Dit betekent dat men als overheid niet meer kan sturen op het gebied van gezond en ethisch sporten. Tekorten in de sector van de sport en op het gebied van sportbeoefening, zowel in de context van gezond sporten als op het vlak van ethisch sporten, kunnen niet worden aangepakt van overheidswege en zullen mogelijk blijven bestaan.

De regeling van het ethisch verantwoord sporten dient in deze optie via zelfregulering door de sportwereld zelf tot stand te komen.

→ **Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en): actualisering van het concept medisch en ethisch verantwoord sporten via directe overheidsregulering**

Optie 2: de actualisering van het concept mevs via directe overheidsregulering

De Vlaamse Gemeenschap past haar regelgeving inzake MEVS aan en doet dit door amendering van het decreet van 13 juli 2007 inzake medisch en ethisch verantwoorde sportbeoefening, of door amendering van diverse bestaande wetgevende instrumenten, of nog, door het uitvaardigen van één of meerdere op zich staande wetgevende initiatieven.

In deze optie worden inhoudelijke keuzes gemaakt en op grond daarvan worden een aantal ethische kwesties voor de sport geregeld. Er kunnen daarbij verschillende actoren als doelgroep geïdentificeerd worden. De na te leven normen worden gehandhaafd op decretaal niveau (bijvoorbeeld via tuchtrechtelijke of administratieve, of zelfs strafrechtelijke weg).

Deze optie staat gelijk met een harde en zeer sturende aanpak, waarbij een aantal regels opgelegd worden die door de sportverenigingen en –federaties op de voorgeschreven wijze dienen nageleefd te worden.

→ **Optie 3: nieuwe beleidsmaatregel(en): actualisering van het concept medisch en ethisch verantwoord sporten met een stimulerend overheidsoptreden en responsabilisering van de sector (= gekozen optie)**

Optie 3: de actualisering van het concept mevs met een stimulerend overheidsoptreden en responsabilisering van de sector

Deze optie is een gecombineerde aanpak van harde en zachte maatregelen. De Vlaamse Gemeenschap past haar regelgeving inzake MEVS aan en doet dit door amendering van het decreet van 13 juli 2007 inzake medisch en ethisch verantwoorde sportbeoefening, of door amendering van diverse bestaande wetgevende instrumenten, of nog, door het uitvaardigen van één of meerdere op zich staande wetgevende initiatieven.

Er worden geen al te gedetailleerde verplichtingen inzake medisch verantwoord sporten of gezond sporten van bovenuit (i.e. van overheidswege) opgelegd. Er worden evenmin inhoudelijke ethische normen, of normen inzake ethisch sporten, van bovenuit (i.e. van overheidswege) opgelegd. Tegelijkertijd wordt er wel een richting aangeduid en een kader met basisvoorwaarden voor gezond en ethisch sporten tot stand gebracht en wordt de verplichting aan de sportverenigingen opgelegd om aandacht te besteden aan gezond sporten en aan sport-ethische kwesties.

De overheid en de sportverenigingen werken samen aan het formuleren en uitwerken van standaarden en normen alsook aandachtspunten op het gebied van het gezond en ethisch sporten. Dit geschiedt in een gecoördineerde strategie. De handhaving hiervan geschiedt vooral op grond van een combinatie van samenwerking, koppeling aan subsidies, publiciteit, kennis en wederzijds leren en administratieve sancties.

7 Analyse van de effecten

7.1 Doelgroepen

- Sporters (van alle leeftijden en alle niveaus)
- Sportorganisaties: verenigingen, clubs, sportaanbieders, scholen (via de Stichting Vlaamse Schoolsport, SVS), lokale sportdiensten
- Stafleden van sportverenigingen: bestuurders, sportfunctionarissen, sporttechnische coördinatoren, begeleiders, trainers, officials, scheidsrechters (zij kunnen mee helpen via hun gedrag en inzet de randvoorwaarden te creëren voor gezond en ethisch sporten)
- Artsen, paramedici (zijn betrokken via testen op geschiktheid voor sportbeoefening alsook begeleiding)
- Omstaanders: toeschouwers, ouders, supporters (zijn betrokken omdat hun gedrag een invloed heeft op hoe sport beleefd wordt)
- Vlaamse overheid.

7.2 Analyse van de opties

→ Optie 0: nuloptie: voortzetting van de bestaande toestand

Directe effecten

Er is geen vooruitgang op het vlak van medisch en ethisch verantwoord sporten. De nuloptie is eigenlijk een weinig realistische piste. Het decreet is momenteel, door de wijziging door het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, niet meer toegankelijk. De nuloptie is eerder een vertrekpunt (ijkpunt) om er de waarde van nieuwe initiatieven mee af te bakenen.

Verdelingseffecten

Geen aanpassingskosten als gevolg van het wijzigen van de interne regelgeving. Maar men blijft zitten met een ongeordende reeks bepalingen in de bestaande regelgeving. Men kan niet op nieuwe evoluties en bestaande ervaringen inspelen. Wegens onaangepaste benadering, verliest uiteindelijk de gezondheid en de ethiek in de sport.

Indirecte effecten

Eventueel afhaken van de sportsector en de publieke opinie. Grenzen en voorwaarden stellen op het gebied van leeftijdsgrenzen is positief voor minderjarigen/jongeren. Het verwijzen naar de Panathlon verklaring is moeilijk meetbaar ten aanzien van het effect op minderjarigen/jongeren. Dit blijft heel abstract en wordt in de praktijk vaak gezien als een formele verwijzing zonder duidelijke concretisering. Niet alleen morele, maatschappelijke maar eventueel ook commerciële schade voor de sport.

Vergelijkingstabel van alle effecten

Doelgroepen	voordelen		nadelen	
	omschrijving	schatting	omschrijving	schatting
sporters/omstaanders	<Vul aan>	<Vul aan>	Niet duidelijk in welke mate zij zich aangesproken voelen	<Vul aan>
JoKeR (jonge sporters)	Er is aandacht voor positie jongeren via Panathlon verklaring en open coördinatiemethode Leeftijdsgrenzen ter bescherming van jongeren		Deze aandacht blijft abstract en dreigt verloren te gaan in formalisme en administratieve lasten.	

Sportorganisaties	Kunnen aangesproken worden en verplichtingen uitvoeren	<Vul aan>	Weinig flexibiliteit naar de sportsector toe Administratieve lasten om erover te rapporteren	<Vul aan>
Stafleden	Geen nieuwe verplichtingen of procedures: status quo van hun taken	<Vul aan>	Niet duidelijk in welke mate zij zich aangesproken voelen	<Vul aan>
Artsen	Erkende artsen en keuringscentra voor sportmedische keuring werken kwalitatief	<Vul aan>	De erkenning van deze artsen en centra heeft niet veel toegevoegde waarde (ook anderen werken kwalitatief) en het creëert administratieve lasten	<Vul aan>

JoKER-analyse

Er is aandacht voor de minderjarige sporter in de nulloptie. Zo bevat het decreet van 13 juli 2007 inzake medisch en ethisch verantwoorde sportbeoefening de regeling die sinds 1991 werd ingevoerd, met name een verplichting voor de sportvereniging om de leeftijdsgrenzen vast te leggen.

Volgens de bepalingen van het bestaande decreet zijn het in beginsel de sportverenigingen zelf die de leeftijdsgrenzen voor sportbeoefening vastleggen. De regering kan echter, onverminderd andere wettelijke bepalingen en rekening houdend met het specifieke karakter van de sportactiviteiten, de onderscheiden leeftijdsgrenzen en de voorwaarden waaronder jongeren worden opgeleid om aan sportmanifestaties deel te nemen, bepalen. Oorspronkelijk golden er voor tal van sporttakken en disciplines verschillende uitvoeringsbesluiten. Dat systeem werd echter langzaam afgebouwd. Het ging vooral om bepaalde sporten die als risicovol kunnen gezien worden gelet op de aard, de snelheid of de duur van de inspanning en de context van beoefening (vb. individuele sporten zoals de motorsporten, wielersporten, duatlon en triatlon). Deze individuele besluiten werden inmiddels allemaal opgeheven.

In de nulloptie, met name in het bestaande decreet van 13 juli 2007, is er reeds aandacht voor ethische thema's in de sport en het verhogen van de aandacht hiervoor. Daarin wordt de Panathlon verklaring in verband met de rechten van het

kind gepromoot en in de uitvoering van het decreet via de door de overheid opgestelde richtsnoeren zijn de rechten van het kind tevens een belangrijk aandachtsgebied.

Besluit

Optie '0' is volledig in tegenspraak met de gewijzigde inzichten omtrent de benadering van gezondheid en integriteit in de sport. Er worden geen inspanningen geleverd voor een aangepaste benadering van gezondheid in de sportbeoefening en het blijft twijfelachtig of morele waarden in de sport en de aandacht ervoor, zal doorwerken tot in de sportorganisaties en tot bij hun leden. De positieve invloed op jongeren die de open coördinatiemethode kan betekenen, door erin ook de rechten van het kind op te nemen, gaan vaak verloren in de formele benadering en de administratieve lasten die deze methode voor sportorganisaties betekent. De voortrekkersrol die Vlaanderen heeft inzake dopingpraktijken, wordt niet doorgetrokken tot andere en bredere ethische- of gezondheidskwesties.

→ Optie 1: geen overheidsinmenging

Directe effecten

De sportfederaties, inclusief alle andere betrokkenen in de sport, worden voor een zeer grote verantwoordelijkheid (responsabilisering) geplaatst. Het is mogelijk dat er niets gebeurt in het voordeel van gezond of ethisch sporten.

Verdelingseffecten

Vertrouwen in de sport(sector) groeit.

De vrijwillige sportbeweging (vrijheid van vereniging) krijgt veel ruimte.

Sportorganisatie en sportinitiatief steunen in wezen op de vrije vereniging en de overheid heeft de juridische verplichting om die vrijheid te respecteren.

Minder juridische complicaties.

De doelgroep is niet uitdrukkelijk omschreven en blijft eigenlijk geheel onduidelijk.

Men kan te maken hebben met een onevenwichtige toepassing van normen (de aandacht voor gezondheid en integriteit is afhankelijk van de "goodwill" van de betrokken actoren).

De overheid moet in beginsel niet handhaven. Toch blijven handhavingsproblemen bestaan, omdat het niet zeker is dat de sportwereld zelf de normen zal handhaven.

De overheid heeft in beginsel weinig handhavingsinstrumenten.

Er is geen concept.

De zelfregulering zal moeten gepaard gaan met informatie en sensibiliseringscampagnes. Dit is een verantwoordelijkheid van de sportsector.

Indirecte effecten

Er is een flexibiliteit naar oplossingen toe: zoals bijvoorbeeld een gedragscode, informatiecampagnes, etc.
Gezondheid en integriteit in de sport staan of vallen met de wil van de sportwereld en de betrokkenen.

Vergelijkingstabel van alle effecten

doelgroepen	voordelen		Nadelen	
	omschrijving	schatting	Omschrijving	schatting
sporters/omstaanders			Niet duidelijk in welke mate zij zich aangesproken voelen en waarvoor. Rechten en plichten zijn volledig afhankelijk van de goodwill van de sportsector zelf of de eigen individuele verantwoordelijkheid van sporters of omstaanders.	
JoKeR (jonge sporters)			De positie van jongeren is afhankelijk van goodwill van sportorganisaties/sportsector	
sportorganisaties	Flexibel		Weinig flexibiliteit naar de sportsector toe	
stafleden			Niet duidelijk in welke mate zij zich aangesproken voelen	
artsen	Flexibel		Onduidelijkheid over kwaliteit en verantwoordelijkheid	

JoKER-analyse

In deze optie bestaan weinig garanties dat de positie van het kind zal verbeteren. Er bestaat tevens het risico dat de situatie in hoofde van de minderjarige zal verslechteren. De minderjarige is overgeleverd aan de goodwill van de individuele sportclub.

Er wordt in deze optie namelijk beroep gedaan op de verantwoordelijkheid van de sportsector zelf, die zelf haar prioriteiten zal kiezen.

Besluit

Er is niet noodzakelijk een verband met bestaand overheidsoptreden.
De overheid mist in belangrijke mate een vorm van sturing en controle.

Er is geen garantie dat de situatie van de jongere zal verbeteren, maar integendeel, er bestaat gevaar dat die zal verslechteren.
 Er blijven vragen of het beleid zal gerealiseerd worden.
 Dit lijkt niet de beste optie.

→ **Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en): actualisering van het concept medisch en ethisch verantwoord sporten via directe overheidsregulering**

Directe effecten

De ethische dimensie in de sport wordt vergroot.
 De sportfederaties worden niet voor hun verantwoordelijkheid met betrekking tot het bewaken van de ethiek in de sport en het gezond sporten geplaatst, omdat vooral de overheid het voortouw neemt.

Verdelingseffecten

Gezondheid en ethiek krijgen aandacht in de sport.
 Vertrouwen in de sport groeit.
 De vrijwillige sportbeweging (vrijheid van vereniging) krijgt zo goed als geen ruimte.
 Nochtans dient de overheid haar prioriteiten en verantwoordelijkheid in evenwicht te brengen met de vrijheid van vereniging waarop de sportorganisatie en het sportinitiatief steunen.
 De overheid legt normen inzake gezondheid, gezondheidsbeoordelingen/onderzoeken en allerlei grenzen inzake gezond sporten op, die niet altijd aangepast zijn aan de specifieke context van verschillende sportactiviteiten of omstandigheden en bovendien niet noodzakelijk gedragen zijn door de sportsector.
 De overheid legt in zekere zin normen inzake integriteit via juridische weg op, wat in beginsel tegenstrijdig is met de aard van ethische normen.
 Een aantal juridische complicaties blijft bestaan.
 Handhavingsproblemen worden gecreëerd of blijven bestaan, zowel op het gebied gezond sporten als op het vlak van ethisch sporten. Wellicht zal men moeten teruggrijpen naar strafrechtelijke, tuchtrechtelijke en/of administratieve sancties. Er zullen problemen rijzen inzake vaststelling van overtredingen en inzake rechtsbescherming.

Indirecte effecten

Vlaanderen blijft een voortrekkersrol spelen in gezond sporten en sport-ethische kwesties.

Vergelijkingstabel van alle effecten

Doelgroepen	voordelen		nadelen	
	omschrijving	schatting	omschrijving	schatting

sporters/omstaanders	Men kan duidelijke rechten en plichten formuleren ten aanzien van sporters.		Er is weinig ruimte voor aangepaste maatregelen waardoor de verhoging van de kwaliteit van gezond of ethisch sporten niet noodzakelijk gegarandeerd wordt. Er zijn handhavingskosten.	<Vul aan>
JoKeR (jonge sporters)	Harde en duidelijke verplichtingen en rechten ter verbetering van positie jongeren mogelijk		Weinig rekening met sportspecifieke omstandigheden; niet noodzakelijk draagvlak, en handhaving is niet gegarandeerd.	
sportorganisaties	Idem.		Idem + er is weinig respect voor de vrijheid van vereniging / de vrijwillige sportbeweging	
stafleden	Idem.		Idem.	
artsen	Er kunnen duidelijke rechten en plichten worden ingeschreven op decretaal niveau. Men kan verder werken aan een systeem van erkende artsen en erkende keuringscentra.		Men mist flexibiliteit en zowel administratieve als handhavingskosten zijn hoog.	

JoKER-analyse

Gezondheid en ethiek krijgen aandacht in de sport. Er wordt gestuurd vanuit de overheid.

In deze optie kan de sturende overheid bijzondere aandacht besteden aan de positie van het kind, door allerlei harde verplichtingen op te leggen aan de sportsector, zoals onder meer inzake participatierechten, gelijke behandeling en inclusie,

grensoverschrijdend gedrag en seksuele integriteit, en zo meer. Een voordeel is tevens het feit dat verplichtingen (en rechten) ten aanzien van jongeren duidelijk kunnen worden geformuleerd.

Het opleggen van dergelijke harde verplichtingen aan de sportsector leidt evenwel tot heel wat vragen inzake efficiëntie, handhaving en rechtsbescherming (vb. klachtsystemen en meldpunten bestaan reeds in meer algemene zin; sportverenigingen zullen administratieve en uitvoeringsproblemen ondervinden bij de creatie van nieuwe structuren en instituties; handhaving vanwege de overheid is niet evident).

Besluit

Duidelijke en harde rechten en plichten kunnen worden vastgelegd op het niveau van de overheid, wat tevens concrete rechten en plichten kan betekenen die de positie van de jongeren kunnen verbeteren.

Gelet op het feit dat het nodig is om een aan de aard en de context van sportbeoefening aangepast kader op te leggen en gelet op het feit dat het niet zeer opportuun is om als overheid een ethiek op te leggen via afdwingbare juridische normen en gelet op de mogelijke juridische risico's, is dit niet de beste optie.

Optie 3: nieuwe beleidsmaatregel(en): actualisering van het concept medisch en ethisch verantwoord sporten met een stimulerend overheidsoptreden en responsabilisering van de sector (= gekozen optie)

Directe effecten

De gezondheid in de sport wordt bevorderd.

Integriteit en de ethische dimensie in de sport worden vergroot.

De sportfederaties krijgen de kans om een grote verantwoordelijkheid (responsabilisering) op te nemen.

Verdelingseffecten

Gezondheid krijgt aandacht in de sport.

Ethiek krijgt aandacht in de sport.

Vertrouwen in de sport groeit.

De vrijwillige sportbeweging (vrijheid van vereniging) krijgt veel ruimte, maar een vorm van overheidscontrole blijft behouden.

Er wordt geen ethiek van bovenuit opgelegd.

Minder juridische complicaties.

Handhavingsproblemen worden genuanceerd benaderd. Er is geen grote belasting inzake handhaving voor de overheid.

Een aangepaste en probleemgerichte benadering per gevisieerd onderwerp blijft mogelijk.

Indirecte effecten

Vlaanderen blijft een voortrekkersrol spelen in sport-ethische kwesties.
Er bestaat een maximale hoeveelheid aan soorten onderwerpen en oplossingen.
Een grote mate van flexibiliteit in regelingsaanpak.

Vergelijkingstabel van alle effecten

doelgroepen	voordelen		nadelen	
	omschrijving	schatting	omschrijving	schatting
sporters/omstaanders	Ze worden aangesproken door het brede en open karakter van de nieuwe maatregel.		Handhaving is deels afhankelijk van de graad van responsabilisering. Een risico tot onduidelijkheid blijft bestaan, maar dit kan opgevangen worden door stroomlijning via kwaliteitsstandaarden en stimulering van het gebruik ervan.	
JoKeR (jonge sporters)	Verhoogde aandacht voor positie jongeren via lerende netwerken en kwaliteitsstandaarden. Stellen van grenzen en voorwaarden voor bescherming jongeren blijven mogelijk. Brede bepaling inzake rechten van het kind.			
sportorganisaties	Men behoudt flexibiliteit en respect voor vrijwillige sportbeweging. Er is responsabilisering.		Handhaving is deels afhankelijk van de graad van responsabilisering	
stafleden	Ze worden aangesproken door het brede en open karakter van de nieuwe maatregel.		Handhaving is deels afhankelijk van de graad van responsabilisering	

artsen	Handhavingskosten en administratieve kosten vallen weg. Flexibiliteit en betrokkenheid bij het uitwerken van kwaliteitsstandaarden zijn mogelijk.			
--------	---	--	--	--

JoKER-analyse

In de gekozen optie wordt de gezondheid in de sport bevorderd, de integriteit en de ethische dimensie in de sport vergroot, en worden de sportfederaties voor een grote verantwoordelijkheid (responsabilisering) geplaatst, terwijl de overheid kan blijven sturen.

In deze optie zal de overheid in staat blijven om leeftijdsgrenzen en andere voorwaarden ten aanzien van sporten door minderjarigen in te stellen, terwijl ook sportverenigingen gestimuleerd worden om die leeftijdsgrenzen ook zelf vast te stellen gelet op de sport en de sportcontext.

In deze optie blijft er aandacht voor integriteit, waarin specifiek de persoonlijke integriteit (van het kind) een bijzonder aandachtspunt is.

In deze optie werkt de overheid een algemeen beginsel uit inzake de rechten van het kind.

Besluit

Er kan een band met het mevs-kader gezocht worden, wat een logische keuze lijkt. Het biedt de meeste mogelijkheden om een complexe problematiek flexibel en aangepast te benaderen.

In de gekozen optie krijgt de positie van het kind een gevoelige verbetering. Via de lerende netwerken zal veel meer ingezet worden op het daadwerkelijk wederzijds leren en het uitwisselen van beste praktijken op het vlak van ethisch sporten, waaronder de positie en de rechten van jongeren. Kwaliteitsstandaarden op het vlak van omgaan en het verbeteren van de positie van jongeren kunnen tot stand komen en gestimuleerd worden.

8 Vergelijking van de opties

8.1 Algemeen

Optie 3, de gekozen optie, bevordert gezondheid en integriteit in de sport met een combinatie van twee positieve effecten. Men behoudt een vorm van overheidssturing (die men zou verliezen in optie 1) zonder al te veel afbreuk te doen aan de vrijwillige

sportbeweging (nadeel van optie 2). Men doet een beroep op de sportbeweging, die men responsabiliseert.

De gekozen optie werkt niet via zwaar sturende en detailmaatregelen zodat handavingsproblemen zo klein mogelijk worden gehouden (zodat men het nadeel van optie 2 vermijdt).

In de gekozen optie blijft Vlaanderen een voortrekkersrol spelen en sluit men aan bij een nood aan flexibiliteit van maatregelen naargelang de sportactiviteit of sportcontext.

In optie 2 wordt de regelgeving geactualiseerd ten aanzien van nieuwe inzichten (anders dan in de nuloptie of optie 1).

Hieronder wordt door middel van een vergelijkingstabel aangegeven welke voornaamste criteria meespelen voor het onderling afwegen van de opties en het bepalen van de gekozen optie.

Criteria	Optie 0	Optie 1	Optie 2	Optie 3 (gekozen)
Responsabilisering sport en vrijwillige sportbeweging	+	+	-	+
Verantwoordelijke overheid	+	-	+	+
Flexibiliteit + draagvlak voor maatregelen	+	+	-	+
Duidelijke (basis) verplichtingen	-	-	+	+
Kwaliteit stimuleren en stroomlijnen	-	-	+	+
Positie jongere verbeteren	+/-	-	+	+
Administratieve lasten beheersbaar	-		-	+
Handhaving realistisch en beheersbaar	+		-	+

8.2 JoKER-analyse

In de gekozen optie worden heel wat stappen gezet ter ondersteuning en bevordering van de rechten en belangen van het kind.

1/

Het decreet is opgebouwd rond twee belangrijke aandachtsgebieden: **gezond** sporten en **ethisch** sporten.

Ethisch sporten bevat uiteraard ook ethische- en integriteitsvraagstukken betreffende het kind, zowel de fysieke, psychische als sociale integriteit. De Vlaamse Regering wenst met name uitdrukkelijk een aantal aandachtspunten en waarden te oriënteren die deze strekking hebben. Aldus wordt de volgende definitie van ethisch

sporten gehanteerd: ethisch sporten is sporten in overeenstemming met het geheel van positieve waarden en normen en daarmee verband houdende maatregelen die eenieder in acht moet nemen met het oog op de bewaring en bevordering van individuele integriteit (fysieke, psychische en seksuele), fair play en sociale integriteit (solidariteit, diversiteit en inclusie).

Het spreekt voor zich dat deze inhoudelijke componenten een grote bijdrage leveren aan het respect voor de belangen van het kind, vooral op het gebied van de persoonlijke integriteit van het kind als op het vlak van welbevinden en ontwikkeling (vb. via fair play), participatie, inclusie en non-discriminatie.

2/

In deze materies wordt horizontale aandacht geschonken aan de bijzondere positie van de **minderjarige sporter** – kinderen zijn niet te beschouwen als mini-volwassenen – welke aandacht horizontaal in de respectieve thematieken zal uitgewerkt of ingeweven worden. Die horizontale benadering sluit aan bij andere regelgeving waar, in voorkomend geval, de positie van het kind, of de minderjarige, eveneens bijzondere aandacht krijgt (zoals bijvoorbeeld in het Antidopingdecreet van 25 mei 2012 of het decreet tot vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar van 24 juli 1996). Dit alles neemt niet weg dat gezondheid en integriteit in de sport bij uitstek materies zijn waar de minderjarige bijzondere aandacht verdient. Dit kwam eerder al tot uiting in de bestaande regelgeving rond leeftijdsgrenzen, of in de richtsnoeren die onder de huidige regelgeving werden vastgesteld inzake ethisch verantwoord sporten.

De Vlaamse Regering wenst de bijzondere positie van de minderjarige sporter te onderstrepen en dit te verbinden met de stimulerende en responsabiliserende visie die aan het voorliggende kaderdecreet ten grondslag ligt. De Vlaamse Regering stelt daarom voor om een **horizontale clausule** op te nemen. Het belang van het kind wordt in deze bepaling centraal geplaatst. Ook een periodieke evaluatie van het beleid is daarbij onontbeerlijk. De nieuwe bepaling luidt: Elke sportorganisatie heeft de maatschappelijke opdracht om bij te dragen aan de ontwikkeling van een sportklimaat waarbij rekening wordt gehouden met de leeftijd, de draagkracht, de behoeften en de mogelijkheden van de minderjarige sporter, onder meer door de organisatie en de werking van participatiestructuren voor minderjarigen te bevorderen en te ondersteunen.

Volgens deze clausule heeft elke sportorganisatie de maatschappelijke opdracht om bij te dragen aan de ontwikkeling van een sportklimaat waarbij te allen tijde rekening wordt gehouden met de leeftijd, draagkracht en de mogelijkheden van de minderjarige sporter, onder meer door de organisatie en de werking van participatiestructuren voor minderjarigen te bevorderen en te ondersteunen.

De Vlaamse Regering acht het belangrijk om mee te werken aan een participatief sportklimaat voor alle kinderen. Dat kan alleen maar indien men met de bijzondere positie van de minderjarige sporter rekening houdt. In samenhang daarmee, veronderstelt artikel 12 van het Kinderrechtenverdrag (Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind, aangenomen in de schoot van de Verenigde Naties op 20 november 1989) verder ook dat het kind als individu, maar ook als groep, het recht heeft om zijn mening te laten kennen over aangelegenheden die hem betreffen.

Volwassenen dienen dan ook te voorzien in adequate ondersteuning zodat het kind zijn mening kan overdragen en er met diens situatie ook voldoende rekening kan worden gehouden. Zo geven volwassenen aan deze visies het gepast gewicht, overeenkomstig de leeftijd en maturiteit van het kind of de groep en nemen deze in rekening op de verschillende niveaus. In andere sectoren werd sinds een aantal jaren reeds nagedacht over de beste wijze van verankering en uitwerking van de participatierechten van het kind. Te vermijden is het formeel reguleren via het instellen van raden. Er is een bepaling opgenomen die de sportgemeenschap de maatschappelijke opdracht geeft bij te dragen aan de ontwikkeling van een participatief sportklimaat waarbij te allen tijde rekening wordt gehouden met de leeftijd, draagkracht en de mogelijkheden van de minderjarige sporter. Dit responsabiliseert de sportorganisaties. Men kan de opdracht onder meer realiseren door in de organisatie en werking, participatiestructuren te bevorderen.

3/

Een meer gedetailleerde wijze van invulling en erkenning van de bijzondere positie van de minderjarige sporter zal verschillen naargelang de sporttak, de leeftijd van het kind en de betrokken sportcontext. Vandaar dat de mogelijkheid wordt gecreëerd om sportspecifieke maatregelen of **(kwaliteits)standaarden** te valideren die een bijdrage leveren aan de positie – en derhalve de rechten – van **het kind in de sport**. Een dergelijke uitwerking komt bij voorkeur tot stand binnen de sportsector zelf (bijvoorbeeld: informatie, inspraak, regels inzake disciplineren en verhaal, geweld, pesten en ander grensoverschrijdend gedrag, laagdrempelige vertrouwenspersonen, de vrijheid van het kind, of nog, bijzondere aandacht voor de pedagogische functie van sport, wat tevens een kwestie is van opleiding van begeleiders).

4/

De Vlaamse Regering blijft in de mogelijkheid, onder het huidige decreet, om specifieke **grenzen** of **voorwaarden** inzake gezond sporten op te leggen met het oog op het beschermen van de **minderjarige sporter** (zoals onder meer leeftijdsgrenzen, voorwaarden inzake begeleiding of opleiding).

9 Uitvoering

1/ Algemeen

De bedoeling is om het beleid vorm te geven in **één kaderdecreet** dat tot doel heeft om in te zetten op responsabilisering en pas in tweede instantie over te gaan tot een sturende en controlerende strategie.

Gelet op het feit dat het decreet van 13 juli 2007, door het afzonderen van de antidopingbepalingen in het decreet van 25 mei 2012, haar samenhang verliest, en gelet op de wijzigingen en nieuwe opties die het onderhavige ontwerp met zich meebrengt, wordt ervoor geopteerd om het decreet van 13 juli 2007 op te heffen en een **nieuw decreet** in te stellen. Dit neemt niet weg dat een aantal bepalingen of deelbepalingen uit het bestaande decreet kunnen passen in de nieuwe benadering en dus eventueel worden overgenomen.

De bedoeling om een **duidelijk kader** te scheppen sluit niet uit, en is perfect verzoenbaar met, het ontwikkelen **waar nodig** van een aantal **specifieke richtlijnen** voor bepaalde subgroepen of probleemgebieden. De overheid moet in staat zijn om grenzen te stellen en tussen te komen waar nodig. Hierbij speelt de uiteindelijke zorg om een aantal zaken te **stroomlijnen** en **kwaliteit** te bewaken. Voorts moet het nieuwe decreet de mogelijkheid tot en de juridische basis voor toewijzing van **subsiëring** voorzien en duidelijk afbakenen.

Het kaderdecreet vertrekt vanuit vier centrale uitgangspunten:

- respecteren en stimuleren van **autonomie en responsabilisering** van de sportgemeenschap;
- maximaal **ondersteunen en faciliteren** als overheid (bvb. via informatie, kennis en subsidiëring);
- bewaken van **stroomlijning** en **kwaliteit**;
- het nemen van **sturende maatregelen** als laatste redmiddel om problemen corrigerend aan te pakken.

In het kader van een responsabiliserende en stimulerende aanpak, komt het de Vlaamse Regering niet opportuun over om strafbepalingen te voorzien. Er wordt dan ook voor geopteerd om de ganse regeling inzake gezond en ethisch sporten te **depenaliseren**. Dit betekent niet dat elke mogelijkheid tot het nemen van sancties uitgesloten zal zijn. Indien daartoe aanleiding bestaat, zullen administratieve sancties, zoals als deze ook voorzien werden in het decreet van 13 juli 2007, kunnen toegepast worden, zoals het opleggen van een administratieve geldboete of het verbod om een bepaalde sportactiviteit te organiseren. Dit is verder gedetailleerd uitgewerkt in de commentaar bij artikel 17 van het GES-decreet maar het is wel de bedoeling om zoveel als mogelijk andere handhavingsnormen, zoals (zelf)evaluatie en wederzijds leren te gebruiken.

Men behoudt in het decreet een grote mate van **flexibiliteit** en men vermijdt al te grote **juridische** complicaties.

De **inhoud** van de problemen die men achtereenvolgens wil aanpakken, vertoont een grote verscheidenheid, zodat een genuanceerd en flexibel optreden vereist is bij het leggen van de beleidsaccenten. Men kan ook zeer punctueel en probleemgericht te werk gaan, in het algemeen geformuleerde kader.

Ook op het vlak van de **technische uitvoering** kan men met de nodige flexibiliteit werken.

2/ Uitvoeringsstappen

Op het vlak van de uitwerking zijn de volgende uitvoeringsstappen voorzien:

1. Om het decreet verder te implementeren is een uitvoeringsbesluit nodig. Er zal ook werk gemaakt worden van een aantal basisnormen of basisstandaarden inzake gezond sporten (bijvoorbeeld kwaliteit van sportmedische geschiktheidstest) en integriteit.

2. De betrokkenen (sportorganisaties, sporters en hun omgeving, artsen) zullen via publieke campagnes en via gericht sectoroverleg worden geïnformeerd over het nieuwe beleid. De bestaande websites zullen hier tevens een bijdrage toe leveren. Dit zal in de schoot van het departement CJSM, cluster sport worden opgevolgd. De sportorganisaties zullen ook via hun eigen koepelorganisaties (via sportfederaties) worden geïnformeerd.
3. De bedoeling is het huidige beleid in het nieuwe beleid op een budgetneutrale manier te laten verlopen.

Het plan is om het decreet principieel voor het zomerreces 2013 goed te keuren en het decreet samen met het uitvoeringsbesluit in werking te doen treden rond januari/februari 2014.

3/ Beheerskosten

De weerslag van dit ontwerp op de beheerskosten voor de Vlaamse administratie is positief. De erkenning van keuringsartsen en keuringscentra, en de controle daarop, valt weg. Dit wordt nog verder uitgewerkt in het uitvoeringsbesluit bij het GES-decreet.

4/ Budgettaire inpasbaarheid

In verband met gezond en ethisch sporten zijn er 2 begrotingsartikels voorzien : HB0/1HF-G-2-B/WT en HB0/1HF-G-4-B/WT. Op het eerste begrotingsartikel worden alle kosten aangerekend die uitvoering geven aan het Antidopingdecreet van 25 mei 2012 en dit nieuwe voorontwerp van decreet en hun desbetreffende uitvoeringsbesluiten.

In concreto gaat het hier om 3 pijlers:

- Antidopingbestrijding;
- Gezond sporten: implementatie GES-decreet, expertencommissie risicovechtsporten, risicovechtsportenplatform Vlaanderen, de ondersteuning van organisaties op het gebied van gezond sporten, Vlaamse Richtlijn Sportmedisch onderzoek, toelage voor getalenteerde sporters;
- Ethisch sporten: implementatie GES-decreet (samenwerking met organisaties met betrekking tot ethisch sporten), subsidies voor projectwerking, wetenschappelijk onderzoek, werkingsmiddelen.

De weerslag van dit ontwerp van decreet op budgettair vlak is minimaal. Door het wegvallen van erkende keuringscentra, vervalt tevens de huidige vaste toelage (van 10.000 euro, die jaarlijks geïndexeerd wordt, en in 2013 10.775,91 euro bedraagt) voor elk van deze centra. De initiatieven die ontwikkeld worden in het kader van gezond en ethisch sporten worden opgevangen binnen het huidige budget via verschuivingen en herbestemmingen.

Het begrotingsartikel HB0/1HF-G-4-B/WT betreft een begrotingsfonds waarop momenteel uitgaven aangerekend worden voor het beleid ter bevordering van de medisch verantwoorde sportbeoefening en de preventie en bestrijding van doping in de sport, zoals het dekken van de kosten voor de werking van de administratie van

de Vlaamse Gemeenschap, bevoegd voor de uitvoering van het antidopingbeleid, het organiseren van dopingcontroles, het voeren van informationele en promotionele acties, en het ondersteunen van wetenschappelijk onderzoek. Na inwerkingtreding van bijgaand ontwerp van decreet kunnen vanop dit begrotingsartikel ook kosten i.v.m. gezond en ethisch sporten worden betaald.

Conclusie: het gaat om een budgettair constant beleid.

Het advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 26 juni 2013. Onder punt 3 van de nota 'opmerkingen Inspectie van Financiën, budgettair' is de conclusie dat dit voorstel budgettair aanvaardbaar is en geeft bijgevolg de Inspectie van Financiën gunstig advies.

Het begrotingsakkoord werd aangevraagd op 26 juni 2013 en verleend op 8 juli 2013 op voorwaarde dat de budgettaire weerslag opgevangen wordt binnen de huidige refertekredieten.

10 Administratieve lasten

De administratieve lasten verminderen ten opzichte van de nuloptie en dit zowel voor de overheid als voor de sportorganisaties en hun leden. In de bestaande regeling liggen heel wat gedetailleerde verplichtingen met inbegrip van rapporteringsverplichtingen vervat. Er zal in de nieuwe regeling op het vlak van gezondheid minder detaillistisch te werk worden gegaan.

Op het gebied van gezond sporten wordt in het nieuwe beleid niet meer gewerkt met erkende keuringsartsen en keuringscentra, maar wordt gewerkt met een te valideren protocol waarin basisvoorwaarden staan voor een sportmedisch geschiktheidsonderzoek. Daardoor zal de administratieve last voor aanvragen en erkenningen verdwijnen.

Op het gebied van ethisch sporten wordt niet meer zoals in de bestaande 'open coördinatiemethode' minder de nadruk gelegd op rapporteringsverplichtingen – en de formele opvolging daarvan – maar wordt de nadruk gelegd op lerende netwerken. Een aantal administratieve lasten zullen nog verder op het niveau van het uitvoeringsbesluit kunnen worden gespecificeerd.

11 Handhaving

Op handhavingsproblemen is geanticipeerd door werk te maken van een eenvoudig, toegankelijk kaderdecreet. Dit verhoogt de duidelijkheid en verstaanbaarheid ten aanzien van de betrokkenen.

De handhaving wordt ook verhoogd via de responsabilisering van de sportsector. Dit houdt onder meer in dat standaarden en normen, waaraan gezond en ethisch sporten moeten voldoen, samen met en/of door de sportsector zelf kunnen worden uitgewerkt, waardoor de opvolging en implementatie veel vlotter zal verlopen.

Het beleid wordt gedepenaliseerd op het gebied van het gezond (a fortiori het ethisch) sporten, wat minder handhavingsproblemen met zich meebrengt. Zie hiervoor ook de commentaar bij het GES-decreet zoals bepaald in artikel 17.

Over het algemeen heeft het kaderdecreet geen controlebenadering maar een stimulerende benadering, wat minder problematisch is ten aanzien van de handhaving.

12 Evaluatie

Via door het decreet in het leven geroepen expertencommissies die adviseren aan de bevoegde minister van sport, via de Vlaamse Sportraad en via de lerende netwerken die op grond van het decreet zullen ontstaan en via contacten met het werkveld zal permanent voeling worden gehouden met de opvolging in de praktijk van het decreet.

De bedoeling is dat de Vlaamse Regering de nieuwe maatregelen over een termijn van een legislatuur gaat evalueren. Daarbij zal kunnen teruggevallen worden op evaluaties gemaakt door de expertencommissies, de lerende netwerken en de organisaties voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling.

De verdere concretisering zal uit het uitvoeringsbesluit blijken.

13 Consultatie

Over dit ontwerp werden een hele reeks actoren en stakeholders geconsulteerd. Het ontwerp werd voorbereid in de schoot van een stuurgroep, samengesteld met leden van de administratie (departement CJSM), leden van het kabinet sport en juridisch-wetenschappelijke expertise die via een opdracht van de Vlaamse Gemeenschap input levert voor het totstandbrengen van het ontwerp van decreet en de uitvoeringsbesluiten.

Werden reeds in de loop van 2012 en 2013 betrokken:

- Wetenschappers/universitaire onderzoeksgroepen: via een overheidsopdracht werd een interuniversitaire onderzoeksgroep gevormd onder leiding van ICES, die in mei rapporteerde aan de Vlaamse overheid;
- Leden van de Vlaamse administratie (departement CJSM, departement Volksgezondheid).

De stuurgroep startte haar werkzaamheden op 16 april 2013 en kwam vervolgens regelmatig samen om ideeën, bevindingen en tekstvoorstellen te bespreken. De stuurgroep kwam vervolgens samen op 30 april, 8 mei, 31 mei, 3 juni, 11 juni 2013. Er was een afzonderlijke RIA-overleg op 18 juni 2013 met de RIA-verantwoordelijken.

Er vond afzonderlijk overleg plaats tussen het departement CJSM en het kabinet sport enerzijds en het departement volksgezondheid anderzijds, met het oog op een goede afstemming met het decreet inzake preventieve gezondheidszorg. Hierover werd vervolgens teruggekoppeld naar de stuurgroep.

Er vond afzonderlijk overleg plaats tussen het departement CJSM en het kabinet sport met VTS (16 mei 2013) en met de keuringscentra (27 mei 2013), onder andere in het licht van het mogelijk erkennen of vaststellen van kwaliteitsstandaarden.

In aanwezigheid van de stuurgroep, werden in een aantal vergaderingen de volgende stakeholders geconsulteerd:

- Bloso
- Erkende keuringscentra, erkende keuringsartsen, sportartsen
- Expertencommissie risicovechtsporten, ICES
- Vertegenwoordigers uit de sector (VSF, sportfederaties)

Op grond hiervan werden aanpassingen gedaan. Zo werd gesteld dat het belangrijk is dat er sprake is van een breed toepassingsgebied van het decreet. De teksten werden hiertoe aangepast (een ruime omschrijving van het begrip sportorganisatie). Het belang van expertise op sportmedisch gebied en de mogelijkheid om dit te vertalen in de vaststelling van kwaliteitsstandaarden werd bevestigd. Hiertoe werd de bepaling gepreciseerd dat het sportmedisch geschiktheidsonderzoek niet alleen moet beantwoorden aan inhoudelijke of formele kwaliteitsstandaarden, maar ook aan kwaliteit moet beantwoorden in functie van degene die, of onder verantwoordelijkheid van wie, men het sportmedisch onderzoek uitvoert. Er werd opgeworpen dat administratieve lasten voor sportorganisaties zouden moeten worden verminderd. In het decreet wordt een kleiner aantal detailverplichtingen ingesteld waarover onder de huidige regeling nog moest gerapporteerd worden. Voorts wordt het ethisch sporten meer via lerende netwerken dan via rapportageverplichtingen gerealiseerd. Er werd opgemerkt dat het nuttig is om de kerntaken af te bakenen die een erkende organisatie (voor expertise, ondersteuning en praktijkontwikkeling) kan betekenen voor de sportorganisaties. Hiertoe werd in het decreet duidelijk gesteld, zowel in de tekst van het decreet als in de memorie van toelichting, dat de expertiseorganisatie die eventueel zal erkend worden, niet alleen expertise moet genereren maar deze voor een praktijkontwikkeling in de sportsector moet inzetten, niet alleen ten voordele van de overheid maar ook ten voordele van sportorganisaties. Ze werden gedefinieerd als organisaties voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling. Er werd gewezen op het belang van het voorzien in goede overgangs- en uitvoeringsmaatregelen. In de slotbepalingen van het decreet werd hiermee rekening gehouden.

Werden geconsulteerd na principiële goedkeuring van het voorontwerp:

1/ Vlaamse Sportraad:

De Vlaamse minister, bevoegd voor Sport, de heer Philippe Muyters, vroeg de SARC - Vlaamse Sportraad (Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media) op 19 juli 2013 om advies over het voorontwerp van decreet inzake gezond en ethisch sporten ("GES-decreet"). De Vlaamse Sportraad bracht op zijn plenaire vergadering van 22 augustus 2013 zijn advies uit na een hoorzitting met leden van de stuurgroep die het voorontwerp voorbereidde. Uit het advies blijkt dat de Vlaamse Sportraad zeer positief staat tegenover het voorliggende voorontwerp van decreet, en aldus positief adviseert. De Vlaamse Sportraad formuleerde een aantal bedenkingen, suggesties en technische opmerkingen. Het voorontwerp werd ten gevolge hiervan aangepast.

2/ Raad van State:

Op 22 oktober 2013 bracht de Raad van State haar advies 54.149/3 uit over het voorontwerp van decreet inzake gezond en ethisch sporten. Het advies heeft geleid tot enkele aanpassingen en een hernummering van het uiteindelijke ontwerp alsmede tot enkele aanpassingen aan de memorie van toelichting. De voornaamste

opmerkingen betroffen de rechtsgevolgen van een aantal bepalingen, de mogelijkheid tot toepassing van administratieve sancties en het specificeren van een aantal uitvoeringsmaatregelen van de Vlaamse Regering. In functie van deze opmerkingen werd het ontwerp van decreet aangepast.

14 Contactinformatie

Voor alle verdere informatie kan u terecht bij volgende contactpersonen:

- Professor dr. Frank Hendrickx, Faculteit
Rechtsgeleerdheid, frank.hendrickx@law.kuleuven.be
- Hans Cooman, arts, CJSM, hans.cooman@cjsm.vlaanderen.be
- Patrick Ghelen, directeur CJSM, Patrick.ghelen@cjsm.vlaanderen.be
- Nancy Barette, beleidsmedewerker
CJSM, nancy.barette@cjsm.vlaanderen.be
- Jord Vandenhoudt, beleidsmedewerker
CJSM, jord.vandenhoudt@cjsm.vlaanderen.be